

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ПУЛЮЯ

ОСНОВИ РЕДАГУВАННЯ ПЕРЕКЛАДІВ

Основи редагування перекладів : методичні рекомендації для студентів факультету іноземних мов освітньої програми «Англійсько-український переклад» / Уклад. Плавуцька І.Р., Пасічник Н. І., Гоца Н. М., Косенко А. В., Беженар І. В., Шайнер Г. І., Миськів І. С., Оніщук І.В., Мартин Г. М. Тернопіль : ТНТУ Івана Пулюя”, 2024. 133 с.

Видання призначене для студентів факультету іноземних мов освітньої програми «Англійсько-український переклад» (магістратура), а також для студентів технічних спеціальностей. Методичні рекомендації містять теми лекцій та семінарських занять з курсу «Основи редагування перекладів» та ретельно підібрані і розроблені завдання до них. Наявні у виданні вправи мають на меті розвинути та вдосконалити перекладацькі і редакторські навички та вміння.

Укладачі:

Плавуцька Ірина Ростиславівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української та іноземних мов Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя.

Пасічник Наталія Іванівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії і практики перекладу, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка.

Гоца Наталія Михайлівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії і практики перекладу, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка.

Косенко Анна Володимирівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри комунікативної лінгвістики та перекладу, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича.

Беженар Ірина Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комунікативної лінгвістики та перекладу, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича.

Шайнер Ганна Ігорівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов, Національний університет “Львівська політехніка”.

Миськів Ірина Сергіївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов НУ “Львівська політехніка”.

Оніщук Ірина Володимирівна - викладач української мови і літератури та німецької мови, ВСП “ТФК ТНТУ ім. Івана Пулюя”.

Мартин Галина Михайлівна - викладач німецької мови, ВСП “ТФК ТНТУ ім. Івана Пулюя”.

Рецензенти:

Баб’як Ж.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри української та іноземних мов ТНТУ ім. І.Пулюя.

Петришина Л.Й. - старший викладач кафедри інформаційної діяльності та соціальних наук.

*Затверджено Науково-методичною радою Факультету комп’ютерно-інформаційних систем і програмної інженерії (ФІС)
ТНТУ ім. Івана Пулюя, протокол № 3
від 15 лютого 2024 р.*

ПЕРЕДМОВА

Навчальна дисципліна «Основи редагування перекладів» є одним із освітніх компонентів, що забезпечують отримання комплексу професійних знань випускників вищих навчальних закладів. Дисципліна «Основи редагування перекладів» спрямована на формування у студентів іншомовної комунікативної компетентності шляхом розвитку навичок та формування вмінь усного та писемного редагування перекладів. Мета – забезпечити студентів теоретичними знаннями з основ редагування перекладів (включаючи машинні) та їхнього практичного застосування під час обробки текстів, перекладів з англійської мови на українську та навпаки.

Запропоновані методичні рекомендації допоможуть вдосконалити всю систему фахової підготовки майбутніх перекладачів, розвинути індивідуальні та творчі здібності студентів, ерудицію, а також сприятимуть вихованню в них подальшої активності та самостійності в набутті професійних та пізнавальних умінь.

Видання містить теми лекцій та семінарських завдань з курсу «Основи редагування перекладів». Наявні у виданні вправи мають на меті розвинути чуття мови та вдосконалити перекладацькі навички та вміння. У кінці книги поданий список рекомендованої літератури.

Методичні рекомендації призначені для роботи в аудиторії під керівництвом викладача, проте можуть використовуватися і для самостійного навчання.

ЗМІСТ

ТЕМА 1. ВСТУП ДО ЕДИТОЛОГІЇ. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ І МЕТОДИ ЕДИТОЛОГІЇ ТА РЕДАГУВАННЯ. ІСТОРИЧНИЙ ОГЛЯД ВИНИКНЕННЯ РЕДАГУВАННЯ	5
ТЕМА 2. КЛАСИФІКАЦІЯ ПОМИЛОК.....	7
ТЕМА 3. МЕТОДИ РЕДАГУВАННЯ.....	9
ТЕМА 4. НОРМИ РЕДАГУВАННЯ.....	10
ТЕМА 5. ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ПОМИЛКИ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ.....	12
РОБОТА З ПЕРЕКЛАДОМ ПОЕЗІЇ.....	13
ТЕМИ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ.....	43
ГЛОСАРІЙ ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИХ ТЕРМІНІВ	82
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	90
ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА.....	93
ДОДАТКИ.....	94

ТЕМА 1.
ВСТУП ДО ЕДИТОЛОГІЇ.
ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ І МЕТОДИ ЕДИТОЛОГІЇ ТА РЕДАГУВАННЯ.
ІСТОРИЧНИЙ ОГЛЯД ВИНИКНЕННЯ РЕДАГУВАННЯ

Ключові терміни та поняття:

Едитологія, мова, мовлення, текст, типи мовлення, переклад, тлумачення, інтерпретація, редагування, галузі редагування.

Питання лекційних занять:

1. Поняття едитології. Едитологія у системі інформологічних і суспільних наук.
2. Об'єкт і предмет едитології. Її складові частини.
3. Об'єкт і предмет редагування. Методи й методики редагування.
4. Класифікація галузей редагування.
5. Періодизація розвитку редагування.
6. Українська традиція редагування. Її становлення і розвиток. Знані українські редактори.

Питання семінарських занять:

1. Тлумачення чи інтерпретація?
2. Переклад. Режим тлумачення та перекладу.
3. Типи текстів.
4. Джерело-реципієнт-вторинний текст.

Питання для самоконтролю:

1. Сформулюйте основні відмінності між поняттями «переклад» та «тлумачення».
2. Назвіть основну мету перекладу.
3. Що належить до теоретичних проблем перекладу?
4. Назвіть основні класифікації перекладу.
5. Охарактеризуйте проблеми перекладності / неперекладності.
6. опишіть основні принципи, правила та техніки перекладу.
7. Які теоретичні засади типології текстів?
8. Назвіть типи текстів і охарактеризуйте їх.
9. Які стратегії створення вторинного тексту?
10. Поясніть поняття «фрагмент тексту».

Завдання для аудиторної роботи:

Прочитайте текст українською мовою та його переклад на англійську мову (Додатки). Визначте жанр та стиль тексту.

- *Проаналізуйте оригінал та переклад на лексичному, граматичному та синтаксичному рівнях.*
- *Які помилки та неточності допустив перекладач?*
- *Яка цільова аудиторія тексту?*
- *Доведіть свої припущення на конкретних прикладах.*

ТЕМА 2 КЛАСИФІКАЦІЯ ПОМИЛОК

Ключові терміни та поняття:

Композиційна помилка, логічна помилка, девіатологія, типологія помилок, белетристика, офіційно-діловий стиль, науковий стиль, газетний стиль, розмовний стиль, реєстр мови.

Питання лекційних занять:

1. Значущість помилок. Вага помилок.
2. Загальна класифікація помилок.
3. Типові помилки
4. Композиційні та логічні помилки.
5. Композиційні помилки та їхня корекція.
6. Логічні помилки та їхня корекція.

Питання семінарських занять:

1. Стилї літературної мови.
2. Помилки у белетристиці.
3. Помилки в офіційно-діловому стилі.
4. Помилки в науковому стилі.
5. Помилки в газетному стилі.
6. Помилки в розмовному стилі.

Питання для самоконтролю:

1. Поясніть поняття «девіатологія».
2. Назвіть внутрішню структуру типології помилок.
3. Визначте основні твердження теорії породження помилок.
4. Проаналізуйте сучасні аспекти дослідження помилок.
5. Поясніть поняття «логічна культура тексту».
6. Назвіть основні логічні помилки.
7. Назвіть основні композиційні помилки.
8. За якими критеріями визначаються стилі літературної мови?
9. Опишіть основні характеристики белетристики.
10. Проаналізуйте відмінності між розмовно-літературним та розмовно-фамільярним стилями.
11. Наведіть класифікацію функціональних стилів.
12. Визначте риси, притаманні офіційно-діловому стилю.
13. Визначте діалектику публіцистичного стилю.

Завдання для аудиторної роботи:

Прочитайте текст українською мовою та його переклад на англійську мову. (Додатки). Визначте жанр та стиль тексту.

- *Проаналізуйте оригінал та переклад на лексичному, граматичному та синтаксичному рівнях.*
- *Які помилки та неточності допустив перекладач?*
- *Яка цільова аудиторія тексту?*
- *Доведіть свої припущення на конкретних прикладах.*

ТЕМА 3 МЕТОДИ РЕДАГУВАННЯ

Ключові терміни та поняття:

Метод, метод редагування, синтаксична помилка, морфологічна норма, морфологічна помилка, граматичний плеоназм, анормативи, відхилення від норми, екзотизм, вигук, артикль

Питання лекційних занять:

1. Підходи до класифікації методів редагування.
2. Послідовність використання методів редагування.
3. Коректурні знаки, їх класифікація.

Теми семінарських занять:

1. Параметричні методи редагування.
2. Спискові, шаблонні методи редагування.
3. Структурні, аналітичні методи редагування.
4. Когнітивні, положеннєві, компаративні методи редагування.
5. Спеціальні методи редагування.

Питання для самоконтролю:

1. Назвіть основні методи редагування.
2. Поясніть вживання анормативів у межах лексико-граматичного класу іменників та системі прикметника.
3. Як ви розумієте поняття «морфологічна норма»?

Завдання для аудиторної роботи:

Прочитайте текст українською мовою та його переклад на англійську мову (Додатки). Визначте жанр та стиль тексту.

- *Проаналізуйте оригінал та переклад на лексичному, граматичному та синтаксичному рівнях.*
- *Які помилки та неточності допустив перекладач?*
- *Яка цільова аудиторія тексту?*
- *Доведіть свої припущення на конкретних прикладах.*

ТЕМА 4 НОРМИ РЕДАГУВАННЯ

Ключові терміни та поняття:

Норма, відхилення від норми, лексема, семантика, адекватний переклад, буквальний переклад, неперекладність, проблема перекладності, транслятема, перекладацькі трансформації, адекватність перекладу, еквівалентність перекладу, інтерференція.

Питання лекційних занять:

1. Поняття редакційної норми. Загальні норми.
2. Види та типи норм.
3. Лінгвістичні норми редагування: норми для рівня елементарних знаків (звуків і графем).
4. Лінгвістичні норми для рівня морфем.
5. Лінгвістичні норми для слів, словосполучень і речень.
6. Лінгвістичні норми для рівня над фразових єдностей, блоків, дискурсу.

Питання семінарських занять:

1. Лексичні проблеми перекладу.
2. Екзоцитизми.
3. Вигуки.
4. Артикль.
1. Граматичні проблеми перекладу.
2. Однина / множина.
3. Заміни.
4. Морфологічні трансформації.

Питання для самоконтролю:

1. *Що належить до лексичних / семантичних / граматичних труднощів перекладу?*
2. *Опишіть основні шляхи подолання актуальних лексичних / семантичних / граматичних проблем перекладу.*
3. *Охарактеризуйте класифікації типів лексичної інтерференції.*
4. *Назвіть особливості лексичної інтерференції.*
5. *Поясніть поняття інтерференції у соціолінгвістичному контексті. Охарактеризуйте можливості прогнозування та запобігання інтерференції.*
6. *Що належить до морфологічних трансформацій?*

Завдання для аудиторної роботи:

Прочитайте текст українською мовою та його переклад на англійську мову (Додатки). Визначте жанр та стиль тексту.

- *Проаналізуйте оригінал та переклад на лексичному, граматичному та синтаксичному рівнях.*
- *Які помилки та неточності допустив перекладач?*
- *Яка цільова аудиторія тексту?*
- *Доведіть свої припущення на конкретних прикладах.*

ТЕМА 5

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ПОМИЛКИ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Ключові терміни та поняття:

Адекватний переклад, буквальний переклад, неперекладність, проблема перекладності, транслятема, перекладацькі трансформації, адекватність перекладу, еквівалентність перекладу

Питання лекційних занять:

1. Традиція та практика сучасного українського мовлення.
2. Канцеляризми та штампи у перекладі українською мовою.
3. Вживання слів іншомовного походження.

Питання семінарських занять:

1. Лексичні та синтаксичні росіянізми у перекладах українською мовою.
2. Пароніми як стилістичний засіб і як вада перекладу.

Питання для самоконтролю:

1. Від яких функцій мови залежить розрізнення стилів?
2. Що лежить в основі розрізнення стилів мовлення?
3. Від яких чинників залежить вибір стилю мовлення?
4. Сформулюйте основні відмінності між поняттями «мова» та «мовлення».
5. Як називається розділ мовознавства, який вивчає стилі мовлення?
6. Назвіть основні функції мови.
7. Поясніть зміст понять «лексичні / граматичні» заміни.

Завдання для аудиторної роботи:

Прочитайте текст українською мовою та його переклад на англійську мову (Додатки). Визначте жанр та стиль тексту.

- *Проаналізуйте оригінал та переклад на лексичному, граматичному та синтаксичному рівнях.*
- *Які помилки та неточності допустив перекладач?*
- *Яка цільова аудиторія тексту?*
- *Доведіть свої припущення на конкретних прикладах.*

РОБОТА З ПЕРЕКЛАДОМ ПОЕЗІЇ

Завдання 1

Відредагуйте перекладені вірші, відзначте які помилки та неточності допустила програма перекладу.

Оригінал ¹²	Переклад
Наталія Пасічник ХЕЛВЕГЕН	Natalia Pasichnyk Helwegen
1 сиві дерева досвітнього лісу стежка вузька то вгору то вниз тихо тріщить задубіле залізо санок якими волочимо хмиз	1 gray trees of the pre-dawn forest the path is narrow, up and down the tanned iron crackles softly sledges with which we drag brushwood
вітер подме – найжачиться хвоя шишки з гілок позлітають умить і не помітивши нас із тобою лис чи лисиця в імлі пробіжить	the wind will blow - the needles will bristle the cones fly off the branches and without noticing you and me a fox or a fox will run in the fog
сонця нема – безконечний блекаут віжки до пальців примерзнуть от-от врешті привал і по колу блукає пара гаряча із рота у рот	there is no sun - endless blackout the towers will freeze up to the fingers or so eventually stops and wanders in circles steam hot from mouth to mouth
дихай у комір притулюй до себе не помічай те що всесвіт зачах і помирають зірвавшись із неба юні сніжинки на наших щоках	breathe into the collar, snuggle up to yourself don't notice that the universe is dying and die falling from the sky young snowflakes on our cheeks
хай зачекає в сторожці ще трохи – взятій в оренду всього лиш на ніч – чудом вціліла з тамтої епохи кригою вкрита нетоплена піч	let him wait in the guardhouse a little longer – rented just for the night – miraculously survived from that era an unheated furnace covered with ice
2 знову крижаніють потічки підталі наростила стежка снігову броню дерев'яні лижі кольору металік хвацько прокладають між пеньків лижню	2 The melted streams are freezing again

¹ Пасічник Наталія. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. <http://nataliyapasichnyk.blogspot.com/>

² Скиба Роман. Погода для некурців: напівзібране, Тернопіль : Слон. 2017, 144 с.; іл.

не барися серце – в небі кругла люстра
згасне за годину – значить ти уже
мусиш розпочати свій скітур назустріч
щоби не зостатись в лісі міражем

палиця чи вістря первісного списа
лижник чи мисливець – знає тільки
сніг
а далеко в горах замерзає тиса
і скриплять сердито береги скляні

ніби буде буря – ні – то просто сосни
струшують сніжинки з чорних
верховіть
лютий цього року вже не високосний
а тому не бійся – їдь хутчіше їдь

3

достатньо лиш промовити – «ходи»
і від зими не лишиться нічого
а там де сніг тримав міцну облогу –
дзвінкі потоки талої води

ліхтарик у руці – ліхтарик згас
та він і не потрібний нам сьогодні –
нічного неба зоряна безодня
освітить і стежки усі і нас

прокинеться в гілках глухе «ку-ку»
ми будемо іти все прямо прямо
аж поки слід відлиги перед нами
обернеться поволі на ріку

ми ступимо у неї жартома
а випірнемо раптом у прекрасній
новій реінкарнації де в нас ні
людських імен ні прізвищ вже нема

the trail built up snow armor
metallic colored wooden skis
skillfully lay a ski between the stumps

don't be afraid, heart - there is a round
chandelier in the sky
will go out in an hour - it means you
already
you must begin your skitour towards
so as not to remain a mirage in the forest

the staff or point of the primitive spear
a skier or a hunter knows only snow
and far away in the mountains the yew
freezes
and the glass banks creak angrily

as if there will be a storm - no - it's just
pine trees
snowflakes shake from the black tops
February this year is no longer a leap year
so don't be afraid - go faster, go

3

just say "go"
and nothing will remain of the winter
and where the snow kept a strong siege -
sonorous flows of melt water

flashlight in hand - the flashlight went out
and we don't need him today -
the starry abyss of the night sky
will light up all the paths and us

a dull "coo-coo" will wake up in the
branches
we will go straight ahead
until the thaw is in front of us
will slowly turn to the river

we step into it as a joke
and we will suddenly emerge in a
beautiful one
of a new reincarnation where we do not

	have it there are no more human names or surnames
<p>Наталія Пасічник ПОДОРОЖНІЙ КОЛИ ТИ ПРИЙДЕШ</p> <p>1 подорожній коли ти прийдеш у спарту третього липня дві тисячі дванадцятого року на головну площу міста де мешкають самі чоловіки і військовий оркестр безперервно грає марш бог тобі в поміч – твій язичницький бог після тривалої мандрівки важко пригадати навіть найпростіші слова і голосні змішуються з приголосними і лучники сплять беззбройні а тому нікому тебе тут зустріти щоби провести до потрібного місця окрім голубів які п'ють воду з калюж і жебраків що шукають мідяки на дні фонтана</p> <p>2 передавай вітання моєму другові подорожній там на стадіоні поміж бігунами йому не до мене йому не до мене вже цілий рік і тонка нитка мовчання рветься коли спортивний коментатор оголошує фальстарт важко повірити що за якийсь час спартанські дітлахи блукаючи у пошуках трофеїв роздивлятимуться надбиті глиняні дощечки з іменами переможців</p>	<p>Natalia Pasichnyk TRAVEL WHEN YOU COME</p> <p>1 traveler when you come to sparta the third of July, two thousand and twelfth to the main square of the city where the men themselves live and the military band plays a march continuously God help you - your pagan god after a long journey it is difficult to remember even the simplest words and vowels are mixed with consonants and archers sleep unarmed and therefore no one can meet you here to lead to the right place except pigeons who drink water from puddles and beggars looking for coppers at the bottom of the fountain</p> <p>2 send greetings to my friend the traveler there in the stadium among the runners he is not into me he has not been with me for a whole year and the thin thread of silence breaks when a sports commentator calls a false start it's hard to believe that in a while Spartan children wandering in search of trophies will look at the stuffed clay tablets with the names of the winners and the birds will fly from one child's head to another ...on the first day of the Olympic competitions</p>

<p>і птахи перелітатимуть з однієї дитячої голови на іншу ...в перший день олімпійських змагань телефони на всі голоси просять порятунку і барабанні перетинки лускають від перепаду тиску</p> <p>З марно намагаєшся уникнути поєдинку коли одноокий велетень загороджує дорогу і погрожує жорстокою розправою у страху очі закоханого і вуста говорять неправду і навіть зараз за мить до падіння важкої залізної брами ти таки хочеш обманути лакедемонійців ніби ми полягли вірні їхньому наказові ніби в давніх хроніках світу про інше й не ішлося і найдовший любовний лист починається із завчених у школі слів – «подорожній коли ти прийдеш у спарту» ти прийдеш коли</p>	<p>the phones are calling for help and eardrums flaking from the pressure drop</p> <p>З you try in vain to avoid a duel when a one-eyed giant blocks the road and threatens brutal reprisal in fear, the lover's eyes and mouth speak lies and even now a moment before falling heavy iron gate you still want to deceive the Lacedaemonians as if we had obeyed their command as if in the ancient chronicles of the world it was not about anything else and the longest love letter begins with words learned at school - "traveler when you come to sparta" you will come When</p>
<p>Роман Скиба **** Осінь – сутінки року, а сутінки – осінь дня... Просто сталась накладка, і більше нема фонтанів. Ми вже не поспішаєм, говоримо навмання. В нас попереду вічність, та ми на землі останні. Вся двоякість від листя – що вогке, проте сухе, Урочисте, мов ода – і зустрічам, і розлукам. То глухі ми до неба, то небо до нас глухе.</p>	<p>Skiba's novel **** Autumn is the twilight of the year, and twilight is the autumn of the day... It just became a cover, and there are no more fountains. We are no longer in a hurry, we speak at random. We have eternity ahead of us, but we are the last on earth. All the duplicity of the leaves - which is moist, but dry, Solemn, like an ode - to both meetings and separations. Sometimes we are deaf to the sky, sometimes the sky is deaf to us.</p>

<p>Коли з'явиться Ангел, то світлом прийде – не звуком... Голосних надто мало, а інших він не вимовля. Але й жесту достатньо, щоб статися нині чуду... І фонтани розкинуть прозоре своє гілля, І, замерзши під північ, як верби скрипіти будуть...</p>	<p>When the Angel appears, he will come with light - not with sound... There are too few vowels, and he does not pronounce others. But even a gesture is enough to make a miracle happen now... And the fountains will spread their transparent branches, And, freezing at midnight, how the willows will creak...</p>
<p>Роман Скиба **** Стали вітри вихристими. Сходять собаки злістю – П'єш, а хлопчак розхристаний Мчить до корчми із вістю. Все ти спустив до таляра, Речі позбавив значень... – Дядечку, пане Маляре! Ваша ікона плаче...</p>	<p>Roman Skyba **** The winds became whirlwinds. Dogs come down in anger - You drink, and the boy is baptized Rushes to the inn with the news. You put everything down to the money, Deprived things of meaning... - Uncle, Mr. Painter! Your icon is crying...</p>
<p>Роман Скиба **** А ти все не з'являєшся, Маріє... А тут ні верби не ростуть, ні злаки... Коли пустеля осіда на вії, Верблюди й люди знову бачать знаки: То міражі -- і траси, і готелі... Єдине, неподібне на оману,-- Летючий кущ Перекотипустелі, Що манить до Великого туману... Де вже не вразять крики мандрагори, Де не осліплять танці саламандри. Там начебто народжуються гори... Там начебто завершуються мандри...</p>	<p>Roman Skyba **** And you still don't show up, Maria... And neither willows nor cereals grow here... When the desert settles on the eyelashes, Camels and people see signs again: These are mirages - both tracks and hotels... The only thing that is not delusional,-- Flying bush Perekotipeli, What beckons to the Great Mist... Where the screams of the mandrake will no longer impress, Where the dancing salamanders won't dazzle. Mountains seem to be born there... It seems that the journey ends there...</p>
<p>Роман Скиба Приблудне Вийшов час із годинника. І не вернувся. Невідомої дати. О сьомій нуль сім. Князем стелі й кутків і царем на стіну</p>	<p>Roman Skyba Stray The clock has run out. And he did not return. Unknown date. At seven zero seven. The prince of the ceiling and corners and</p>

<p>всю</p> <p>Тут працює павук і вдоволений всім. Водяник же, забивши на мокру роботу, Хоч камлай – не клекоче у звивинах труб. Вже в раю телефон. Он – без диску і дроту Пилом, наче землею, припав його труп. Що ти, Доме! Пробач! Ти не винен нічим нам. Нас не надто лякає пилюка й іржа. Якщо хочеш – будь ласка, заводь задля чину У стіні – барабашку чи в сінях – вужа. Просто хочеться, Доме, десь бути удома... А що дах протікає, то й наші ж – давно... Хай лиш духи воскреснуть. Прочуняють з коми. Хай запирикає з крану залізне вино. А в салют саламандрам, нікуди не щезлим, Перейнявшись на мить шумовинням святим, Зрине кавова лава із кратера джезви На пустельні пейзажі електроплити...</p>	<p>the king of the entire wall</p> <p>A spider works here and is happy with everything. The waterman, having scored a wet job, Even though it is humming, it is not clucking in the windings of the pipes. The phone is already in heaven. It is without disk and wire Dust, like earth, covered his corpse. What are you, Dom! Sorry! You don't owe us anything. We are not too afraid of dust and rust. If you want, please, start for the sake of rank There is a drum in the wall or a snake in the halls. I just want, Dom, to be home somewhere... And if the roof is leaking, then ours has been leaking for a long time... Let the spirits rise again. Wake up from coma. Let the iron wine spray from the tap. And in salute to the salamanders, which have not disappeared anywhere, Having been absorbed for a moment by the noise of the saints, Coffee lava will pour out of the crater of the jezva In the desert landscape, electric stoves...</p>
<p>Роман Скиба</p> <p>***</p> <p>Ластяться до ніг сумирні леви. Перестиглі падають плоди. Ти нудьгуєш. Ти іще без Єви. Ти вже триста років молодий. П"єш з ріки. Дрімаєш на осонні. -- Господи, чи вічно буде Рай? Дві таблетки в Бога на долоні -- Синя і червона. Вибирай...</p>	<p>Skiba's novel</p> <p>***</p> <p>The humble lions caress their feet. Overripe fruits fall. you are bored You are still without Eve. You are already three hundred years young. You drink from the river. You take a nap on the sunbed. -- Lord, will Heaven last forever? Two pills in God's palm -- Blue and red. Choose...</p>

Ігор Римарук. Уривок з поеми	Ihor Rymaruk. Excerpt from the poem
<p>...Це юності мотиви опівнічні, це карнавальний дим довкола плах, двосічний дотеп і свіча у січні, бравада крові й бородатий страх, це все, що мав, – за кучерик на шиї!.. Це дім, де рок – оброком, а за крок з поживклих довоєнних сторінок співали соловецькі соловії, – чи думав ти, який у них хосен? Та вже світало, і лунав Дассен.</p> <p>А місто віршів, бунтів, поцілунків явило інший лик із інших сцен, коли з-за слів, неначе з-за лаштунків, як сюзерен, виходив манекен, коли зіниці клались на полиці – і літери сахалися зіниць, коли занадто мертва смерть дзвіниць дірки засклила в хроніках столиці й хіба що голубам служило скло.. Невже тоді нічого не було?!</p> <p>Були ж неопалима віща круча й немилосердне в щирості село, його щетина спогадів колюча й невіра в балакуче ремесло. Були ж – уперше – Хортиця і Галич, листок на плесі й полотняний сніг, перешепти в кав'яреньках тісних про білу квітку і про скіфську далеч, – дарма, що хрестовик собі сотав безбарвну і солодку нить октав.</p> <p>Іще не відшуміли бурі в склянці, коли, з космацьких зринувши отав, убогу тишу, як підлогу в танці, двадцятилітній вітер розхитав, озвучивши потоки світлі й темні, розгледівши в імлі стражденний лик того, від кого одвернувся вік,</p>	<p>...These are the midnight motives of youth, it's carnival smoke around the place, double-edged wit and a candle in January, bravado of blood and bearded fear, that's all he had - for a curl on his neck!.. This is a house where rock is a rent, but a step away from yellowed pre-war pages the Solovetsky nightingales sang, have you thought what kind of hosen they have? It was already dawn, and Dassen was sounding.</p> <p>And the city of poems, riots, kisses appeared another face from other scenes, when from behind the words, as if from behind the scenes, as a suzerain, a mannequin came out, when the pupils were put on the shelf - and the letters reached the pupils, when the death of the belfries is too dead she closed the holes in the chronicles of the capital and maybe the pigeons were served by glass.. Did nothing happen then?!</p> <p>There were unburnt things steep and the unmerciful village in sincerity, his bristles of memories are prickly and disbelief in a chatty craft. There were - for the first time - Khortytsia and Halych, a leaf on the ground and a blanket of snow, whisper in crowded coffee shops about the white flower and about the Scythian distance, -</p>

почувши й відголоски потаємні,
й біловолосу жінку на скалі,
і рід її – в ганьбі або в землі.

Коли уламки вітваря в дровітню
складали, нагорлавшись при столі,
розворушило ватру старожитню:
“Скажіть мені, поети Василі!..” –
заговорить, поети, хто як може,
щоб задихнулись в подушках пухких
обрізані рядочки, для яких
задовге навіть найкоротше ложе, –
хоча здавалось: звідки серед пуст
узався той всевидящий прокруст?

Допоки лаври, впавши на литаври,
глушили слав і слів смертельний
хруст,
“Печальний етнос, трохи що не
маври!” –
у закарпатця вирвалось із уст.
Допоки цвів у поступі повзучім
безпам’ятний співучий переляк,
своє тернове поле подоляк
ніяк не міг обміряти співзвуччям,
і реготав у риму Асмодей –
львів’янин-батяр, бородань-спудей.

Коли душа потроху відмокає,
напередовець із підгір’я, де й
пісні – живі, вертепи відмикає
і скрипку притискає до грудей.
Заціпило узір парадним ряднам,
затіпало сановні тілеса, –
і площа вознеслась у небеса,
обвита шумовинням виноградним,
і крізь епохи й війни, сміх і схлип
доніс до нас крихкий дагеротип.

А час довкіл? Лякав, як лепрозорій!
Чи розібратись в ньому не могли б?
А може, є в тім умисел прозорий,
що запізнали й полиновий хліб?..
Куди пощезнуть відблиски примарні,
коли доба не черт і рез, а криз

it's not for nothing that the cross-dresser
made a fuss about it
a colorless and sweet thread of octaves.

The storm in the glass has not died down
yet,
when, having fallen from the hair,
poor silence, like a dance floor,
the twenty-year wind shook,
voicing the streams of light and dark,
seeing a suffering face in the fog
the one from whom age has turned away
hearing the echoes of the secret,
and the white-haired woman on the rock,
and her family is in shame or in the earth.

When the fragments of the altar in the
woodshed
folded, huddled at the table,
stirred the ancient fire:
"Tell me, poet Vasili!..." -
speak, poets, who can
to suffocate in fluffy pillows
truncated lines for which
even the shortest bed is long,
although it seemed: from where among
the deserts
did that all-seeing Procrustus take over?

Until the laurels, falling on the timpani,
muffled praises and words deadly crunch,
"A sad ethnic group, a little like the
Moors!" –
a Transcarpathian burst out of his mouth.
Until it bloomed in a creeping manner
memoryless singing fright,
its thorny field of podolyak
couldn't possibly measure with
consonance,
and Asmodeus laughed in rhyme -
Lvivian-batyar, bearded-spudey.

When the soul gets wet little by little,
Naperedovets from the foothills, where
the songs are alive, unlocks the nativity

високі строфи профільтрує крізь
цідилку з респіраторної марлі?
Так, це новий, немолодий мотив, –
але кого він вбив чи захистив?..

scenes
and he presses the violin to his chest.
Caught a pattern in front rows,
dignified bodies were trampled,
and the square ascended to heaven,
wrapped in grape rustling,
and through ages and wars, laughter and
sobs
brought us a fragile daguerreotype.

And the time around? Frightened like a
leprosy!
Couldn't you figure it out?
Or maybe there is a clear intention in it,
Wormwood bread is also late?
Where will the ghostly reflections
disappear,
when the day is not the devil and rez, but
the crisis
high stanzas will filter through
a colander made of respiratory gauze?
Yes, this is a new, old motive, -
but who did he kill or protect?..

Завдання 2

Порівняйте англійський та німецький переклади віршів. Якою мовою програма перекладу допустила менше помилок? Чому?

Оригінал ³⁴	Переклад
<p>Natalia Pasichnyk Helwegen</p> <p>1</p> <p>graue Bäume des Waldes vor der Morgendämmerung Der Weg ist schmal, auf und ab das gebräunte Eisen knistert leise Schlitten, mit denen wir Reisig schleppen</p> <p>Der Wind wird wehen – die Nadeln werden sträuben Die Zapfen fliegen von den Zweigen und ohne dich und mich zu bemerken ein Fuchs oder ein Fuchs wird im Nebel laufen</p> <p>Es gibt keine Sonne – endloser Blackout Die Türme werden bis zu den Fingern oder so zufrieren bleibt schließlich stehen und wandert im Kreis Dampf heiß von Mund zu Mund</p> <p>Atmen Sie in den Kragen, kuscheln Sie sich an sich Merke nicht, dass das Universum stirbt und sterben, wenn sie vom Himmel fallen junge Schneeflocken auf unseren Wangen</p> <p>lass ihn noch etwas länger im Wachhaus warten – nur für die Nacht gemietet – hat auf wundersame Weise aus dieser Zeit überlebt</p>	<p>Natalia Pasichnyk Helwegen</p> <p>1</p> <p>gray trees of the pre-dawn forest the path is narrow, up and down the tanned iron crackles softly sledges with which we drag brushwood</p> <p>the wind will blow - the needles will bristle the cones fly off the branches and without noticing you and me a fox or a fox will run in the fog</p> <p>there is no sun - endless blackout the towers will freeze up to the fingers or so eventually stops and wanders in circles steam hot from mouth to mouth</p> <p>breathe into the collar, snuggle up to yourself don't notice that the universe is dying and die falling from the sky young snowflakes on our cheeks</p> <p>let him wait in the guardhouse a little longer – rented just for the night – miraculously survived from that era an unheated furnace covered with ice</p> <p>2 The melted streams are freezing again</p>

³ Пасічник Наталія. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. <http://nataliyapasichnyk.blogspot.com/>

⁴ Скиба Роман. Погода для некурців: напівзібране, Тернопіль : Слон.2017, 144 с.; іл.

<p>ein unbeheizter, mit Eis bedeckter Ofen 2 Die geschmolzenen Bäche gefrieren wieder Der Weg baute eine Schneepanzerung auf metallfarbene Holzski Legen Sie geschickt einen Ski zwischen die Stümpfe</p> <p>Hab keine Angst, Herz – da ist ein runder Kronleuchter am Himmel wird in einer Stunde ausgehen - es bedeutet, dass Sie bereits sind Sie müssen Ihre Skitour in Richtung beginnen um nicht eine Fata Morgana im Wald zu bleiben</p> <p>der Stab oder die Spitze des primitiven Speers Ein Skifahrer oder ein Jäger kennt nur Schnee und weit weg in den Bergen gefriert die Eibe und die Glasbänke knarren wütend</p> <p>als würde es stürmen – nein – es sind nur Kiefern Schneeflocken zittern von den schwarzen Gipfeln Der Februar dieses Jahres ist kein Schaltjahr mehr Also hab keine Angst – geh schneller, geh</p> <p>3 Sag einfach „Los“ und vom Winter wird nichts übrig bleiben und wo der Schnee eine starke Belagerung hielt - klangvolle Ströme von Schmelzwasser</p> <p>Taschenlampe in der Hand – die</p>	<p>the trail built up snow armor metallic colored wooden skis skillfully lay a ski between the stumps</p> <p>don't be afraid, heart - there is a round chandelier in the sky will go out in an hour - it means you already you must begin your skitour towards so as not to remain a mirage in the forest</p> <p>the staff or point of the primitive spear a skier or a hunter knows only snow and far away in the mountains the yew freezes and the glass banks creak angrily</p> <p>as if there will be a storm - no - it's just pine trees snowflakes shake from the black tops February this year is no longer a leap year so don't be afraid - go faster, go</p> <p>3 just say "go" and nothing will remain of the winter and where the snow kept a strong siege - sonorous flows of melt water</p> <p>flashlight in hand - the flashlight went out and we don't need him today - the starry abyss of the night sky will light up all the paths and us</p> <p>a dull "coo-coo" will wake up in the branches we will go straight ahead until the thaw is in front of us will slowly turn to the river</p> <p>we step into it as a joke and we will suddenly emerge in a beautiful one of a new reincarnation where we do not</p>
--	--

<p>Taschenlampe ging aus und wir brauchen ihn heute nicht - der sterneklare Abgrund des Nachthimmels wird alle Wege und uns erleuchten</p> <p>Ein dumpfes „Gurren“ wird in den Zweigen erwachen wir gehen geradeaus bis das Tauwetter vor uns liegt wird sich langsam dem Fluss zuwenden</p> <p>Wir machen das als Scherz und wir werden plötzlich in einem wunderschönen Zustand auftauchen einer neuen Reinkarnation, wo wir sie nicht haben Es gibt keine menschlichen Vor- oder Nachnamen mehr</p>	<p>have it there are no more human names or surnames</p>
<p>Natalia Pasichnyk REISEN SIE, WENN SIE KOMMEN</p> <p>1 Reisender, wenn Sie nach Sparta kommen der dritte Juli zweitausendzwölfter zum Hauptplatz der Stadt, wo die Männer selbst leben und die Militärkapelle spielt ununterbrochen einen Marsch Gott helfe dir – deinem heidnischen Gott nach einer langen Reise Es ist schwierig, sich selbst die einfachsten Wörter zu merken und Vokale werden mit Konsonanten vermischt und Bogenschützen schlafen unbewaffnet und deshalb kann dich hier niemand treffen an den richtigen Ort führen außer Tauben die Wasser aus Pfützen trinken und Bettler, die nach Kupfermünzen suchten am Grund des Brunnens</p>	<p>Natalia Pasichnyk TRAVEL WHEN YOU COME</p> <p>1 traveler when you come to sparta the third of July, two thousand and twelfth to the main square of the city where the men themselves live and the military band plays a march continuously God help you - your pagan god after a long journey it is difficult to remember even the simplest words and vowels are mixed with consonants and archers sleep unarmed and therefore no one can meet you here to lead to the right place except pigeons who drink water from puddles and beggars looking for coppers at the bottom of the fountain</p> <p>2</p>

2

grüße meinen Freund, den Reisenden
dort im Stadion unter den Läufern
er steht nicht auf mich
Er war ein ganzes Jahr nicht bei mir
und der dünne Faden der Stille reißt
wenn ein Sportkommentator von einem
Fehlstart spricht
Es ist kaum noch zu glauben, dass es eine
Weile her ist
Spartanische Kinder
Wandern auf der Suche nach Trophäen
werde mir die ausgestopften Tontafeln
ansehen
mit den Namen der Gewinner
und die Vögel werden fliegen
vom Kopf eines Kindes zum anderen
...am ersten Tag der Olympischen
Wettkämpfe
Die Telefone rufen um Hilfe
und Trommelfelle
Abblättern aufgrund des Druckabfalls

3

Du versuchst vergeblich, einem Duell
auszuweichen
wenn ein einäugiger Riese die Straße
blockiert
und droht mit brutaler Vergeltung
Aus Angst sprechen Augen und Mund
des Liebenden Lügen
und selbst jetzt, einen Moment vor dem
Sturz
schweres Eisentor
Du willst die Lakedämonier immer noch
täuschen
als hätten wir ihrem Befehl Folge
geleistet
wie in den alten Chroniken der Welt
es ging um nichts anderes
und der längste Liebesbrief
beginnt mit in der Schule gelernten

send greetings to my friend the traveler
there in the stadium among the runners
he is not into me
he has not been with me for a whole year
and the thin thread of silence breaks
when a sports commentator calls a false
start
it's hard to believe that in a while
Spartan children
wandering in search of trophies
will look at the stuffed clay tablets
with the names of the winners
and the birds will fly
from one child's head to another
...on the first day of the Olympic
competitions
the phones are calling for help
and eardrums
flaking from the pressure drop

3

you try in vain to avoid a duel
when a one-eyed giant blocks the road
and threatens brutal reprisal
in fear, the lover's eyes and mouth speak
lies
and even now a moment before falling
heavy iron gate
you still want to deceive the
Lacedaemonians
as if we had obeyed their command
as if in the ancient chronicles of the world
it was not about anything else
and the longest love letter
begins with words learned at school -
"traveler when you come to sparta"
you will come
When

<p>Wörtern - „Reisender, wenn du nach Sparta kommst“ Sie werden kommen Wann</p>	
<p>Skibas Roman **** Der Herbst ist die Dämmerung des Jahres und die Dämmerung ist der Herbst des Tages ... Es ist nur eine Abdeckung geworden und es gibt keine Brunnen mehr. Wir haben es nicht mehr eilig, wir reden nach dem Zufallsprinzip. Wir haben die Ewigkeit vor uns, aber wir sind die Letzten auf Erden. Die ganze Doppelzüngigkeit der Blätter – die feucht, aber trocken sind, Feierlich, wie eine Ode – sowohl an Begegnungen als auch an Trennungen. Manchmal sind wir taub gegenüber dem Himmel, manchmal ist der Himmel taub gegenüber uns. Wenn der Engel erscheint, wird er mit Licht kommen – nicht mit Ton ... Es gibt zu wenige Vokale und andere spricht er nicht aus. Aber schon eine Geste reicht aus, um jetzt ein Wunder zu bewirken ... Und die Brunnen werden ihre durchsichtigen Zweige ausbreiten, Und wenn es um Mitternacht eiskalt ist, wie werden die Weiden knarren ...</p>	<p>Skiba's novel **** Autumn is the twilight of the year, and twilight is the autumn of the day... It just became a cover, and there are no more fountains. We are no longer in a hurry, we speak at random. We have eternity ahead of us, but we are the last on earth. All the duplicity of the leaves - which is moist, but dry, Solemn, like an ode - to both meetings and separations. Sometimes we are deaf to the sky, sometimes the sky is deaf to us. When the Angel appears, he will come with light - not with sound... There are too few vowels, and he does not pronounce others. But even a gesture is enough to make a miracle happen now... And the fountains will spread their transparent branches, And, freezing at midnight, how the willows will creak...</p>
<p>Skibas Roman **** Die Winde wurden zu Wirbelstürmen. Hunde fallen vor Wut zu Boden - Du trinkst und der Junge wird getauft Eilt mit der Neuigkeit zum Gasthaus. Du führst alles aufs Geld zurück, Den Dingen ihre Bedeutung entzogen... - Onkel, Herr Maler! Deine Ikone weint...</p>	<p>Roman Skyba **** The winds became whirlwinds. Dogs come down in anger - You drink, and the boy is baptized Rushes to the inn with the news. You put everything down to the money, Deprived things of meaning... - Uncle, Mr. Painter! Your icon is crying...</p>

<p>Skibas Roman **** Und du kommst immer noch nicht, Maria... Und hier wachsen weder Weiden noch Getreide... Wenn sich die Wüste auf den Wimpern niederlässt, Kamele und Menschen sehen wieder Zeichen: Das sind Fata Morgana – sowohl Gleise als auch Hotels ... Das Einzige, was nicht wahnhaft ist: Fliegender Busch Perekotipeli, Was dem Großen Nebel winkt... Wo die Schreie der Alraune nicht mehr beeindrucken werden, Wo die tanzenden Salamander nicht blenden. Berge scheinen dort geboren zu sein ... Es scheint, dass die Reise dort endet ...</p>	<p>Roman Skyba **** And you still don't show up, Maria... And neither willows nor cereals grow here... When the desert settles on the eyelashes, Camels and people see signs again: These are mirages - both tracks and hotels... The only thing that is not delusional,-- Flying bush Perekotipeli, What beckons to the Great Mist... Where the screams of the mandrake will no longer impress, Where the dancing salamanders won't dazzle. Mountains seem to be born there... It seems that the journey ends there...</p>
<p>Skibas Roman Streuner Die Uhr ist abgelaufen. Und er kehrte nicht zurück. Unbekanntes Datum. Um sieben null sieben. Der Prinz der Decke und Ecken und der König der gesamten Wand Hier arbeitet eine Spinne und ist mit allem zufrieden. Der Wassermann, der einen nassen Job gemacht hatte, Obwohl es brummt, gackert es nicht in den Windungen der Pfeifen. Das Telefon ist bereits im Himmel. Es ist ohne Scheibe und Kabel Staub, wie Erde, bedeckte seinen Leichnam. Was bist du, Dom! Entschuldigung! Du schuldest uns nichts. Wir haben keine große Angst vor Staub</p>	<p>Roman Skyba Stray The clock has run out. And he did not return. Unknown date. At seven zero seven. The prince of the ceiling and corners and the king of the entire wall A spider works here and is happy with everything. The waterman, having scored a wet job, Even though it is humming, it is not clucking in the windings of the pipes. The phone is already in heaven. It is without disk and wire Dust, like earth, covered his corpse. What are you, Dom! Sorry! You don't owe us anything. We are not too afraid of dust and rust. If you want, please, start for the sake of rank There is a drum in the wall or a snake in</p>

<p>und Rost. Wenn Sie möchten, beginnen Sie bitte aus Ranggründen Es gibt eine Trommel in der Wand oder eine Schlange in den Hallen. Ich möchte nur, Dom, irgendwo zu Hause sein ... Und wenn das Dach undicht ist, dann ist unseres schon seit langem undicht... Lassen Sie die Stimmung wieder auferstehen. Wachen Sie aus dem Koma auf. Lassen Sie den eisernen Wein aus dem Wasserhahn spritzen. Und zum Gruß an die Salamander, die nirgendwo verschwunden sind, Für einen Moment in den Lärm der Heiligen vertieft, Kaffeelava wird aus dem Krater der Jezva strömen In der Wüstenlandschaft Elektroherde...</p>	<p>the halls. I just want, Dom, to be home somewhere... And if the roof is leaking, then ours has been leaking for a long time... Let the spirits rise again. Wake up from coma. Let the iron wine spray from the tap. And in salute to the salamanders, which have not disappeared anywhere, Having been absorbed for a moment by the noise of the saints, Coffee lava will pour out of the crater of the jezva In the desert landscape, electric stoves...</p>
<p>Skibas Roman</p> <p>***</p> <p>Die bescheidenen Löwen streicheln ihre Füße. Überreife Früchte fallen. du bist gelangweilt Du bist immer noch ohne Eva. Du bist bereits dreihundert Jahre jung. Du trinkst aus dem Fluss und machst ein Nickerchen auf der Sonnenliege. – Herr, wird der Himmel ewig bestehen? Zwei Pillen in Gottes Handfläche – Blau und rot. Wählen...</p>	<p>Skiba's novel</p> <p>***</p> <p>The humble lions caress their feet. Overripe fruits fall. you are bored You are still without Eve. You are already three hundred years young. You drink from the river. You take a nap on the sunbed. -- Lord, will Heaven last forever? Two pills in God's palm -- Blue and red. Choose...</p>
<p>Ihor Rymaruk. Excerpt from the poem</p> <p>...These are the midnight motives of youth, it's carnival smoke around the place, double-edged wit and a candle in January,</p>	<p>Ihor Rymaruk. Auszug aus dem Gedicht</p> <p>...Das sind die mitternächtlichen Motive der Jugend, Es ist Karnevalsrauch rund um den Ort, zweischneidiger Witz und eine Kerze im Januar,</p>

bravado of blood and bearded fear,
that's all he had - for a curl on his neck!..
This is a house where rock is a rent, but a
step away
from yellowed pre-war pages
the Solovetsky nightingales sang,
have you thought what kind of hosen they
have?
It was already dawn, and Dassen was
sounding.

And the city of poems, riots, kisses
appeared another face from other scenes,
when from behind the words, as if from
behind the scenes,
as a suzerain, a mannequin came out,
when the pupils were put on the shelf -
and the letters reached the pupils,
when the death of the belfries is too dead
she closed the holes in the chronicles of
the capital
and maybe the pigeons were served by
glass...
Did nothing happen then?!

There were unburnt things steep
and the unmerciful village in sincerity,
his bristles of memories are prickly
and disbelief in a chatty craft.
There were - for the first time -
Khortytsia and Halych,
a leaf on the ground and a blanket of
snow,
whisper in crowded coffee shops
about the white flower and about the
Scythian distance, -
it's not for nothing that the cross-dresser
made a fuss about it
a colorless and sweet thread of octaves.

The storm in the glass has not died down
yet,
when, having fallen from the hair,
poor silence, like a dance floor,
the twenty-year wind shook,

Tapferkeit von Blut und bärtiger Angst,
Das ist alles, was er hatte – für eine
Locke an seinem Hals!..
Dies ist ein Haus, in dem Stein eine
Miete ist, aber nur einen Schritt entfernt
aus vergilbten Vorkriegsseiten
die Solovetsky-Nachtigallen sangen,
Hast du darüber nachgedacht, was das für
Hosen sind?
Es dämmerte bereits und Dassen ertönte.

Und die Stadt der Gedichte, der Unruhen,
der Küsse
erschien ein anderes Gesicht aus anderen
Szenen,
wenn hinter den Worten, als ob hinter den
Kulissen,
als Oberbefehlshaber kam eine
Schaufensterpuppe heraus,
als die Schüler ins Regal gestellt wurden

-
und die Briefe erreichten die Schüler,
wenn der Tod der Glockentürme zu tot ist
Sie schloss die Lücken in den Chroniken
der Hauptstadt
und vielleicht wurden die Tauben im
Glas serviert...
Ist dann nichts passiert?!

Es gab unverbrannte Sachen steil
und das unbarmherzige Dorf in
Aufrichtigkeit,
Seine Erinnerungsborsten sind stachelig
und Unglaube an ein gesprächiges
Handwerk.
Es gab – zum ersten Mal – Chortyzja und
Halytsch,
ein Blatt auf dem Boden und eine
Schneedecke,
flüstern in überfüllten Cafés
über die weiße Blume und über die
skythische Entfernung, -
Nicht umsonst hat der Crossdresser viel
Aufhebens darum gemacht
ein farbloser und süßer Oktavfaden.

voicing the streams of light and dark,
seeing a suffering face in the fog
the one from whom age has turned away
hearing the echoes of the secret,
and the white-haired woman on the rock,
and her family is in shame or in the earth.

When the fragments of the altar in the
woodshed
folded, huddled at the table,
stirred the ancient fire:
"Tell me, poet Vasili!..." -
speak, poets, who can
to suffocate in fluffy pillows
truncated lines for which
even the shortest bed is long,
although it seemed: from where among
the deserts
did that all-seeing Procrustus take over?

Until the laurels, falling on the timpani,
muffled praises and words deadly crunch,
"A sad ethnic group, a little like the
Moors!" –
a Transcarpathian burst out of his mouth.
Until it bloomed in a creeping manner
memoryless singing fright,
its thorny field of podolyak
couldn't possibly measure with
consonance,
and Asmodeus laughed in rhyme -
Lvivian-batyar, bearded-spudey.

When the soul gets wet little by little,
Naperedovets from the foothills, where
the songs are alive, unlocks the nativity
scenes
and he presses the violin to his chest.
Caught a pattern in front rows,
dignified bodies were trampled,
and the square ascended to heaven,
wrapped in grape rustling,
and through ages and wars, laughter and
sobs
brought us a fragile daguerreotype.

Der Sturm im Glas ist noch nicht
abgeklungen,
als, aus den Haaren gefallen,
Arme Stille, wie eine Tanzfläche,
der zwanzigjährige Wind zitterte,
die Ströme von Licht und Dunkelheit
zum Ausdruck bringen,
ein leidendes Gesicht im Nebel sehen
derjenige, von dem sich das Alter
abgewandt hat
die Echos des Geheimnisses hören,
und die weißhaarige Frau auf dem Felsen,
und ihre Familie ist in Schande oder in
der Erde.

Wenn die Fragmente des Altars im
Holzschuppen liegen
zusammengefaltet, zusammengekauert
am Tisch,
entzündete das alte Feuer:
„Sag es mir, Dichter Vasili!...“ –
Spricht, Dichter, wer kann
in flauschigen Kissen ersticken
abgeschnittene Zeilen für die
selbst das kürzeste Bett ist lang,
obwohl es schien: von wo aus den
Wüsten
Hat dieser allsehende Procrustus die
Macht übernommen?

Bis die Lorbeeren auf die Pauken fallen,
Gedämpftes Lob und tödliches Knirschen
der Worte,
„Eine traurige ethnische Gruppe, ein
bisschen wie die Mauren!“ –
ein Transkarpatier platzte aus seinem
Mund.

Bis es schleichend blühte
Erinnerungsloser singender Schreck,
sein dorniges Feld aus Podolyak
konnte unmöglich mit Konsonanz
messen,
und Asmodeus lachte in Reimen –
Lemberger Batyar, bärtiger Spudey.

And the time around? Frightened like a
leprosy!
Couldn't you figure it out?
Or maybe there is a clear intention in it,
Wormwood bread is also late?
Where will the ghostly reflections
disappear,
when the day is not the devil and rez, but
the crisis
high stanzas will filter through
a colander made of respiratory gauze?
Yes, this is a new, old motive, -
but who did he kill or protect?..

Wenn die Seele nach und nach nass wird,
Naperedovets aus den Ausläufern, wo
Die Lieder sind lebendig, entsperren die
Krippen
und er drückt die Geige an seine Brust.
Habe ein Muster in den ersten Reihen
gefangen,
Würdevolle Körper wurden mit Füßen
getreten,
und das Quadrat stieg zum Himmel auf,
eingehüllt in Traubenrauschen,
und durch Jahrhunderte und Kriege,
Gelächter und Schluchzen
brachte uns eine fragile Daguerreotypie.

Und um wie viel Uhr? Angst wie ein
Lepra!
Konnten Sie es nicht herausfinden?
Oder vielleicht steckt darin eine klare
Absicht,

Wermutbrot kommt auch zu spät?
Wo werden die gespenstischen
Spiegelungen verschwinden,
Wenn der Tag nicht der Teufel und die
Hölle ist, sondern die Krise
Hohe Strophen werden durchscheinen
ein Sieb aus Atemgaze?

Ja, das ist ein neues, altes Motiv, -
aber wen hat er getötet oder beschützt?

Завдання 3

Порівняйте німецький та французький переклади віршів. Якою мовою програма перекладу допустила менше помилок? Чому?

Переклад ⁵⁶	Переклад
<p>Natalia Pasichnyk Helwegen</p> <p>1 graue Bäume des Waldes vor der Morgendämmerung Der Weg ist schmal, auf und ab das gebräunte Eisen knistert leise Schlitten, mit denen wir Reising schleppen</p> <p>Der Wind wird wehen – die Nadeln werden sträuben Die Zapfen fliegen von den Zweigen und ohne dich und mich zu bemerken ein Fuchs oder ein Fuchs wird im Nebel laufen</p> <p>Es gibt keine Sonne – endloser Blackout Die Türme werden bis zu den Fingern oder so zufrieren bleibt schließlich stehen und wandert im Kreis Dampf heiß von Mund zu Mund</p> <p>Atmen Sie in den Kragen, kuscheln Sie sich an sich Merke nicht, dass das Universum stirbt und sterben, wenn sie vom Himmel fallen junge Schneeflocken auf unseren Wangen</p> <p>lass ihn noch etwas länger im Wachhaus warten – nur für die Nacht gemietet – hat auf wundersame Weise aus dieser</p>	<p>Natalia Pasitchnyk Helwegen</p> <p>1 arbres gris de la forêt d'avant l'aube le chemin est étroit, de haut en bas le fer bronzé crépite doucement traîneaux avec lesquels on traîne les broussailles</p> <p>le vent soufflera - les aiguilles se hérissèrent les cônes s'envolent des branches et sans remarquer toi et moi un renard ou un renard courra dans le brouillard</p> <p>il n'y a pas de soleil - panne d'électricité sans fin les tours vont geler jusqu'aux doigts finit par s'arrêter et tourner en rond vapeur chaude de bouche en bouche</p> <p>respirez dans le col, blottissez-vous contre vous je ne remarque pas que l'univers est en train de mourir et meurs en tombant du ciel de jeunes flocons de neige sur nos joues</p> <p>laisse-le attendre encore un peu au poste de garde – loué juste pour la nuit – a miraculeusement survécu à cette époque</p>

⁵ Пасічник Наталія. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. <http://nataliyapasichnyk.blogspot.com/>

⁶ Скиба Роман. Погода для некурців: напівзібране, Тернопіль : Слон.2017, 144 с.; іл.

<p>Zeit überlebt ein unbeheizter, mit Eis bedeckter Ofen 2 Die geschmolzenen Bäche gefrieren wieder Der Weg baute eine Schneepanzerung auf metallfarbene Holzski Legen Sie geschickt einen Ski zwischen die Stümpfe</p> <p>Hab keine Angst, Herz – da ist ein runder Kronleuchter am Himmel wird in einer Stunde ausgehen - es bedeutet, dass Sie bereits sind Sie müssen Ihre Skitour in Richtung beginnen um nicht eine Fata Morgana im Wald zu bleiben der Stab oder die Spitze des primitiven Speers Ein Skifahrer oder ein Jäger kennt nur Schnee und weit weg in den Bergen gefriert die Eibe und die Glasbänke knarren wütend</p> <p>als würde es stürmen – nein – es sind nur Kiefern Schneeflocken zittern von den schwarzen Gipfeln Der Februar dieses Jahres ist kein Schaltjahr mehr Also hab keine Angst – geh schneller, geh</p> <p>3 Sag einfach „Los“ und vom Winter wird nichts übrig bleiben und wo der Schnee eine starke Belagerung hielt - klangvolle Ströme von Schmelzwasser</p> <p>Taschenlampe in der Hand – die</p>	<p>un four non chauffé recouvert de glace 2 Les ruisseaux fondus gèlent à nouveau le sentier a constitué une armure de neige skis en bois de couleur métallisée poser habilement un ski entre les souches</p> <p>n'aie pas peur, mon cœur - il y a un lustre rond dans le ciel je sortirai dans une heure - ça veut dire que tu es déjà vous devez commencer votre randonnée à ski vers pour ne pas rester un mirage dans la forêt le bâton ou la pointe de la lance primitive un skieur ou un chasseur ne connaît que la neige et au loin dans les montagnes l'if gèle et les banques de verre grincent de colère</p> <p>comme s'il y avait une tempête - non - ce ne sont que des pins les flocons de neige tremblent des sommets noirs Février de cette année n'est plus une année bissextile alors n'aie pas peur - va plus vite, vas-y</p> <p>3 dis juste "va" et il ne restera rien de l'hiver et où la neige gardait un fort siège - flux sonores d'eau de fonte</p> <p>lampe de poche en main - la lampe de poche s'est éteinte et nous n'avons pas besoin de lui aujourd'hui - l'abîme étoilé du ciel nocturne illuminera tous les chemins et nous</p> <p>un "coo-coo" sourd se réveillera dans les branches</p>
---	---

<p>Taschenlampe ging aus und wir brauchen ihn heute nicht - der sterneklare Abgrund des Nachthimmels wird alle Wege und uns erleuchten</p> <p>Ein dumpfes „Gurren“ wird in den Zweigen erwachen wir gehen geradeaus bis das Tauwetter vor uns liegt wird sich langsam dem Fluss zuwenden</p> <p>Wir machen das als Scherz und wir werden plötzlich in einem wunderschönen Zustand auftauchen einer neuen Reinkarnation, wo wir sie nicht haben Es gibt keine menschlichen Vor- oder Nachnamen mehr</p>	<p>nous irons tout droit jusqu'à ce que le dégel soit devant nous se tournera lentement vers la rivière</p> <p>on s'y lance pour plaisanter et nous émergerons soudainement dans une belle d'une nouvelle réincarnation là où nous ne l'avons pas il n'y a plus de noms ni de prénoms humains</p>
<p>Natalia Pasichnyk REISEN SIE, WENN SIE KOMMEN</p> <p>1 Reisender, wenn Sie nach Sparta kommen der dritte Juli zweitausendzwölfter zum Hauptplatz der Stadt, wo die Männer selbst leben und die Militärkapelle spielt ununterbrochen einen Marsch Gott helfe dir – deinem heidnischen Gott nach einer langen Reise Es ist schwierig, sich selbst die einfachsten Wörter zu merken und Vokale werden mit Konsonanten vermischt und Bogenschützen schlafen unbewaffnet und deshalb kann dich hier niemand treffen an den richtigen Ort führen außer Tauben die Wasser aus Pfützen trinken und Bettler, die nach Kupfermünzen suchten am Grund des Brunnens</p>	<p>Natalia Pasitchnyk VOYAGEZ QUAND VOUS VENEZ</p> <p>1 voyageur quand tu viens à Sparte le trois juillet deux mille douzième à la place principale de la ville où vivent les hommes eux-mêmes et la fanfare militaire joue une marche en continu Que Dieu t'aide - ton dieu païen après un long voyage il est difficile de se souvenir même des mots les plus simples et les voyelles sont mélangées avec des consonnes et les archers dorment sans armes et donc personne ne peut te rencontrer ici pour mener au bon endroit sauf les pigeons qui boivent l'eau des flaques d'eau et des mendiants cherchant des flics au pied de la fontaine</p> <p>2</p>

2

grüße meinen Freund, den Reisenden
dort im Stadion unter den Läufern
er steht nicht auf mich
Er war ein ganzes Jahr nicht bei mir
und der dünne Faden der Stille reißt
wenn ein Sportkommentator von einem
Fehlstart spricht
Es ist kaum noch zu glauben, dass es eine
Weile her ist
Spartanische Kinder
Wandern auf der Suche nach Trophäen
werde mir die ausgestopften Tontafeln
ansehen
mit den Namen der Gewinner
und die Vögel werden fliegen
vom Kopf eines Kindes zum anderen
...am ersten Tag der Olympischen
Wettkämpfe
Die Telefone rufen um Hilfe
und Trommelfelle
Abblättern aufgrund des Druckabfalls

3

Du versuchst vergeblich, einem Duell
auszuweichen
wenn ein einäugiger Riese die Straße
blockiert
und droht mit brutaler Vergeltung
Aus Angst sprechen Augen und Mund
des Liebenden Lügen
und selbst jetzt, einen Moment vor dem
Sturz
schweres Eisentor
Du willst die Lakedämonier immer noch
täuschen
als hätten wir ihrem Befehl Folge
geleistet
wie in den alten Chroniken der Welt
es ging um nichts anderes
und der längste Liebesbrief
beginnt mit in der Schule gelernten

envoie mes salutations à mon ami le
voyageur

là dans le stade parmi les coureurs

il n'est pas en moi

il n'est pas avec moi depuis un an entier

et le mince fil du silence se brise

quand un commentateur sportif dénonce
un faux départ

c'est difficile de croire ça dans un
moment

Enfants spartiates

errant à la recherche de trophées

je vais regarder les tablettes d'argile
farcies

avec les noms des gagnants

et les oiseaux voleront

d'une tête d'enfant à l'autre

...au premier jour des compétitions
olympiques

les téléphones appellent à l'aide

et les tympan

s'écailler à cause de la chute de pression

3

tu essaies en vain d'éviter un duel

quand un géant borgne bloque la route

et menace de représailles brutales

dans la peur, les yeux et la bouche de
l'amant mentent

et même maintenant un instant avant de
tomber

lourd portail en fer

tu veux encore tromper les
Lacédémoniens

comme si nous avions obéi à leur ordre

comme dans les anciennes chroniques du
monde

il ne s'agissait de rien d'autre

et la plus longue lettre d'amour

commence par des mots appris à l'école -

"voyageur quand tu viens à Sparte"

tu viendras

Quand

<p>Wörtern - „Reisender, wenn du nach Sparta kommst“ Sie werden kommen Wann</p>	
<p>Skibas Roman</p> <p>****</p> <p>Der Herbst ist die Dämmerung des Jahres und die Dämmerung ist der Herbst des Tages ... Es ist nur eine Abdeckung geworden und es gibt keine Brunnen mehr. Wir haben es nicht mehr eilig, wir reden nach dem Zufallsprinzip. Wir haben die Ewigkeit vor uns, aber wir sind die Letzten auf Erden. Die ganze Doppelzüngigkeit der Blätter – die feucht, aber trocken sind, Feierlich, wie eine Ode – sowohl an Begegnungen als auch an Trennungen. Manchmal sind wir taub gegenüber dem Himmel, manchmal ist der Himmel taub gegenüber uns. Wenn der Engel erscheint, wird er mit Licht kommen – nicht mit Ton ... Es gibt zu wenige Vokale und andere spricht er nicht aus. Aber schon eine Geste reicht aus, um jetzt ein Wunder zu bewirken ... Und die Brunnen werden ihre durchsichtigen Zweige ausbreiten, Und wenn es um Mitternacht eiskalt ist, wie werden die Weiden knarren ...</p>	<p>Le roman de Skiba</p> <p>****</p> <p>L'automne est le crépuscule de l'année, et le crépuscule est l'automne du jour... C'est juste devenu une couverture, et il n'y a plus de fontaines. On n'est plus pressé, on parle au hasard. Nous avons l'éternité devant nous, mais nous sommes les derniers sur terre. Toute la duplicité des feuilles, humides mais sèches, Solennel, comme une ode aux rencontres comme aux séparations. Parfois nous sommes sourds au ciel, parfois le ciel nous est sourd. Lorsque l'Ange apparaîtra, il viendra avec la lumière – pas avec le son... Il y a trop peu de voyelles et il n'en prononce pas d'autres. Mais même un geste suffit désormais pour qu'un miracle se produise... Et les fontaines étendront leurs branches transparentes, Et, glacial à minuit, comme les saules vont craquer...</p>
<p>Skibas Roman</p> <p>****</p> <p>Die Winde wurden zu Wirbelstürmen. Hunde fallen vor Wut zu Boden - Du trinkst und der Junge wird getauft Eilt mit der Neuigkeit zum Gasthaus. Du führst alles aufs Geld zurück, Den Dingen ihre Bedeutung entzogen... - Onkel, Herr Maler! Deine Ikone weint...</p>	<p>Le roman de Skiba</p> <p>****</p> <p>Les vents sont devenus des tourbillons. Les chiens descendent en colère - Tu bois et le garçon est baptisé Se précipite à l'auberge avec la nouvelle.</p>

	<p>Vous mettez tout sur le compte de l'argent, Des choses privées de sens... - Oncle, Monsieur le Peintre ! Votre icône pleure...</p>
<p>Skibas Roman **** Und du kommst immer noch nicht, Maria... Und hier wachsen weder Weiden noch Getreide... Wenn sich die Wüste auf den Wimpern niederlässt, Kamele und Menschen sehen wieder Zeichen: Das sind Fata Morgana – sowohl Gleise als auch Hotels ... Das Einzige, was nicht wahnhaft ist: Fliegender Busch Perekotipeli, Was dem Großen Nebel winkt... Wo die Schreie der Alraune nicht mehr beeindrucken werden, Wo die tanzenden Salamander nicht blenden. Berge scheinen dort geboren zu sein ... Es scheint, dass die Reise dort endet ...</p>	<p>Le roman de Skiba **** Et tu ne viens toujours pas, Maria... Et ni les saules ni les céréales ne poussent ici... Quand le désert s'installe sur les cils, Les chameaux et les gens voient à nouveau des signes : Ce sont des mirages – à la fois des pistes et des hôtels... La seule chose qui n'est pas illusoire,-- Buisson volant Perekotipeli, Ce qui attire la Grande Brume... Où les cris de la mandragore n'impressionneront plus, Où les salamandres dansantes n'éblouiront pas. Les montagnes semblent être nées là... Il semble que le voyage s'arrête là...</p>
<p>Skibas Roman Streuner Die Uhr ist abgelaufen. Und er kehrte nicht zurück. Unbekanntes Datum. Um sieben null sieben. Der Prinz der Decke und Ecken und der König der gesamten Wand Hier arbeitet eine Spinne und ist mit allem zufrieden. Der Wassermann, der einen nassen Job gemacht hatte, Obwohl es brummt, gackert es nicht in den Windungen der Pfeifen. Das Telefon ist bereits im Himmel. Es ist ohne Scheibe und Kabel</p>	<p>Le roman de Skiba Errer Le temps est écoulé. Et il n'est pas revenu. Date inconnue. À sept zéro sept. Le prince du plafond et des coins et le roi de tout le mur Une araignée travaille ici et est contente de tout. Le waterman, après avoir accompli un travail humide, Même s'il bourdonne, il ne glousse pas dans les enroulements des tuyaux. Le téléphone est déjà au paradis. C'est sans disque ni fil</p>

<p>Staub, wie Erde, bedeckte seinen Leichnam.</p> <p>Was bist du, Dom! Entschuldigung! Du schuldest uns nichts.</p> <p>Wir haben keine große Angst vor Staub und Rost.</p> <p>Wenn Sie möchten, beginnen Sie bitte aus Ranggründen</p> <p>Es gibt eine Trommel in der Wand oder eine Schlange in den Hallen.</p> <p>Ich möchte nur, Dom, irgendwo zu Hause sein ...</p> <p>Und wenn das Dach undicht ist, dann ist unseres schon seit langem undicht...</p> <p>Lassen Sie die Stimmung wieder auferstehen. Wachen Sie aus dem Koma auf.</p> <p>Lassen Sie den eisernen Wein aus dem Wasserhahn spritzen.</p> <p>Und zum Gruß an die Salamander, die nirgendwo verschwunden sind, Für einen Moment in den Lärm der Heiligen vertieft, Kaffeelava wird aus dem Krater der Jezva strömen In der Wüstenlandschaft Elektroherde...</p>	<p>La poussière, comme la terre, recouvrait son cadavre.</p> <p>Qu'est-ce que tu es, Dom ! Désolé! Vous ne nous devez rien.</p> <p>Nous n'avons pas trop peur de la poussière et de la rouille.</p> <p>Si vous le souhaitez, s'il vous plaît, commencez par souci de classement</p> <p>Il y a un tambour dans le mur ou un serpent dans les couloirs.</p> <p>Je veux juste, Dom, être à la maison quelque part...</p> <p>Et si le toit fuit, alors le nôtre fuit depuis longtemps...</p> <p>Que les esprits remontent. Réveillez-vous du coma.</p> <p>Laissez le vin de fer jaillir du robinet. Et en hommage aux salamandres, qui n'ont disparu nulle part, Absorbé un instant par le bruit des saints, De la lave de café jaillira du cratère de la jezva Dans le paysage désertique, des poêles électriques...</p>
<p>Skibas Roman ***</p> <p>Die bescheidenen Löwen streicheln ihre Füße. Überreife Früchte fallen. du bist gelangweilt Du bist immer noch ohne Eva. Du bist bereits dreihundert Jahre jung. Du trinkst aus dem Fluss und machst ein Nickerchen auf der Sonnenliege. – Herr, wird der Himmel ewig bestehen?</p>	<p>Le roman de Skiba ***</p> <p>Les humbles lions se caressent les pieds. Les fruits trop mûrs tombent. vous vous ennuyez Vous êtes toujours sans Eve. Vous avez déjà trois cents ans. Vous buvez à la rivière et faites une sieste sur le transat. -- Seigneur, le Ciel durera-t-il éternellement ?</p>

Zwei Pillen in Gottes Handfläche – Blau und rot. Wählen...	Deux pilules dans la paume de Dieu -- Bleu et rouge. Choisir...
---	--

Ihor Rymaruk. Auszug aus dem Gedicht⁷	Ihor Rymaruk. Auszug aus dem Gedicht
<p>...Das sind die mitternächtlichen Motive der Jugend, Es ist Karnevalsrauch rund um den Ort, zweischneidiger Witz und eine Kerze im Januar, Tapferkeit von Blut und bärtiger Angst, Das ist alles, was er hatte – für eine Locke an seinem Hals!.. Dies ist ein Haus, in dem Stein eine Miete ist, aber nur einen Schritt entfernt aus vergilbten Vorkriegsseiten die Solovetsky-Nachtigallen sangen, Hast du darüber nachgedacht, was das für Hosen sind? Es dämmerte bereits und Dassen ertönte.</p> <p>Und die Stadt der Gedichte, der Unruhen, der Küsse erschien ein anderes Gesicht aus anderen Szenen, wenn hinter den Worten, als ob hinter den Kulissen, als Oberbefehlshaber kam eine Schaufensterpuppe heraus, als die Schüler ins Regal gestellt wurden - und die Briefe erreichten die Schüler, wenn der Tod der Glockentürme zu tot ist Sie schloss die Lücken in den Chroniken</p>	<p>...Das sind die mitternächtlichen Motive der Jugend, C'est le Karnevalsrauch qui se déroule sur l'Ort, 2 zweischneidiger Witz et eine Kerze im Januar, Tapferkeit von Blut et bärtiger Angst, Das ist alles, was er hatte – für eine Locke an seinem Hals!.. Dies ist ein Haus, in dem Stein eine Miete ist, aber nur einen Schritt entfernt aus vergilbten Vorkriegsseiten die Solovetsky-Nachtigallen sangen, Avez-vous darüber nachgedacht, das für Hosen sind ? Es dämmerte bereits und Dassen ertönte.</p> <p>Et la ville der Gedichte, der Unruhen, der Küsse erschien ein anderes Gesicht aus anderen Szenen, wenn Hinter den Worten, als ob Hinter den Kulissen, comme Oberbefehlshaber kam eine Schaufensterpuppe heraus, als die Schüler ins Regal gestellt wurden - et le Briefe erreichten die Schüler, quand le Tod der Glockentürme zu tot ist</p>

⁷ Ігор Рymaruk. Уривок з поеми. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. <https://maysterni.com/user.php?id=170&t=1>

der Hauptstadt
und vielleicht wurden die Tauben im
Glas serviert...
Ist dann nichts passiert?!

Es gab unverbrannte Sachen steil
und das unbarmherzige Dorf in
Aufrichtigkeit,
Seine Erinnerungsborsten sind stachelig
und Unglaube an ein geschäftiges
Handwerk.

Es gab – zum ersten Mal – Chortyzja und
Halytsch,
ein Blatt auf dem Boden und eine
Schneedecke,
flüstern in überfüllten Cafés
über die weiße Blume und über die
skythische Entfernung, -
Nicht umsonst hat der Crossdresser viel
Aufhebens darum gemacht
ein farbloser und süßer Oktavfaden.

Der Sturm im Glas ist noch nicht
abgeklungen,
als, aus den Haaren gefallen,
Arme Stille, wie eine Tanzfläche,
der zwanzigjährige Wind zitterte,
die Ströme von Licht und Dunkelheit
zum Ausdruck bringen,
ein leidendes Gesicht im Nebel sehen
derjenige, von dem sich das Alter
abgewandt hat
die Echos des Geheimnisses hören,
und die weißhaarige Frau auf dem Felsen,
und ihre Familie ist in Schande oder in
der Erde.

Wenn die Fragmente des Altars im
Holzschuppen liegen
zusammengefaltet, zusammengekauert
am Tisch,
entzündete das alte Feuer:
„Sag es mir, Dichter Vasili!...“ –
Spricht, Dichter, wer kann
in flauschigen Kissen ersticken

Sie schloss die Lücken in den Chroniken
der Hauptstadt
et vielleicht wurden die Tauben im Glas
serviert...

Est-ce que ça ne passe pas ?!

C'est gab unverbrannte Sachen steil
et das unbarmherzige Dorf in
Aufrichtigkeit,
Seine Erinnerungsborsten sind stachelig
et Unglaube an ein geschäftiges
Handwerk.

Es gab – zum ersten Mal – Chortyzja et
Halytsch,
un Blatt auf dem Boden et un
Schneedecke,
flüstern dans les Cafés überfüllten
über die weiße Blume et über die
skythische Entfernung, -
Nicht umsonst hat der Crossdresser viel
Aufhebens darum gemacht
un farbloser et un süßer Oktavfaden.

Der Sturm im Glas ist noch nicht
abgeklungen,
et aus den Haaren gefallen,
Arme Stille, avec une Tanzfläche,
le vent zwanzigjährige zitterte,
die Ströme von Licht und Dunkelheit
zum Ausdruck bringen,
un leidendes Gesicht im Nebel voir
derjenige, von dem sich das Alter
abgewandt hat
die Echos des Geheimnisses hören,
et la femme blanche auf dem Felsen,
et leur famille est à Schande ou à Erde.

Wenn die Fragmente des Altars im
Holzschuppen liegen
zusammengefaltet, zusammengekauert
am Tisch,
entzündete das alte Feuer:
« Sag es mir, Dichter Vasili !... » –
Spricht, Dichter, wer kann
dans les flauschigen Kissen ersticken

abgeschnittene Zeilen für die
selbst das kürzeste Bett ist lang,
obwohl es schien: von wo aus den
Wüsten
Hat dieser allsehende Procrustus die
Macht übernommen?

Bis die Lorbeeren auf die Pauken fallen,
Gedämpftes Lob und tödliches Knirschen
der Worte,
„Eine traurige ethnische Gruppe, ein
bisschen wie die Mauren!“ –
ein Transkarpatier platzte aus seinem
Mund.

Bis es schleichend blühte
Erinnerungsloser singender Schreck,
sein dorniges Feld aus Podolyak
konnte unmöglich mit Konsonanz
messen,
und Asmodeus lachte in Reimen –
Lemberger Batyar, bärtiger Spudey.

Wenn die Seele nach und nach nass wird,
Naperedovets aus den Ausläufern, wo
Die Lieder sind lebendig, entsperren die
Krippen
und er drückt die Geige an seine Brust.
Habe ein Muster in den ersten Reihen
gefangen,
Würdevolle Körper wurden mit Füßen
getreten,
und das Quadrat stieg zum Himmel auf,
eingehüllt in Traubenrauschen,
und durch Jahrhunderte und Kriege,
Gelächter und Schluchzen
brachte uns eine fragile Daguerreotypie.

Und um wie viel Uhr? Angst wie ein
Lepra!
Konnten Sie es nicht herausfinden?
Oder vielleicht steckt darin eine klare
Absicht,
Wermutbrot kommt auch zu spät?
Wo werden die gespenstischen
Spiegelungen verschwinden,

abgeschnittene Zeilen für die
soi-même le kürzeste Bett est la langue,
obwohl es schien: von wo aus den
Wüsten
Que veut dire Procrustus pour sa mission
?

Bis die Lorbeeren auf die Pauken tombé,
Gedämpftes Lob et tödliches Knirschen
der Worte,
« Un groupe ethnique fascinant, un
bisschen comme les Mauren ! » –
ein Transkarpatier platzte aus seinem
Mund.

Bis es schleichend blühte
Erinnerungsloser chanteur Schreck,
sein dorniges Feld aus Podolyak
konnte unmöglich mit Konsonanz
messen,
et Asmodeus lachte à Reimen –
Lemberger Batyar, le bartiger Spudey.

Quand le Seele nach et nach nass wird,
Naperedovets aus den Ausläufern, wo
Die Lieder sind lebendig, entsperren die
Krippen
sous la pression du Geige et de la seine
Brust.
Habe ein Muster in den ersten Reihen
gefangen,
Würdevolle Körper wurden mit Füßen
getreten,
et le Quadrat stieg zum Himmel auf,
eingehüllt à Traubenrauschen,
et par Jahrhunderte und Kriege, Gelächter
et Schluchzen
brachte uns eine fragile Daguerreotypie.

Et quelle est votre vie quotidienne? Angst
comme une lèpre !
Vous n'êtes pas sûr de le trouver ?
Oder vielleicht steckt darin eine clair
Absicht,
Wermutbrot kommt auch zu spät?
Wo werden die gespenstischen

Wenn der Tag nicht der Teufel und die
Hölle ist, sondern die Krise
Hohe Strophen werden durchscheinen
ein Sieb aus Atemgaze?
Ja, das ist ein neues, altes Motiv, -
aber wen hat er getötet oder beschützt?

Spiegelungen verschwinden,
Lorsque le Tag n'est pas le Teufel et le
Hölle, il sonde la Krise.
Hohe Strophen werden durchscheinen
Un Sieb aus Atemgaze?
Oui, c'est un nouveau, un autre motif, -
Mais quand est-ce qu'on l'obtient ou
qu'on le demande ?

ТЕМИ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

Виконайте завдання відповідно до алгоритму.

1. *Зробіть доперекладознавчий аналіз тексту (визначіть жанр тексту, лексичні, граматичні, синтаксичні та стилістичні особливості).*
2. *Виконайте писемний переклад уривку.*
3. *Проаналізуйте результати перекладу.*
4. *Оцініть переклад та варіанти його вдосконалення.*

EDGAR ALLAN POE

The Black Cat⁸

FOR the most wild, yet most homely narrative which I am about to pen, I neither expect nor solicit belief. Mad indeed would I be to expect it, in a case where my very senses reject their own evidence. Yet, mad am I not - and very surely do I not dream. But to-morrow I die, and to-day I would unburthen my soul. My immediate purpose is to place before the world, plainly, succinctly, and without comment, a series of mere household events. In their consequences, these events have terrified - have tortured - have destroyed me. Yet I will not attempt to expound them. To me, they have presented little but Horror - to many they will seem less terrible than *barroques*. Hereafter, perhaps, some intellect may be found which will reduce my phantasm to the common-place - some intellect more calm, more logical, and far less excitable than my own, which will perceive, in the circumstances I detail with awe, nothing more than an ordinary succession of very natural causes and effects.

From my infancy I was noted for the docility and humanity of my disposition. My tenderness of heart was even so conspicuous as to make me the jest of my companions. I was especially fond of animals, and was indulged by my parents with a great variety of pets. With these I spent most of my time, and never was so happy as when feeding and caressing them. This peculiarity of character grew with my growth, and in my manhood, I derived from it one of my principal sources of pleasure. To those who have cherished an affection for a faithful and sagacious dog, I need hardly be at the trouble of explaining the nature or the intensity of the gratification thus derivable. There is something in the unselfish and self-sacrificing love of a brute, which goes directly to the heart of him who has had frequent occasion to test the paltry friendship and gossamer fidelity of mere Man.

I married early, and was happy to find in my wife a disposition not uncongenial with my own. Observing my partiality for domestic pets, she lost no opportunity of

---

⁸ Poe Edgar Allan. The Black Cat. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. :<http://www.readbookonline.net/readOnLine/792/>, <http://ukrkniga.org.ua/ukrkniga-text/379/29/>

procuring those of the most agreeable kind. We had birds, gold-fish, a fine dog, rabbits, a small monkey, and a cat.

This latter was a remarkably large and beautiful animal, entirely black, and sagacious to an astonishing degree. In speaking of his intelligence, my wife, who at heart was not a little tinctured with superstition, made frequent allusion to the ancient popular notion, which regarded all black cats as witches in disguise. Not that she was ever serious upon this point - and I mention the matter at all for no better reason than that it happens, just now, to be remembered.

Pluto - this was the cat's name - was my favorite pet and playmate. I alone fed him, and he attended me wherever I went about the house. It was even with difficulty that I could prevent him from following me through the streets.

Our friendship lasted, in this manner, for several years, during which my general temperament and character - through the instrumentality of the Fiend Intemperance - had (I blush to confess it) experienced a radical alteration for the worse. I grew, day by day, more moody, more irritable, more regardless of the feelings of others. I suffered myself to use intemperate language to my wife. At length, I even offered her personal violence. My pets, of course, were made to feel the change in my disposition. I not only neglected, but ill-used them. For Pluto, however, I still retained sufficient regard to restrain me from maltreating him, as I made no scruple of maltreating the rabbits, the monkey, or even the dog, when by accident, or through affection, they came in my way. But my disease grew upon me - for what disease is like Alcohol! - and at length even Pluto, who was now becoming old, and consequently somewhat peevish - even Pluto began to experience the effects of my ill temper.

One night, returning home, much intoxicated, from one of my haunts about town, I fancied that the cat avoided my presence. I seized him; when, in his fright at my violence, he inflicted a slight wound upon my hand with his teeth. The fury of a demon instantly possessed me. I knew myself no longer. My original soul seemed, at once, to take its flight from my body and a more than fiendish malevolence, gin-nurtured, thrilled every fibre of my frame. I took from my waistcoat-pocket a pen-knife, opened it, grasped the poor beast by the throat, and deliberately cut one of its eyes from the socket! I blush, I burn, I shudder, while I pen the damnable atrocity.

When reason returned with the morning - when I had slept off the fumes of the night's debauch - I experienced a sentiment half of horror, half of remorse, for the crime of which I had been guilty; but it was, at best, a feeble and equivocal feeling, and the soul remained untouched. I again plunged into excess, and soon drowned in wine all memory of the deed.

In the meantime the cat slowly recovered. The socket of the lost eye presented, it is true, a frightful appearance, but he no longer appeared to suffer any pain. He went about the house as usual, but, as might be expected, fled in extreme terror at my approach. I had so much of my old heart left, as to be at first grieved by this evident dislike on the part of a creature which had once so loved me. But this feeling soon gave place to irritation. And then came, as if to my final and irrevocable overthrow, the spirit of PERVERSENESS. Of this spirit philosophy takes no account. Yet I am not more sure that my soul lives, than I am that perverseness is one of the primitive

impulses of the human heart - one of the indivisible primary faculties, or sentiments, which give direction to the character of Man. Who has not, a hundred times, found himself committing a vile or a silly action, for no other reason than because he knows he should not? Have we not a perpetual inclination, in the teeth of our best judgment, to violate that which is Law, merely because we understand it to be such? This spirit of perverseness, I say, came to my final overthrow. It was this unfathomable longing of the soul to vex itself - to offer violence to its own nature - to do wrong for the wrong's sake only - that urged me to continue and finally to consummate the injury I had inflicted upon the unoffending brute. One morning, in cool blood, I slipped a noose about its neck and hung it to the limb of a tree; - hung it with the tears streaming from my eyes, and with the bitterest remorse at my heart; - hung it because I knew that it had loved me, and because I felt it had given me no reason of offence; - hung it because I knew that in so doing I was committing a sin - a deadly sin that would so jeopardize my immortal soul as to place it - if such a thing were possible - even beyond the reach of the infinite mercy of the Most Merciful and Most Terrible God.

On the night of the day on which this cruel deed was done, I was aroused from sleep by the cry of fire. The curtains of my bed were in flames. The whole house was blazing. It was with great difficulty that my wife, a servant, and myself, made our escape from the conflagration. The destruction was complete. My entire worldly wealth was swallowed up, and I resigned myself thenceforward to despair.

I am above the weakness of seeking to establish a sequence of cause and effect, between the disaster and the atrocity. But I am detailing a chain of facts - and wish not to leave even a possible link imperfect. On the day succeeding the fire, I visited the ruins. The walls, with one exception, had fallen in. This exception was found in a compartment wall, not very thick, which stood about the middle of the house, and against which had rested the head of my bed. The plastering had here, in great measure, resisted the action of the fire - a fact which I attributed to its having been recently spread. About this wall a dense crowd were collected, and many persons seemed to be examining a particular portion of it with very minute and eager attention. The words "strange!" "singular!" and other similar expressions, excited my curiosity. I approached and saw, as if graven in bas relief upon the white surface, the figure of a gigantic cat. The impression was given with an accuracy truly marvellous. There was a rope about the animal's neck.

When I first beheld this apparition - for I could scarcely regard it as less - my wonder and my terror were extreme. But at length reflection came to my aid. The cat, I remembered, had been hung in a garden adjacent to the house. Upon the alarm of fire, this garden had been immediately filled by the crowd - by some one of whom the animal must have been cut from the tree and thrown, through an open window, into my chamber. This had probably been done with the view of arousing me from sleep. The falling of other walls had compressed the victim of my cruelty into the substance of the freshly-spread plaster; the lime of which, with the flames, and the ammonia from the carcass, had then accomplished the portraiture as I saw it.

Although I thus readily accounted to my reason, if not altogether to my conscience, for the startling fact just detailed, it did not the less fail to make a deep

impression upon my fancy. For months I could not rid myself of the phantasm of the cat; and, during this period, there came back into my spirit a half-sentiment that seemed, but was not, remorse. I went so far as to regret the loss of the animal, and to look about me, among the vile haunts which I now habitually frequented, for another pet of the same species, and of somewhat similar appearance, with which to supply its place.

One night as I sat, half stupified, in a den of more than infamy, my attention was suddenly drawn to some black object, reposing upon the head of one of the immense hogsheads of Gin, or of Rum, which constituted the chief furniture of the apartment. I had been looking steadily at the top of this hogshead for some minutes, and what now caused me surprise was the fact that I had not sooner perceived the object thereupon. I approached it, and touched it with my hand. It was a black cat - a very large one - fully as large as Pluto, and closely resembling him in every respect but one. Pluto had not a white hair upon any portion of his body; but this cat had a large, although indefinite splotch of white, covering nearly the whole region of the breast. Upon my touching him, he immediately arose, purred loudly, rubbed against my hand, and appeared delighted with my notice. This, then, was the very creature of which I was in search. I at once offered to purchase it of the landlord; but this person made no claim to it - knew nothing of it - had never seen it before.

I continued my caresses, and, when I prepared to go home, the animal evinced a disposition to accompany me. I permitted it to do so; occasionally stooping and patting it as I proceeded. When it reached the house it domesticated itself at once, and became immediately a great favorite with my wife.

For my own part, I soon found a dislike to it arising within me. This was just the reverse of what I had anticipated; but - I know not how or why it was - its evident fondness for myself rather disgusted and annoyed. By slow degrees, these feelings of disgust and annoyance rose into the bitterness of hatred. I avoided the creature; a certain sense of shame, and the remembrance of my former deed of cruelty, preventing me from physically abusing it. I did not, for some weeks, strike, or otherwise violently ill use it; but gradually - very gradually - I came to look upon it with unutterable loathing, and to flee silently from its odious presence, as from the breath of a pestilence.

What added, no doubt, to my hatred of the beast, was the discovery, on the morning after I brought it home, that, like Pluto, it also had been deprived of one of its eyes. This circumstance, however, only endeared it to my wife, who, as I have already said, possessed, in a high degree, that humanity of feeling which had once been my distinguishing trait, and the source of many of my simplest and purest pleasures.

With my aversion to this cat, however, its partiality for myself seemed to increase. It followed my footsteps with a pertinacity which it would be difficult to make the reader comprehend. Whenever I sat, it would crouch beneath my chair, or spring upon my knees, covering me with its loathsome caresses. If I arose to walk it would get between my feet and thus nearly throw me down, or, fastening its long and sharp claws in my dress, clamber, in this manner, to my breast. At such times, although I longed to destroy it with a blow, I was yet withheld from so doing, partly

by a memory of my former crime, but chiefly - let me confess it at once - by absolute dread of the beast.

This dread was not exactly a dread of physical evil - and yet I should be at a loss how otherwise to define it. I am almost ashamed to own - yes, even in this felon's cell, I am almost ashamed to own - that the terror and horror with which the animal inspired me, had been heightened by one of the merest chimaeras it would be possible to conceive. My wife had called my attention, more than once, to the character of the mark of white hair, of which I have spoken, and which constituted the sole visible difference between the strange beast and the one I had destroyed. The reader will remember that this mark, although large, had been originally very indefinite; but, by slow degrees - degrees nearly imperceptible, and which for a long time my Reason struggled to reject as fanciful - it had, at length, assumed a rigorous distinctness of outline. It was now the representation of an object that I shudder to name - and for this, above all, I loathed, and dreaded, and would have rid myself of the monster had I dared - it was now, I say, the image of a hideous - of a ghastly thing - of the GALLOWS ! - oh, mournful and terrible engine of Horror and of Crime - of Agony and of Death !

And now was I indeed wretched beyond the wretchedness of mere Humanity. And a brute beast - whose fellow I had contemptuously destroyed - a brute beast to work out for me - for me a man, fashioned in the image of the High God - so much of insufferable wo! Alas! neither by day nor by night knew I the blessing of Rest any more! During the former the creature left me no moment alone; and, in the latter, I started, hourly, from dreams of unutterable fear, to find the hot breath of the thing upon my face, and its vast weight - an incarnate Night-Mare that I had no power to shake off - incumbent eternally upon my heart !

Beneath the pressure of torments such as these, the feeble remnant of the good within me succumbed. Evil thoughts became my sole intimates - the darkest and most evil of thoughts. The moodiness of my usual temper increased to hatred of all things and of all mankind; while, from the sudden, frequent, and ungovernable outbursts of a fury to which I now blindly abandoned myself, my uncomplaining wife, alas! was the most usual and the most patient of sufferers.

One day she accompanied me, upon some household errand, into the cellar of the old building which our poverty compelled us to inhabit. The cat followed me down the steep stairs, and, nearly throwing me headlong, exasperated me to madness. Uplifting an axe, and forgetting, in my wrath, the childish dread which had hitherto stayed my hand, I aimed a blow at the animal which, of course, would have proved instantly fatal had it descended as I wished. But this blow was arrested by the hand of my wife. Goaded, by the interference, into a rage more than demoniacal, I withdrew my arm from her grasp and buried the axe in her brain. She fell dead upon the spot, without a groan.

This hideous murder accomplished, I set myself forthwith, and with entire deliberation, to the task of concealing the body. I knew that I could not remove it from the house, either by day or by night, without the risk of being observed by the neighbors. Many projects entered my mind. At one period I thought of cutting the corpse into minute fragments, and destroying them by fire. At another, I resolved to

dig a grave for it in the floor of the cellar. Again, I deliberated about casting it in the well in the yard - about packing it in a box, as if merchandize, with the usual arrangements, and so getting a porter to take it from the house. Finally I hit upon what I considered a far better expedient than either of these. I determined to wall it up in the cellar - as the monks of the middle ages are recorded to have walled up their victims.

For a purpose such as this the cellar was well adapted. Its walls were loosely constructed, and had lately been plastered throughout with a rough plaster, which the dampness of the atmosphere had prevented from hardening. Moreover, in one of the walls was a projection, caused by a false chimney, or fireplace, that had been filled up, and made to resemble the red of the cellar. I made no doubt that I could readily displace the bricks at this point, insert the corpse, and wall the whole up as before, so that no eye could detect any thing suspicious. And in this calculation I was not deceived. By means of a crow-bar I easily dislodged the bricks, and, having carefully deposited the body against the inner wall, I propped it in that position, while, with little trouble, I re-laid the whole structure as it originally stood. Having procured mortar, sand, and hair, with every possible precaution, I prepared a plaster which could not be distinguished from the old, and with this I very carefully went over the new brickwork. When I had finished, I felt satisfied that all was right. The wall did not present the slightest appearance of having been disturbed. The rubbish on the floor was picked up with the minutest care. I looked around triumphantly, and said to myself - "Here at least, then, my labor has not been in vain."

My next step was to look for the beast which had been the cause of so much wretchedness; for I had, at length, firmly resolved to put it to death. Had I been able to meet with it, at the moment, there could have been no doubt of its fate; but it appeared that the crafty animal had been alarmed at the violence of my previous anger, and forebore to present itself in my present mood. It is impossible to describe, or to imagine, the deep, the blissful sense of relief which the absence of the detested creature occasioned in my bosom. It did not make its appearance during the night - and thus for one night at least, since its introduction into the house, I soundly and tranquilly slept; aye, slept even with the burden of murder upon my soul!

The second and the third day passed, and still my tormentor came not. Once again I breathed as a freeman. The monster, in terror, had fled the premises forever! I should behold it no more! My happiness was supreme! The guilt of my dark deed disturbed me but little. Some few inquiries had been made, but these had been readily answered. Even a search had been instituted - but of course nothing was to be discovered. I looked upon my future felicity as secured.

Upon the fourth day of the assassination, a party of the police came, very unexpectedly, into the house, and proceeded again to make rigorous investigation of the premises. Secure, however, in the inscrutability of my place of concealment, I felt no embarrassment whatever. The officers bade me accompany them in their search. They left no nook or corner unexplored. At length, for the third or fourth time, they descended into the cellar. I quivered not in a muscle. My heart beat calmly as that of one who slumbers in innocence. I walked the cellar from end to end. I folded my arms upon my bosom, and roamed easily to and fro. The police were thoroughly

satisfied and prepared to depart. The glee at my heart was too strong to be restrained. I burned to say if but one word, by way of triumph, and to render doubly sure their assurance of my guiltlessness.

"Gentlemen," I said at last, as the party ascended the steps, "I delight to have allayed your suspicions. I wish you all health, and a little more courtesy. By the bye, gentlemen, this - this is a very well constructed house." [In the rabid desire to say something easily, I scarcely knew what I uttered at all.] - "I may say an _excellently_ well constructed house. These walls are you going, gentlemen? - these walls are solidly put together;" and here, through the mere phrenzy of bravado, I rapped heavily, with a cane which I held in my hand, upon that very portion of the brick-work behind which stood the corpse of the wife of my bosom.

But may God shield and deliver me from the fangs of the Arch-Fiend ! No sooner had the reverberation of my blows sunk into silence, than I was answered by a voice from within the tomb! - by a cry, at first muffled and broken, like the sobbing of a child, and then quickly swelling into one long, loud, and continuous scream, utterly anomalous and inhuman - a howl - a wailing shriek, half of horror and half of triumph, such as might have arisen only out of hell, conjointly from the throats of the damned in their agony and of the demons that exult in the damnation.

Of my own thoughts it is folly to speak. Swooning, I staggered to the opposite wall. For one instant the party upon the stairs remained motionless, through extremity of terror and of awe. In the next, a dozen stout arms were toiling at the wall. It fell bodily. The corpse, already greatly decayed and clotted with gore, stood erect before the eyes of the spectators. Upon its head, with red extended mouth and solitary eye of fire, sat the hideous beast whose craft had seduced me into murder, and whose informing voice had consigned me to the hangman. I had walled the monster up within the tomb!

OSCAR WILDE

The Young Prince⁹

It was the night before the day fixed for his coronation, and the young King was sitting alone in his beautiful chamber. His courtiers had all taken their leave of him, bowing their heads to the ground, according to the ceremonious usage of the day, and had retired to the Great Hall of the Palace, to receive a few last lessons from the Professor of Etiquette; there being some of them who had still quite natural manners, which in a courtier is, I need hardly say, a very grave offence.

The lad--for he was only a lad, being but sixteen years of age--was not sorry at their departure, and had flung himself back with a deep sigh of relief on the soft cushions of his embroidered couch, lying there, wild-eyed and open-mouthed, like a brown woodland Faun, or some young animal of the forest newly snared by the hunters.

And, indeed, it was the hunters who had found him, coming upon him almost by chance as, bare-limbed and pipe in hand, he was following the flock of the poor goatherd who had brought him up, and whose son he had always fancied himself to be. The child of the old King's only daughter by a secret marriage with one much beneath her in station--a stranger, some said, who, by the wonderful magic of his lute-playing, had made the young Princess love him; while others spoke of an artist from Rimini, to whom the Princess had shown much, perhaps too much honour, and who had suddenly disappeared from the city, leaving his work in the Cathedral unfinished--he had been, when but a week old, stolen away from his mother's side, as she slept, and given into the charge of a common peasant and his wife, who were without children of their own, and lived in a remote part of the forest, more than a day's ride from the town. Grief, or the plague, as the court physician stated, or, as some suggested, a swift Italian poison administered in a cup of spiced wine, slew, within an hour of her wakening, the white girl who had given him birth, and as the trusty messenger who bare the child across his saddle-bow stooped from his weary horse and knocked at the rude door of the goatherd's hut, the body of the Princess was being lowered into an open grave that had been dug in a deserted churchyard, beyond the city gates, a grave where it was said that another body was also lying, that of a young man of marvellous and foreign beauty, whose hands were tied behind him with a knotted cord, and whose breast was stabbed with many red wounds.

Such, at least, was the story that men whispered to each other. Certain it was that the old King, when on his deathbed, whether moved by remorse for his great sin, or merely desiring that the kingdom should not pass away from his line, had had the lad sent for, and, in the presence of the Council, had acknowledged him as his heir.

And it seems that from the very first moment of his recognition he had shown signs of that strange passion for beauty that was destined to have so great an influence over his life. Those who accompanied him to the suite of rooms set apart

---

⁹ Wilde Oscar. The Young Prince. [Электронный ресурс]. Режим доступа до журн. :<http://www.goodreads.com/book/show/11035720-the-young-king>

for his service, often spoke of the cry of pleasure that broke from his lips when he saw the delicate raiment and rich jewels that had been prepared for him, and of the almost fierce joy with which he flung aside his rough leathern tunic and coarse sheepskin cloak. He missed, indeed, at times the fine freedom of his forest life, and was always apt to chafe at the tedious Court ceremonies that occupied so much of each day, but the wonderful palace--Joyeuse, as they called it--of which he now found himself lord, seemed to him to be a new world fresh-fashioned for his delight; and as soon as he could escape from the council-board or audience-chamber, he would run down the great staircase, with its lions of gilt bronze and its steps of bright porphyry, and wander from room to room, and from corridor to corridor, like one who was seeking to find in beauty an anodyne from pain, a sort of restoration from sickness.

Upon these journeys of discovery, as he would call them--and, indeed, they were to him real voyages through a marvellous land, he would sometimes be accompanied by the slim, fair-haired Court pages, with their floating mantles, and gay fluttering ribands; but more often he would be alone, feeling through a certain quick instinct, which was almost a divination, that the secrets of art are best learned in secret, and that Beauty, like Wisdom, loves the lonely worshipper.

Many curious stories were related about him at this period. It was said that a stout Burgo-master, who had come to deliver a florid oratorical address on behalf of the citizens of the town, had caught sight of him kneeling in real adoration before a great picture that had just been brought from Venice, and that seemed to herald the worship of some new gods. On another occasion he had been missed for several hours, and after a lengthened search had been discovered in a little chamber in one of the northern turrets of the palace gazing, as one in a trance, at a Greek gem carved with the figure of Adonis. He had been seen, so the tale ran, pressing his warm lips to the marble brow of an antique statue that had been discovered in the bed of the river on the occasion of the building of the stone bridge, and was inscribed with the name of the Bithynian slave of Hadrian. He had passed a whole night in noting the effect of the moonlight on a silver image of Endymion.

All rare and costly materials had certainly a great fascination for him, and in his eagerness to procure them he had sent away many merchants, some to traffic for amber with the rough fisher-folk of the north seas, some to Egypt to look for that curious green turquoise which is found only in the tombs of kings, and is said to possess magical properties, some to Persia for silken carpets and painted pottery, and others to India to buy gauze and stained ivory, moonstones and bracelets of jade, sandal-wood and blue enamel and shawls of fine wool.

But what had occupied him most was the robe he was to wear at his coronation, the robe of tissue gold, and the ruby-studded crown, and the sceptre with its rows and rings of pearls. Indeed, it was of this that he was thinking to-night, as he lay back on his luxurious couch, watching the great pinewood log that was burning itself out on the open hearth. The designs, which were from the hands of the most famous artists of the time, had been submitted to him many months before, and he had given orders that the artificers were to toil night and day to carry them out, and that the whole world was to be searched for jewels that would be worthy of their work. He

saw himself in fancy standing at the high altar of the cathedral in the fair raiment of a King, and a smile played and lingered about his boyish lips, and lit up with a bright lustre his dark woodland eyes.

After some time he rose from his seat, and leaning against the carved penthouse of the chimney, looked round at the dimly-lit room. The walls were hung with rich tapestries representing the Triumph of Beauty. A large press, inlaid with agate and lapis-lazuli, filled one corner, and facing the window stood a curiously wrought cabinet with lacquer panels of powdered and mosaiced gold, on which were placed some delicate goblets of Venetian glass, and a cup of dark-veined onyx. Pale poppies were brodered on the silk coverlet of the bed, as though they had fallen from the tired hands of sleep, and tall reeds of fluted ivory bare up the velvet canopy, from which great tufts of ostrich plumes sprang, like white foam, to the pallid silver of the fretted ceiling. A laughing Narcissus in green bronze held a polished mirror above its head. On the table stood a flat bowl of amethyst.

Outside he could see the huge dome of the cathedral, looming like a bubble over the shadowy houses, and the weary sentinels pacing up and down on the misty terrace by the river. Far away, in an orchard, a nightingale was singing. A faint perfume of jasmine came through the open window. He brushed his brown curls back from his forehead, and taking up a lute, let his fingers stray across the cords. His heavy eyelids drooped, and a strange languor came over him. Never before had he felt so keenly, or with such exquisite joy, the magic and the mystery of beautiful things.

When midnight sounded from the clock-tower he touched a bell, and his pages entered and disrobed him with much ceremony, pouring rose-water over his hands, and strewing flowers on his pillow. A few moments after that they had left the room, he fell asleep.

And as he slept he dreamed a dream, and this was his dream.

He thought that he was standing in a long, low attic, amidst the whirl and clatter of many looms. The meagre daylight peered in through the grated windows, and showed him the gaunt figures of the weavers bending over their cases. Pale, sickly-looking children were crouched on the huge crossbeams. As the shuttles dashed through the warp they lifted up the heavy battens, and when the shuttles stopped they let the battens fall and pressed the threads together. Their faces were pinched with famine, and their thin hands shook and trembled. Some haggard women were seated at a table sewing. A horrible odour filled the place. The air was foul and heavy, and the walls dripped and streamed with damp.

The young King went over to one of the weavers, and stood by him and watched him.

And the weaver looked at him angrily, and said, 'Why art thou watching me? Art thou a spy set on us by our master?'

"Who is thy master?" asked the young King.

"Our master!" cried the weaver, bitterly. "He is a man like myself. Indeed, there is but this difference between us--that he wears fine clothes while I go in rags, and that while I am weak from hunger he suffers not a little from overfeeding".

"The land is free", said the young King, "and thou art no man's slave".

“In war”, answered the weaver, 'the strong make slaves of the weak, and in peace the rich make slaves of the poor. We must work to live, and they give us such mean wages that we die. We toil for them all day long, and they heap up gold in their coffers, and our children fade away before their time, and the faces of those we love become hard and evil. We tread out the grapes, and another drinks the wine. We sow the corn, and our own board is empty. We have chains, though no eye beholds them; and are slaves, though men call us free.'

“Is it so with all?” he asked,

“It is so with all”, answered the weaver, 'with the young as well as with the old, with the women as well as with the men, with the little children as well as with those who are stricken in years. The merchants grind us down, and we must needs do their bidding. The priest rides by and tells his beads, and no man has care of us. Through our sunless lanes creeps Poverty with her hungry eyes, and Sin with his sodden face follows close behind her. Misery wakes us in the morning, and Shame sits with us at night. But what are these things to thee? Thou art not one of us. Thy face is too happy.' And he turned away scowling, and threw the shuttle across the loom, and the young King saw that it was threaded with a thread of gold.

And a great terror seized upon him, and he said to the weaver, “What robe is this that thou art weaving?”

“It is the robe for the coronation of the young King”, he answered; “what is that to thee?”

And the young King gave a loud cry and woke, and lo! he was in his own chamber, and through the window he saw the great honey-coloured moon hanging in the dusky air.

And he fell asleep again and dreamed, and this was his dream.

He thought that he was lying on the deck of a huge galley that was being rowed by a hundred slaves. On a carpet by his side the master of the galley was seated. He was black as ebony, and his turban was of crimson silk. Great earrings of silver dragged down the thick lobes of his ears, and in his hands he had a pair of ivory scales.

The slaves were naked, but for a ragged loin-cloth, and each man was chained to his neighbour. The hot sun beat brightly upon them, and the negroes ran up and down the gangway and lashed them with whips of hide. They stretched out their lean arms and pulled the heavy oars through the water. The salt spray flew from the blades.

At last they reached a little bay, and began to take soundings. A light wind blew from the shore, and covered the deck and the great lateen sail with a fine red dust. Three Arabs mounted on wild asses rode out and threw spears at them. The master of the galley took a painted bow in his hand and shot one of them in the throat. He fell heavily into the surf, and his companions galloped away. A woman wrapped in a yellow veil followed slowly on a camel, looking back now and then at the dead body.

As soon as they had cast anchor and hauled down the sail, the negroes went into the hold and brought up a long rope-ladder, heavily weighted with lead. The master of the galley threw it over the side, making the ends fast to two iron

stanchions. Then the negroes seized the youngest of the slaves and knocked his gyves off, and filled his nostrils and his ears with wax, and tied a big stone round his waist. He crept wearily down the ladder, and disappeared into the sea. A few bubbles rose where he sank. Some of the other slaves peered curiously over the side. At the prow of the galley sat a shark-charmer, beating monotonously upon a drum.

After some time the diver rose up out of the water, and clung panting to the ladder with a pearl in his right hand. The negroes seized it from him, and thrust him back. The slaves fell asleep over their oars.

Again and again he came up, and each time that he did so he brought with him a beautiful pearl. The master of the galley weighed them, and put them into a little bag of green leather.

The young King tried to speak, but his tongue seemed to cleave to the roof of his mouth, and his lips refused to move. The negroes chattered to each other, and began to quarrel over a string of bright beads. Two cranes flew round and round the vessel.

Then the diver came up for the last time, and the pearl that he brought with him was fairer than all the pearls of Ormuz, for it was shaped like the full moon, and whiter than the morning star. But his face was strangely pale, and as he fell upon the deck the blood gushed from his ears and nostrils. He quivered for a little, and then he was still. The negroes shrugged their shoulders, and threw the body overboard.

And the master of the galley laughed, and, reaching out, he took the pearl, and when he saw it he pressed it to his forehead and bowed. 'It shall be,' he said, 'for the sceptre of the young King,' and he made a sign to the negroes to draw up the anchor.

And when the young King heard this he gave a great cry, and woke, and through the window he saw the long grey fingers of the dawn clutching at the fading stars.

And he fell asleep again, and dreamed, and this was his dream.

He thought that he was wandering through a dim wood, hung with strange fruits and with beautiful poisonous flowers. The adders hissed at him as he went by, and the bright parrots flew screaming from branch to branch. Huge tortoises lay asleep upon the hot mud. The trees were full of apes and peacocks.

On and on he went, till he reached the outskirts of the wood, and there he saw an immense multitude of men toiling in the bed of a dried-up river. They swarmed up the crag like ants. They dug deep pits in the ground and went down into them. Some of them cleft the rocks with great axes; others grabbed in the sand.

They tore up the cactus by its roots, and trampled on the scarlet blossoms. They hurried about, calling to each other, and no man was idle.

From the darkness of a cavern Death and Avarice watched them, and Death said, 'I am weary; give me a third of them and let me go.' But Avarice shook her head. 'They are my servants,' she answered.

And Death said to her, "What hast thou in thy hand?"

"I have three grains of corn", she answered; "what is that to thee?"

"Give me one of them", cried Death, "to plant in my garden; only one of them, and I will go away".

“I will not give thee anything”, said Avarice, and she hid her hand in the fold of her raiment.

And Death laughed, and took a cup, and dipped it into a pool of water, and out of the cup rose Ague. She passed through the great multitude, and a third of them lay dead. A cold mist followed her, and the water-snakes ran by her side.

And when Avarice saw that a third of the multitude was dead she beat her breast and wept. She beat her barren bosom, and cried aloud. “Thou hast slain a third of my servants”, she cried, “get thee gone. There is war in the mountains of Tartary, and the kings of each side are calling to thee. The Afghans have slain the black ox, and are marching to battle. They have beaten upon their shields with their spears, and have put on their helmets of iron. What is my valley to thee, that thou shouldst tarry in it? Get thee gone, and come here no more”.

“Nay”, answered Death, “but till thou hast given me a grain of corn I will not go”.

But Avarice shut her hand, and clenched her teeth. “I will not give thee anything”, she muttered.

And Death laughed, and took up a black stone, and threw it into the forest, and out of a thicket of wild hemlock came Fever in a robe of flame. She passed through the multitude, and touched them, and each man that she touched died. The grass withered beneath her feet as she walked.

And Avarice shuddered, and put ashes on her head. “Thou art cruel”, she cried; ‘thou art cruel. There is famine in the walled cities of India, and the cisterns of Samarcand have run dry. There is famine in the walled cities of Egypt, and the locusts have come up from the desert. The Nile has not overflowed its banks, and the priests have cursed Isis and Osiris. Get thee gone to those who need thee, and leave me my servants”.

“Nay”, answered Death, “but till thou hast given me a grain of corn I will not go”.

“I will not give thee anything”, said Avarice.

And Death laughed again, and he whistled through his fingers, and a woman came flying through the air. Plague was written upon her forehead, and a crowd of lean vultures wheeled round her. She covered the valley with her wings, and no man was left alive.

And Avarice fled shrieking through the forest, and Death leaped upon his red horse and galloped away, and his galloping was faster than the wind.

And out of the slime at the bottom of the valley crept dragons and horrible things with scales, and the jackals came trotting along the sand, sniffing up the air with their nostrils.

And the young King wept, and said: ‘Who were these men, and for what were they seeking?’

“For rubies for a king's crown”, answered one who stood behind him.

And the young King started, and, turning round, he saw a man habited as a pilgrim and holding in his hand a mirror of silver.

And he grew pale, and said: “For what king?”

And the pilgrim answered: “Look in this mirror, and thou shalt see him”.

And he looked in the mirror, and, seeing his own face, he gave a great cry and woke, and the bright sunlight was streaming into the room, and from the trees of the garden and pleasance the birds were singing.

And the Chamberlain and the high officers of State came in and made obeisance to him, and the pages brought him the robe of tissued gold, and set the crown and the sceptre before him.

And the young King looked at them, and they were beautiful. More beautiful were they than aught that he had ever seen. But he remembered his dreams, and he said to his lords: 'Take these things away, for I will not wear them.'

And the courtiers were amazed, and some of them laughed, for they thought that he was jesting.

But he spake sternly to them again, and said: "Take these things away, and hide them from me. Though it be the day of my coronation, I will not wear them. For on the loom of Sorrow, and by the white hands of Pain, has this my robe been woven. There is Blood in the heart of the ruby, and Death in the heart of the pearl". And he told them his three dreams.

And when the courtiers heard them they looked at each other and whispered, saying: "Surely he is mad; for what is a dream but a dream, and a vision but a vision? They are not real things that one should heed them. And what have we to do with the lives of those who toil for us? Shall a man not eat bread till he has seen the sower, nor drink wine till he has talked with the vinedresser?"

And the Chamberlain spake to the young King, and said, "My lord, I pray thee set aside these black thoughts of thine, and put on this fair robe, and set this crown upon thy head. For how shall the people know that thou art a king, if thou hast not a king's raiment?"

And the young King looked at him. "Is it so, indeed?" he questioned. "Will they not know me for a king if I have not a king's raiment?"

"They will not know thee, my lord", cried the Chamberlain.

"I had thought that there had been men who were kinglike", he answered, "but it may be as thou sayest. And yet I will not wear this robe, nor will I be crowned with this crown, but even as I came to the palace so will I go forth from it".

And he bade them all leave him, save one page whom he kept as his companion, a lad a year younger than himself. Him he kept for his service, and when he had bathed himself in clear water, he opened a great painted chest, and from it he took the leathern tunic and rough sheepskin cloak that he had worn when he had watched on the hillside the shaggy goats of the goatherd. These he put on, and in his hand he took his rude shepherd's staff.

And the little page opened his big blue eyes in wonder, and said smiling to him, "My lord, I see thy robe and thy sceptre, but where is thy crown?"

And the young King plucked a spray of wild briar that was climbing over the balcony, and bent it, and made a circlet of it, and set it on his own head.

"This shall he my crown", he answered.

And thus attired he passed out of his chamber into the Great Hall, where the nobles were waiting for him.

And the nobles made merry, and some of them cried out to him, "My lord, the people wait for their king, and thou showest them a beggar", and others were wroth and said, 'He brings shame upon our state, and is unworthy to be our master.' But he answered them not a word, but passed on, and went down the bright porphyry staircase, and out through the gates of bronze, and mounted upon his horse, and rode towards the cathedral, the little page running beside him.

And the people laughed and said, "It is the King's fool who is riding by", and they mocked him.

And he drew rein and said, "Nay, but I am the King". And he told them his three dreams.

And a man came out of the crowd and spake bitterly to him, and said, "Sir, knowest thou not that out of the luxury of the rich cometh the life of the poor? By your pomp we are nurtured, and your vices give us bread. To toil for a hard master is bitter, but to have no master to toil for is more bitter still. Thinkest thou that the ravens will feed us? And what cure hast thou for these things? Wilt thou say to the buyer, "Thou shalt buy for so much", and to the seller, "Thou shalt sell at this price"? I trow not. Therefore go back to thy Palace and put on thy purple and fine linen. What hast thou to do with us, and what we suffer?"

"Are not the rich and the poor brothers?" asked the young King.

"Ay", answered the man, "and the name of the rich brother is Cain".

And the young King's eyes filled with tears, and he rode on through the murmurs of the people, and the little page grew afraid and left him.

And when he reached the great portal of the cathedral, the soldiers thrust their halberts out and said, "What dost thou seek here? None enters by this door but the King".

And his face flushed with anger, and he said to them, "I am the King", and waved their halberts aside and passed in.

And when the old Bishop saw him coming in his goatherd's dress, he rose up in wonder from his throne, and went to meet him, and said to him, "My son, is this a king's apparel? And with what crown shall I crown thee, and what sceptre shall I place in thy hand? Surely this should be to thee a day of joy, and not a day of abasement".

"Shall Joy wear what Grief has fashioned?" said the young King. And he told him his three dreams.

And when the Bishop had heard them he knit his brows, and said, "My son, I am an old man, and in the winter of my days, and I know that many evil things are done in the wide world. The fierce robbers come down from the mountains, and carry off the little children, and sell them to the Moors. The lions lie in wait for the caravans, and leap upon the camels. The wild boar roots up the corn in the valley, and the foxes gnaw the vines upon the hill. The pirates lay waste the sea-coast and burn the ships of the fishermen, and take their nets from them. In the salt-marshes live the lepers; they have houses of wattled reeds, and none may come nigh them. The beggars wander through the cities, and eat their food with the dogs. Canst thou make these things not to be? Wilt thou take the leper for thy bedfellow, and set the beggar at thy board? Shall the lion do thy bidding, and the wild boar obey thee? Is not He

who made misery wiser than thou art? Wherefore I praise thee not for this that thou hast done, but I bid thee ride back to the Palace and make thy face glad, and put on the raiment that beseemeth a king, and with the crown of gold I will crown thee, and the sceptre of pearl will I place in thy hand. And as for thy dreams, think no more of them. The burden of this world is too great for one man to bear, and the world's sorrow too heavy for one heart to suffer”.

“Sayest thou that in this house?” said the young King, and he strode past the Bishop, and climbed up the steps of the altar, and stood before the image of Christ.

He stood before the image of Christ, and on his right hand and on his left were the marvellous vessels of gold, the chalice with the yellow wine, and the vial with the holy oil. He knelt before the image of Christ, and the great candles burned brightly by the jewelled shrine, and the smoke of the incense curled in thin blue wreaths through the dome. He bowed his head in prayer, and the priests in their stiff copes crept away from the altar.

And suddenly a wild tumult came from the street outside, and in entered the nobles with drawn swords and nodding plumes, and shields of polished steel. “Where is this dreamer of dreams?” they cried. “Where is this King who is apparelled like a beggar--this boy who brings shame upon our state? Surely we will slay him, for he is unworthy to rule over us”.

And the young King bowed his head again, and prayed, and when he had finished his prayer he rose up, and turning round he looked at them sadly.

And lo! through the painted windows came the sunlight streaming upon him, and the sun-beams wove round him a tissued robe that was fairer than the robe that had been fashioned for his pleasure. The dead staff blossomed, and bare lilies that were whiter than pearls. The dry thorn blossomed, and bare roses that were redder than rubies. Whiter than fine pearls were the lilies, and their stems were of bright silver. Redder than male rubies were the roses, and their leaves were of beaten gold.

He stood there in the raiment of a king, and the gates of the jewelled shrine flew open, and from the crystal of the many-rayed monstrance shone a marvellous and mystical light. He stood there in a king's raiment, and the Glory of God filled the place, and the saints in their carven niches seemed to move. In the fair raiment of a king he stood before them, and the organ pealed out its music, and the trumpeters blew upon their trumpets, and the singing boys sang.

And the people fell upon their knees in awe, and the nobles sheathed their swords and did homage, and the Bishop's face grew pale, and his hands trembled. “A greater than I hath crowned thee”, he cried, and he knelt before him.

And the young King came down from the high altar, and passed home through the midst of the people. But no man dared look upon his face, for it was like the face of an angel.

GEORGE BERNARD SHAW

The Miraculous Revenge¹⁰

I arrived in Dublin on the evening of the fifth of August, and drove to the residence of my uncle, the Cardinal Archbishop. He is like most of my family, deficient in feeling, and consequently averse to me personally. He lives in a dingy house, with a side-long view of the portico of his cathedral from the front windows, and of a monster national school from the back. My uncle maintains no retinue. The people believe that he is waited upon by angels. When I knocked at the door, an old woman, his only servant, opened it, and informed me that her master was then officiating at the cathedral, and that he had directed her to prepare dinner for me in his absence. An unpleasant smell of salt fish made me ask her what the dinner consisted of. She assured me that she had cooked all that could be permitted in his Holiness's house on Friday. On my asking her further why on Friday, she replied that Friday was a fast day. I bade her tell His Holiness that I had hoped to have the pleasure of calling on him shortly, and drove to the hotel in Sackville-street, where I engaged apartments and dined.

After dinner I resumed my eternal search—I know not for what: it drives me to and fro like another Cain. I sought in the streets without success. I went to the theatre. The music was execrable, the scenery poor. I had seen the play a month before in London with the same beautiful artist in the chief part. Two years had passed since, seeing her for the first time, I had hoped that she, perhaps, might be the long-sought mystery. It had proved otherwise. On this night I looked at her and listened to her for the sake of that bygone hope, and applauded her generously when the curtain fell. But I went out lonely still. When I had supped at a restaurant, I returned to my hotel, and tried to read. In vain. The sound of feet in the corridors as the other occupants of the hotel went to bed distracted my attention from my book. Suddenly it occurred to me that I had never quite understood my uncle's character. He, father to a great flock of poor and ignorant Irish; an austere and saintly man, to whom lovers of hopeless lives daily appealed for help heavenward; who was reputed never to have sent away a troubled peasant without relieving him of his burden by sharing it; whose knees were worn less by the altar steps than by the tears and embraces of the guilty and wretched: he refused to humor my light extravagances, or to find time to talk with me of books, flowers, and music. Had I not been mad to expect it? Now that I needed sympathy myself, I did him justice. I desired to be with a true-hearted man, and mingle my tears with his.

I looked at my watch. It was nearly an hour past midnight. In the corridor the lights were out, except one jet at the end. I threw a cloak upon my shoulders, put on a Spanish hat and left my apartment, listening to the echoes of my measured steps retreating through the deserted passages. A strange sight arrested me on the landing of the grand staircase. Through an open door I saw the moonlight shining through the windows of a saloon in which some entertainment had recently taken place. I looked

---

¹⁰ Shaw George Bernard. The Miraculous Revenge. [Электронный ресурс]. Режим доступа до журн. :<http://manybooks.net/titles/shawgeor2033620336.html>

at my watch again: it was but one o'clock; and yet the guests had departed. I entered the room, my boots ringing loudly on the waxed boards. On a chair lay a child's cloak and a broken toy. The entertainment had been a children's party. I stood for a time looking at the shadow of my cloaked figure on the floor, and at the disordered decorations, ghostly in the white light. Then I saw there was a grand piano still open in the middle of the room. My fingers throbbed as I sat down before it and expressed all I felt in a grand hymn which seemed to thrill the cold stillness of the shadows into a deep hum of approbation, and to people the radiance of the moon with angels. Soon there was a stir without too, as if the rapture were spreading abroad. I took up the chant triumphantly with my voice, and the empty saloon resounded as though to the thunder of an orchestra.

"Hallo sir!" "Confound you, sir—" "Do you suppose that this—" "What the deuce?" I turned; and silence followed. Six men, partially dressed, with disheveled hair, stood regarding me angrily. They all carried candles. One of them had a bootjack, which he held like a truncheon. Another, the foremost, had a pistol. The night porter was behind trembling.

"Sir," said the man with the revolver, coarsely, "may I ask whether you are mad, that you disturb people at this hour with such unearthly noise?"

"Is it possible that you dislike it?" I replied courteously.

"Dislike it!" said he, stamping with rage. "Why-damn everything--do you suppose we were enjoying it?"

"Take care: he's mad", whispered the man with the bootjack.

I began to laugh. Evidently they did think me mad. Unaccustomed to my habits, and ignorant of the music as they probably were, the mistake, however absurd, was not unnatural. I rose. They came closer to one another; and the night porter ran away.

"Gentlemen", I said, "I am sorry for you. Had you lain still and listened, we should all have been the better and happier. But what you have done, you cannot undo. Kindly inform the night porter that I am gone to visit my uncle, the Cardinal Archbishop. Adieu!"

I strode past them, and left them whispering among themselves. Some minutes later I knocked at the door of the Cardinal's house. Presently a window opened and the moonbeams fell on a grey head, with a black cap that seemed ashy pale against the unfathomable gloom of the shadow beneath the stone sill.

"Who are you?"

"I am Zeno Legge".

"What do you want at this hour?"

The question wounded me. "My dear uncle", I exclaimed, "I know you do not intend it, but you make me feel unwelcome. Come down and let me in, I beg".

"Go to your hotel", he said sternly. "I will see you in the morning. Goodnight". He disappeared and closed the window.

I felt that if I let this rebuff pass, I should not feel kindly towards my uncle in the morning, nor indeed at any future time. I therefore plied the knocker with my right hand, and kept the bell ringing with my left until I heard the door chain rattle within. The Cardinal's expression was grave nearly to moroseness as he confronted me on the threshold.

“Uncle”, I cried, grasping his hand, "do not reproach me. Your door is never shut against the wretched. Let us sit up all night and talk."

“You may thank my position and my charity for your admission, Zeno”, he said. “For the sake of the neighbors, I had rather you played the fool in my study than upon my doorstep at this hour. Walk upstairs quietly if you please. My housekeeper is a hard-working woman: the little sleep she allows herself must not be disturbed”.

“You have a noble heart, uncle. I shall creep like a mouse”.

“This is my study”, he said as we entered an ill-furnished den on the second floor. “The only refreshment I can offer you, if you desire any, is a bunch of raisins. The doctors have forbidden you to touch stimulants, I believe”.

“By heaven!” He raised his finger. “Pardon me: I was wrong to swear. But I had totally forgotten the doctors. At dinner I had a bottle of Grave”.

“Humph! You have no business to be traveling alone. Your mother promised that Bushy should come over here with you”.

“Pshaw! Bushy is not a man of feeling. Besides, he is a coward. He refused to come with me because I purchased a revolver”.

“He should have taken the revolver from you, and kept to his post”.

“Why will you persist in treating me like a child, uncle? I am very impressionable, I grant you; but I have gone around the world alone, and do not need to be dry-nursed through a tour in Ireland”.

“What do you intend to do during your stay here?”

I had no plans and instead of answering I shrugged my shoulders and looked round the apartment. There was a statue of the Virgin upon my uncle's desk. I looked at its face, as he was wont to look in the midst of his labor. I saw there eternal peace. The air became luminous with an infinite net-work of the jeweled rings of Paradise descending in roseate clouds upon us.

“Uncle”, I said, bursting into the sweetest tears I had ever shed, “my wanderings are over. I will enter the Church, if you will help me. Let us read together the third part of Faust; for I understand it at last”.

“Hush, man”, he said, half rising with an expression of alarm. “Control yourself”.

“Do not let tears mislead you. I am calm and strong. Quick, let us have Goethe:
Das Unbeschreibliche,
Hier ist gethan;
Das Ewig-Weibliche,
Zieht uns hinan”.

“Come, come. Dry your eyes and be quiet. I have no library here”.

“But I have in my portmanteau at the hotel”, I said, rising. “Let me go for it. I will return in fifteen minutes”.

“The devil is in you, I believe. Cannot”.

I interrupted him with a shout of laughter.

“Cardinal,” I said noisily, “you have become profane; and a profane priest is always the best of good fellows. Let us have some wine; and I will sing you a German beer song”.

“Heaven forgive me if I do you wrong,” he said; “but I believe God has laid the expiation of some sin on your unhappy head. Will you favor me with your attention

for awhile? I have something to say to you, and I have also to get some sleep before my hour of rising, which is half-past five”.

“My usual hour for retiring--when I retire at all. But proceed. My fault is not inattention, but over-susceptibility”.

“Well, then, I want you to go to Wicklow. My reasons”.

“No matter what they may be,” said I, rising again. “It is enough that you desire me to go. I shall start forthwith”.

“Zeno! will you sit down and listen to me?”

I sank upon my chair reluctantly. “Ardor is a crime in your eyes, even when it is shewn in your service,” I said. “May I turn down the light?”

“Why?”

“To bring on my sombre mood, in which I am able to listen with tireless patience”.

“I will turn it down myself. Will that do?”

I thanked him and composed myself to listen in the shadow. My eyes, I felt, glittered. I was like Poe's raven.

“Now for my reasons for sending you to Wicklow. First, for your own sake. If you stay in town, or in any place where excitement can be obtained by any means, you will be in Swift's Hospital in a week. You must live in the country, under the eye of one upon whom I can depend. And you must have something to do to keep you out of mischief and away from your music and painting and poetry, which, Sir John Richard writes to me, are dangerous for you in your present morbid state. Second, because I can entrust you with a task which, in the hands of a sensible man might bring discredit on the Church. In short, I want you to investigate a miracle”.

He looked attentively at me. I sat like a statue.

“You understand me?” he said.

“Nevermore,” I replied, hoarsely. “Pardon me,” I added, amused at the trick my imagination had played me, “I understand you perfectly. Proceed”.

“I hope you do. Well, four miles distant from the town of Wicklow is a village called Four Mile Water. The resident priest is Father Hickey. You have heard of the miracles at Knock?”

I winked.

“I did not ask you what you think of them but whether you have heard of them. I see you have. I need not tell you that even a miracle may do more harm than good to the Church in this country, unless it can be proved so thoroughly that her powerful and jealous enemies are silenced by the testimony of followers of their heresy. Therefore, when I saw in a Wexford newspaper last week a description of a strange manifestation of the Divine Power which was said to have taken place at Four Mile Water, I was troubled in my mind about it. So I wrote to Father Hickey, bidding him give me an account of the matter if it were true, and, if it were not, to denounce from the altar the author of the report, and contradict it in the paper at once. This is his reply. He says, well, the first part is about Church matters: I need not trouble you with it. He goes on to say”.

“One moment. Is this his own hand-writing? It does not look like a man's”.

“He suffers from rheumatism in the fingers of his right hand; and his niece, who is an orphan, and lives with him, acts as his amanuensis. Well”.

“Stay. What is her name?”

“Her name? Kate Hickey”.

“How old is she?”

“Tush, man, she is only a little girl. If she were old enough to concern you, I should not send you into her way. Have you any more questions to ask about her?”

“I fancy her in a white veil at the rite of confirmation, a type of innocence. Enough of her. What says Reverend Hickey of the apparitions?”

“They are not apparitions. I will read you what he says. Ahem! 'In reply to your inquiries concerning the late miraculous event in this parish, I have to inform you that I can vouch for its truth, and that I can be confirmed not only by the inhabitants of the place, who are all Catholics, but by every persons acquainted with the former situation of the graveyard referred to, including the Protestant Archdeacon of Baltinglas, who spends six weeks annually in the neighborhood. The newspaper account is incomplete and inaccurate. The following are the facts: About four years ago, a man named Wolfe Tone Fitzgerald settled in this village as a farrier. His antecedents did not transpire, and he had no family. He lived by himself; was very careless of his person; and when in his cups as he often was, regarded the honor neither of God nor man in his conversation. Indeed if it were not speaking ill of the dead, one might say that he was a dirty, drunken, blasphemous blackguard. Worse again, he was, I fear, an atheist; for he never attended Mass, and gave His Holiness worse language even than he gave the Queen. I should have mentioned that he was a bitter rebel, and boasted that his grandfather had been out in '98, and his father with Smith O'Brien. At last he went by the name of Brimstone Billy, and was held up in the village as the type of all wickedness”.

”You are aware that our graveyard, situate on the north side of the water, is famous throughout the country as the burial-place of the nuns of St. Ursula, the hermit of Four Mile Water, and many other holy people. No Protestant has ever ventured to enforce his legal right of interment there, though two have died in the parish within my own recollection. Three weeks ago, this Fitzgerald died in a fit brought on by drink; and a great hullabaloo was raised in the village when it became known that he would be buried in the graveyard. The body had to be watched to prevent its being stolen and buried at the crossroads. My people were greatly disappointed when they were told I could do nothing to stop the burial, particularly as I of course refused to read any service on the occasion. However, I bade them not interfere; and the interment was effected on the 14th of July, late in the evening, and long after the legal hour. There was no disturbance. Next morning, the graveyard was found moved to the south side of the water, with the one newly-filled grave left behind on the north side; and thus they both remain. The departed saints would not lie with the reprobate. I can testify to it on the oath of a Christian priest; and if this will not satisfy those outside the Church, everyone, as I said before, who remembers where the graveyard was two months ago, can confirm me”.

“I respectfully suggest that a thorough investigation into the truth of this miracle be proposed to a committee of Protestant gentlemen. They shall not be asked to accept a single fact on hearsay from my people. The ordnance maps shew where the graveyard was; and anyone can see for himself where it is. I need not tell your Eminence what a

rebuke this would be to those enemies of the holy Church that have sought to put a stain on her by discrediting the late wonderful manifestations at Knock Chapel. If they come to Four Mile Water, they need cross-examine no one. They will be asked to believe nothing but their own senses”.

“Awaiting your Eminence's counsel to guide me further in the matter, I am, etc”.

“Well, Zeno,” said my uncle: “what do you think of Father Hickey now?”

“Uncle: do not ask me. Beneath this roof I desire to believe everything. The Reverend Hickey has appealed strongly to my love of legend. Let us admire the poetry of his narrative and ignore the balance of probability between a Christian priest telling a lie on his own oath and a graveyard swimming across a river in the middle of the night and forgetting to return”.

“Tom Hickey is not telling a lie, you may take my word on that. But he may be mistaken”.

“Such a mistake amounts to insanity. It is true that I myself, awakening suddenly in the depth of night have found myself convinced that the position of my bed had been reversed. But on opening my eyes the illusion ceased. I fear Mr. Hickey is mad. Your best course is this. Send down to Four Mile Water a perfectly sane investigator; an acute observer; one whose perceptive faculties, at once healthy and subtle, are absolutely unclouded by religious prejudice. In a word, send me. I will report to you the true state of affairs in a few days; and you can then make arrangements for transferring Hickey from the altar to the asylum”.

“Yes I had intended to send you. You are wonderfully sharp; and you would make a capital detective if you could only keep your mind to one point. But your chief qualifications for this business is that you are too crazy to excite the suspicion of those whom you have to watch. For the affair may be a trick. If so, I hope and believe that Hickey has no hand in it. Still, it is my duty to take every precaution”

“Cardinal: may I ask whether traces of insanity have ever appeared in our family?”

“Except in you and in my grandmother, no. She was a Pole; and you resemble her personally. Why do you ask?”

“Because it has often occurred to me that you are perhaps a little cracked. Excuse my candor; but a man who has devoted his life to the pursuit of a red hat; who accuses everyone else beside himself of being mad; and is disposed to listen seriously to a tale of a peripatetic graveyard, can hardly be quite sane. Depend upon it, uncle, you want rest and change. The blood of your Polish grandmother is in your veins”.

“I hope I may not be committing a sin in sending a ribald on the church's affairs,” he replied, fervently. “However, we must use the instruments put into our hands. Is it agreed that you go?”

“Had you not delayed me with the story, which I might as well have learned on the spot, I should have been there already”.

“There is no occasion for impatience, Zeno. I must send to Hickey and find a place for you. I shall tell him you are going to recover your health, as, in fact, you are. And, Zeno, in Heaven's name be discreet. Try to act like a man of sense. Do not dispute with Hickey on matters of religion. Since you are my nephew, you had better not disgrace me”.

“I shall become an ardent Catholic, and do you infinite credit, uncle”.

“I wish you would, although you would hardly be an acquisition to the Church. And now I must turn you out. It is nearly three o'clock; and I need some sleep. Do you know your way back to your hotel?”

“I need not stir. I can sleep in this chair. Go to bed, and never mind me”.

“I shall not close my eyes until you are safely out of the house. Come, rouse yourself and say good-night”.

* * * * *

The following is a copy of my first report to the Cardinal:

“Four Mile Water,
County Wicklow,
10th August.

“My Dear Uncle,

“The miracle is genuine. I have affected perfect credulity in order to throw the Hickeys and countryfolk off their guard with me. I have listened to their method of convincing the sceptical strangers. I have examined the ordnance maps, and cross-examined the neighboring Protestant gentlefolk. I have spent a day upon the ground on each side of the water, and have visited it at midnight. I have considered the upheaval theories, subsidence theories, volcanic theories, and tidal wave theories which the provincial savants have suggested. They are all untenable. There is only one scoffer in the district, an Orangeman; and he admits the removal of the cemetery, but says it was dug up and transplanted in the night by a body of men under the command of Father Tom. This is also out of the question. The interment of Brimstone Billy was the first which had taken place for four years; and his is the only grave which bears the trace of recent digging. It is alone on the north bank; and the inhabitants shun it after night fall. As each passer-by during the day throws a stone upon it, it will soon be marked by a large cairn. The graveyard, with a ruined stone chapel still standing in its midst, is on the south side. You may send down a committee to investigate the matter as soon as you please. There can be no doubt as to the miracle having actually taken place, as recorded by Hickey. As for me, I have grown so accustomed to it that if the county Wicklow were to waltz off with me to Middlesex, I should be quite impatient of any expression of surprise from my friends in London.

Is not the above a businesslike statement? Away, then, with this stale miracle. If you would see for yourself a miracle which can never pall, a vision of youth and health to be crowned with garlands for ever, come down and see Kate Hickey, whom you suppose to be a little girl. Illusion, my lord cardinal, illusion! She is seventeen, with a bloom and a brogue that would lay your asceticism in ashes at a flash. To her I am an object of wonder, a strange man bred in wicked cities. She is courted by six feet of farming material, chopped off a spare length of coarse humanity by the Almighty, and flung into Wicklow to plough the fields. His name is Phil Langan; and he hates me. I have to consort with him for the sake of Father Tom, whom I entertain vastly by stories of your wild oats sown at Salamanca. I exhausted my authentic anecdotes the first day; and now I invent gallant escapades with Spanish donnas, in which you figure as a youth of unstable morals. This delights Father Tom infinitely. I

feel that I have done you a service by thus casting on the cold sacerdotal abstraction which formerly represented you in Kate's imagination a ray of vivifying passion. What a country this is! A Hesperidean garden: such skies! Adieu, uncle. Zeno Legge”.

* * * * *

Behold me, at Four Mile Water, in love. I had been in love frequently; but not oftener than once a year had I encountered a woman who affected me so seriously as Kate Hickey. She was so shrewd, and yet so flippant! When I spoke of art she yawned. When I deplored the sordidness of the world she laughed, and called me "poor fellow!" When I told her what a treasure of beauty and freshness she had she ridiculed me. When I reproached her with her brutality she became angry, and sneered at me for being what she called a fine gentleman. One sunny afternoon we were standing at the gate of her uncle's house, she looking down the dusty road for the detestable Langan, I watching the spotless azure sky, when she said:

“How soon are you going back to London?”

“I am not going back to London. Miss Hickey. I am not yet tired of Four Mile Water”.

“I am sure that Four Mile Water ought to be proud of your approbation”.

“You disapprove of my liking it, then? Or is it that you grudge me the happiness I have found here? I think Irish ladies grudge a man a moment's peace”.

“I wonder you have ever prevailed on yourself to associate with Irish ladies, since they are so far beneath you”.

“Did I say they were beneath me, Miss Hickey? I feel that I have made a deep impression on you.”

“Indeed! Yes, you're quite right. I assure you I can't sleep at night for thinking of you, Mr. Legge. It's the best a Christian can do, seeing you think so mightily little of yourself”.

“You are triply wrong, Miss Hickey: wrong to be sarcastic with me, wrong to discourage the candor with which you think of me sometimes, and wrong to discourage the candor with which I always avow that I think constantly of myself”.

“Then you had better not speak to me, since I have no manners”.

“Again! Did I say you had no manners? The warmest expressions of regard from my mouth seem to reach your ears transformed into insults. Were I to repeat the Litany of the Blessed Virgin, you would retort as though I had been reproaching you. This is because you hate me. You never misunderstand Langan, whom you love”.

“I don't know what London manners are, Mr. Legge; but in Ireland gentlemen are expected to mind their own business. How dare you say I love Mr. Langan?”

“Then you do not love him?”

“It is nothing to you whether I love him or not”.

“Nothing to me that you hate me and love another?”

“I didn't say I hated you. You're not so very clever yourself at understanding what people say, though you make such a fuss because they don't understand you”. Here, as she glanced down the road she suddenly looked glad.

“Aha!” I said.

“What do you mean by 'Aha!'”

“No matter. I will now show you what a man's sympathy is. As you perceived just then, Langan--who is too tall for his age, by-the-by--is coming to pay you a visit. Well, instead of staying with you, as a jealous woman would, I will withdraw”.

“I don't care whether you go or stay, I'm sure. I wonder what you would give to be as fine a man as Mr. Langan?”

“All I possess: I swear it! But solely because you admire tall men more than broad views. Mr. Langan may be defined geometrically as length without breadth; altitude without position; a line on the landscape, not a point in it”.

“How very clever you are!”

“You don't understand me, I see. Here comes your lover, stepping over the wall like a camel. And here go I out through the gate like a Christian. Good afternoon, Mr. Langan. I am going because Miss Hickey has something to say to you about me which she would rather not say in my presence. You will excuse me?”

“Oh, I'll excuse you,” he said boorishly. I smiled, and went out. Before I was out of hearing, Kate whispered vehemently to him, “I hate that fellow”.

I smiled again; but I had scarcely done so when my spirits fell. I walked hastily away with a coarse threatening sound in my ears like that of the clarionets whose sustained low notes darken the woodland in “Der Frieschutz”. I found myself presently at the graveyard. It was a barren place, enclosed by a mud wall with a gate to admit funerals, and numerous gaps to admit peasantry, who made short cuts across it as they went to and fro between Four Mile Water and the market town. The graves were mounds overgrown with grass: there was no keeper; nor were there flowers, railings, or any other conventionalities that make an English graveyard repulsive. A great thornbush, near what was called the grave of the holy sisters, was covered with scraps of cloth and flannel, attached by peasant women who had prayed before it. There were three kneeling there as I entered; for the reputation of the place had been revived of late by the miracle; and a ferry had been established close by, to conduct visitors over the route taken by the graveyard. From where I stood I could see on the opposite bank the heap of stones, perceptibly increased since my last visit, marking the deserted grave of Brimstone Billy. I strained my eyes broodingly at it for some minutes, and then descended the river bank and entered the boat.

“Good evenin t'your honor”, said the ferryman, and set to work to draw the boat over hand by a rope stretched across the water.

“Good evening. Is your business beginning to fall off yet?”

“Faith, it never was as good as it might a been. The people that comes from the south side can see Billy's graveLord have mercy on him!--across the wather; and they think bad of payin a penny to put a stone over him. It's them that lives towrst Dublin that makes the journey. Your honor is the third I've brought from the south to north this blessed day”.

“When do most people come? In the afternoon, I suppose?”

“All hours, sur, except afther dusk. There isn't a sowl in the counthry ud come within sight of the grave wanst the sun goes down”.

“And you! do you stay here all night by yourself?”

“The holy heavens forbid! Is it me stay here all night? No, your honor: I tether the boat at seven o'hlyock, and lave Brimstone Billy-God forgimme!-to take care of it t'll mornin”.

“It will be stolen some night, I'm afraid”.

“Arra, who'd dar come next or near it, let alone stale it? Faith, I'd think twice before lookin at it meself in the dark. God bless your honor, an gran'che long life”.

I had given him sixpence. I went on to the reprobate's grave and stood at the foot of it, looking at the sky, gorgeous with the descent of the sun. To my English eyes, accustomed to giant trees, broad lawns, and stately mansions, the landscape was wild and inhospitable. The ferryman was already tugging at the rope on his way back (I had told him that I did not intend to return that way), and presently I saw him make the painter fast to the south bank; put on his coat; and trudge homeward. I turned to the grave at my feet. Those who had interred Brimstone Billy, working hastily at an unlawful hour and in fear of molestation by the people, had hardly dug a grave. They had scooped out earth enough to hide their burden, and no more. A stray goat had kicked away the corner of the mound and exposed the coffin. It occurred to me, as I took some of the stones from the cairn, and heaped them to repair the breach, that had the miracle been the work of a body of men, they would have moved the one grave instead of the many. Even from a supernatural point of view, it seemed strange that the sinner should have banished the elect, when, by their superior numbers, they might so much more easily have banished him.

It was almost dark when I left the spot. After a walk of half a mile I recrossed the water by a bridge and returned to the farm house in which I lodged. Here, finding that I had enough of solitude, I only stayed to take a cup of tea. Then I went to Father Hickey's cottage.

Kate was alone when I entered. She looked up quickly as I opened the door, and turned away disappointed when she recognized me.

“Be generous for once”, I said. “I have walked about aimlessly for hours in order to avoid spoiling the beautiful afternoon for you by my presence. When the sun was up I withdrew my shadow from your path. Now that darkness has fallen, shed some light on mine. May I stay half an hour?”

“You may stay as long as you like, of course. My uncle will soon be home. He is clever enough to talk to you”.

“What! More sarcasm! Come, Miss Hickey, help me to spend a pleasant evening. It will only cost you a smile. I am somewhat cast down. Four Mile Water is a paradise; but without you it would be lonely”.

“It must be very lonely for you. I wonder why you came here”.

“Because I heard that the women here were all Zerlinas, like you, and the men Masettos, like Mr. Phil--where are you going to?”

“Let me pass, Mr. Legge, I had intended never speaking to you again after the way you went on about Mr. Langan today; and I wouldn't either, only my uncle made me promise not to take any notice of you, because you were--no matter; but I won't listen to you any more on the subject”.

“Don't go. I swear never to mention his name again. I beg your pardon for what I said: you shall have no further cause for complaint. Will you forgive me?”

She sat down evidently disappointed by my submission. I took a chair, and placed myself near her. She tapped the floor impatiently with her foot. I saw that there was not a movement that I could make, not a look, not a tone of voice, which did not irritate her.

“You were remarking,” I said, “that your uncle desired you take no notice of me because”

She closed her lips and did not answer.

“I fear that I have offended you again by my curiosity. But indeed, I had no idea that he had forbidden you to tell me the reason”.

“He did not forbid me. Since you are so determined to find out”.

“No, excuse me. I do not wish to know, I am sorry I asked”.

“Indeed! Perhaps you would be sorrier if you were told I only made a secret of it out of consideration for you”.

“Then your uncle has spoken ill of me behind my back. If that be so there is no such thing as a true man in Ireland, I would not have believed it on the word of any woman alive save yourself”.

“I never said my uncle was a backbiter. Just to shew you what he thinks of you, I will tell you, whether you want to know or not, that he bid me not mind you because you were only a poor mad creature, sent down here by your family to be out of harm's way”.

“Oh, Miss Hickey!”

“There now! you have got it out of me; and I wish I had bit my tongue out first. I sometimes think--that I mayn't sin!--that you have a bad angel in you”.

“I am glad you told me this,” I said gently. “Do not reproach yourself for having done so, I beg. Your uncle has been misled by what he has heard of my family, who are all more or less insane. Far from being mad, I am actually the only rational man named Legge in the three kingdoms. I will prove this to you, and at the same time keep your indiscretion in countenance, by telling you something I ought not to tell you. It is this. I am not here as an invalid or a chance tourist. I am here to investigate the miracle. The Cardinal, a shrewd and somewhat erratic man, selected mine from all the long heads at his disposal to come down here, and find out the truth of Father Hickey's story. Would he have entrusted such a task to a madman, think you?”

“The truth of--who dared to doubt my uncle's word? And so you are a spy, a dirty informer”.

I started. The adjective she had used, though probably the commonest expression of contempt in Ireland, is revolting to an Englishman.

“Miss Hickey,” I said: “there is in me, as you have said, a bad angel. Do not shock my good angel--who is a person of taste--quite away from my heart, lest the other be left undisputed monarch of it. Hark! The chapel bell is ringing the angelus. Can you, with that sound softening the darkness of the village night, cherish a feeling of spite against one who admires you?”

“You come between me and my prayers” she said hysterically, and began to sob. She had scarcely done so when I heard voices without. Then Langan and the priest entered.

“Oh, Phil,” she cried, running to him, “take me away from him: I can't bear” - I turned towards him, and shewed him my dog-tooth in a false smile. He felled me at one stroke, as he might have felled a poplar-tree.

“Murderer!” exclaimed the priest. “What are you doing, Phil?”

“He's an informer,” sobbed Kate. “He came down here to spy on you, uncle, and to try and show that the blessed miracle was a makeshift. I knew it long before he told me, by his insulting ways. He wanted to make love to me”.

I rose with difficulty from beneath the table where I had lain motionless for a moment.

“Sir,” I said, “I am somewhat dazed by the recent action of Mr. Langan, whom I beg, the next time he converts himself into a fulling-mill, to do so at the expense of a man more nearly his equal in strength than I. What your niece has told you is partly true. I am indeed the Cardinal's spy; and I have already reported to him that the miracle is a genuine one. A committee of gentlemen will wait on you tomorrow to verify it, at my suggestion. I have thought that the proof might be regarded by them as more complete if you were taken by surprise. Miss Hickey: that I admire all that is admirable in you is but to say that I have a sense of the beautiful. To say that I love you would be mere profanity. Mr. Langan: I have in my pocket a loaded pistol which I carry from a silly English prejudice against your countrymen. Had I been the Hercules of the plough-tail, and you in my place, I should have been a dead man now. Do not redden: you are safe as far as I am concerned”.

“Let me tell you before you leave my house for good,” said Father Hickey, who seemed to have become unreasonably angry, “that you should never have crossed my threshold if I had known you were a spy: no, not if your uncle were his Holiness the Pope himself”. Here a frightful thing happened to me. I felt giddy, and put my hand on my head. Three warm drops trickled over it. I instantly became murderous. My mouth filled with blood; my eyes were blinded with it. My hand went involuntarily to the pistol. It is my habit to obey my impulses instantaneously. Fortunately the impulse to kill vanished before a sudden perception of how I might miraculously humble the mad vanity in which these foolish people had turned upon me. The blood receded from my ears; and I again heard and saw distinctly.

“And let me tell you,” Langan was saying, “that if you think yourself handier with cold lead than you are with your fists, I'll exchange shots with you, and welcome, whenever you please. Father Tom's credit is the same to me as my own; and if you say a word against it, you lie”.

“His credit is in my hands,” I said, “I am the Cardinal's witness. Do you defy me?”

“There is the door”, said the priest, holding it open before me. “Until you can undo the visible work of God's hand your testimony can do no harm to me”.

“Father Hickey,” I replied, “before the sun rises again upon Four Mile Water, I will undo the visible work of God's hand, and bring the pointing finger of the scoffer upon your altar”.

I bowed to Kate, and walked out. It was so dark that I could not at first see the garden gate. Before I found it, I heard through the window Father Hickey's voice, saying, “I wouldn't for ten pounds that this had happened, Phil. He's as mad as a March hare. The Cardinal told me so”. I returned to my lodging, and took a cold bath

to cleanse the blood from my neck and shoulder. The effect of the blow I had received was so severe, that even after the bath and a light meal I felt giddy and languid. There was an alarum-clock on the mantle piece: I wound it; set the alarum for half-past twelve; muffled it so that it should not disturb the people in the adjoining room; and went to bed, where I slept soundly for an hour and a quarter. Then the alarum roused me, and I sprang up before I was thoroughly awake. Had I hesitated, the desire to relapse into perfect sleep would have overpowered me. Although the muscles of my neck were painfully stiff, and my hands unsteady from my nervous disturbance, produced by the interruption of my first slumber, I dressed myself resolutely, and, after taking a draught of cold water, stole out of the house. It was exceedingly dark; and I had some difficulty in finding the cow-house, whence I borrowed a spade, and a truck with wheels, ordinarily used for moving sacks of potatoes. These I carried in my hands until I was beyond earshot of the house, when I put the spade on the truck, and wheeled it along the road to the cemetery. When I approached the water, knowing that no one would dare come thereabout at such an hour I made greater haste, no longer concerning myself about the rattling of the wheels. Looking across to the opposite bank, I could see a phosphorescent glow, marking the lonely grave of Brimstone Billy. This helped me to find the ferry station, where, after wandering a little and stumbling often, I found the boat, and embarked with my implements. Guided by the rope, I crossed the water without difficulty; landed; made fast the boat; dragged the truck up the bank; and sat down to rest on the cairn at the grave. For nearly a quarter of an hour I sat watching the patches of jack-o-lantern fire, and collecting my strength for the work before me. Then the distant bell of the chapel clock tolled one. I arose; took the spade; and in about ten minutes uncovered the coffin, which smelt horribly. Keeping to windward of it, and using the spade as a lever, I contrived with great labor to place it on the truck. I wheeled it without accident to the landing place, where, by placing the shafts of the truck upon the stern of the boat and lifting the foot by main strength, I succeeded in embarking my load after twenty minutes' toil, during which I got covered with clay and perspiration, and several times all but upset the boat. At the southern bank I had less difficulty in getting the coffin ashore, dragging it up to the graveyard.

It was now past two o'clock, and the dawn had begun; so that I had no further trouble for want of light. I wheeled the coffin to a patch of loamy soil which I had noticed in the afternoon near the grave of the holy sisters. I had warmed to my work; my neck no longer pained me; and I began to dig vigorously, soon making a shallow trench, deep enough to hide the coffin with the addition of a mound. The chill pearl-coloured morning had by this time quite dissipated the darkness. I could see, and was myself visible, for miles around. This alarmed, and made me impatient to finish my task. Nevertheless, I was forced to rest for a moment before placing the coffin in the trench. I wiped my brow and wrists, and again looked about me. The tomb of the holy women, a massive slab supported on four stone spheres, was grey and wet with dew. Near it was the thornbush covered with rags, the newest of which were growing gaudy in the radiance which was stretching up from the coast on the east. It was time to finish my work. I seized the truck; laid it alongside the grave; and gradually pried the coffin off with the spade until it rolled over into the trench with a hollow sound

like a drunken remonstrance from the sleeper within. I shovelled the earth round and over it, working as fast as possible. In less than a quarter of an hour it was buried. Ten minutes more sufficed to make the mound symmetrical, and to clear the adjacent ward. Then I flung down the spade; threw up my arms; and vented a sigh of relief and triumph. But I recoiled as I saw that I was standing on a barren common, covered with furze. No product of man's handiwork was near me except my truck and spade and the grave of Brimstone Billy, now as lonely as before. I turned towards the water. On the opposite bank was the cemetery, with the tomb of the holy women, the thornbush with its rags stirring in the morning breeze, and the broken mud wall. The ruined chapel was there, too, not a stone shaken from its crumbling walls, not a sign to shew that it and its precinct were less rooted in their place than the eternal hills around. I looked down at the grave with a pang of compassion for the unfortunate Wolf Tone Fitzgerald, with whom the blessed would not rest. I was even astonished, though I had worked expressly to this end. But the birds were astir, and the cocks crowing. My landlord was an early riser. I put the spade on the truck again, and hastened back to the farm, where I replaced them in the cow-house. Then I stole into the house, and took a clean pair of boots, an overcoat, and a silk hat. These with a change of linen, were sufficient to make my appearance respectable. I went out again, bathed in Four Mile Water, took a last look at the cemetery, and walked to Wicklow, whence I traveled by the first train to Dublin.

* * * * *

Some months later, at Cairo, I received a packet of Irish newspapers, and a leading article, cut from The Times, on the subject of the miracle. Father Hickey had suffered the meed of his inhospitable conduct. The committee, arriving at Four Mile Water the day after I left, had found the graveyard exactly where it formerly stood. Father Hickey, taken by surprise, had attempted to defend himself by a confused statement, which led the committee to declare finally that the miracle was a gross imposture. The Times, commenting on this after adducing a number of examples of priestly craft, remarked, "We are glad to learn that the Rev. Mr. Hickey has been permanently relieved of his duties as the parish priest of Four Mile Water by his ecclesiastical superior. It is less gratifying to have to record that it has been found possible to obtain two hundred signatures to a memorial embodying the absurd defence offered to the committee, and expressing unabated confidence in the integrity of Mr. Hickey".

O HENRY

The Enchanted Kiss¹¹

But a clerk in the Cut-rate Drug Store was Samuel Tansey, yet his slender frame was a pad that enfolded the passion of Romeo, the gloom of Laura, the romance of D'Artagnan, and the desperate inspiration of Melnotte. Pity, then, that he had been denied expression, that he was doomed to the burden of utter timidity and diffidence, that Fate had set him tongue-tied and scarlet before the muslin-clad angels whom he adored and vainly longed to rescue, clasp, comfort, and subdue.

The clock's hands were pointing close upon the hour of ten while Tansey was playing billiards with a number of his friends. On alternate evenings he was released from duty at the store after seven o'clock. Even among his fellow-men Tansey was timorous and constrained. In his imagination he had done valiant deeds and performed acts of distinguished gallantry; but in fact he was a sallow youth of twenty-three, with an over-modest demeanour and scant vocabulary.

When the clock struck ten, Tansey hastily laid down his cue and struck sharply upon the show-case with a coin for the attendant to come and receive the pay for his score.

"What's your hurry, Tansey?" called one. "Got another engagement?"

"Tansey got an engagement!" echoed another. "Not on your life. Tansey's got to get home at Motten by her Peek's orders".

"It's no such thing," chimed in a pale youth, taking a large cigar from his mouth; "Tansey's afraid to be late because Miss Katie might come down stairs to unlock the door, and kiss him in the hall".

This last delicate piece of raillery sent a fiery tingle into Tansey's blood, for the indictment was true--barring the kiss. That was a thing to dream of; to wildly hope for; but too remote and sacred a thing to think of lightly.

Casting a cold and contemptuous look at the speaker--a punishment commensurate with his own diffident spirit--Tansey left the room, descending the stairs into the street.

For two years he had silently adored Miss Peek, worshipping her from a spiritual distance through which her attractions took on stellar brightness and mystery. Mrs. Peek kept a few choice boarders, among whom was Tansey. The other young men romped with Katie, chased her with crickets in their fingers, and "jollied" her with an irreverent freedom that turned Tansey's heart into cold lead in his bosom. The signs of his adoration were few--a tremulous "Good morning", stealthy glances at her during meals, and occasionally (Oh, rapture!) a blushing, delirious game of cribbage with her in the parlour on some rare evening when a miraculous lack of engagement kept her at home. Kiss him in the hall! Aye, he feared it, but it was an ecstatic fear such as Elijah must have felt when the chariot lifted him into the unknown.

But to-night the gibes of his associates had stung him to a feeling of forward, lawless mutiny; a defiant, challenging, atavistic recklessness. Spirit of corsair, adventurer, lover, poet, bohemian, possessed him. The stars he saw above him seemed no more

---

¹¹ Henry O. The Enchanted Kiss. [Электронный ресурс]. – Режим доступа до журн. :<http://www.readbookonline.net/readOnLine/1886/>

unattainable, no less high, than the favour of Miss Peek or the fearsome sweetness of her delectable lips. His fate seemed to him strangely dramatic and pathetic, and to call for a solace consonant with its extremity. A saloon was near by, and to this he flitted, calling for absinthe-- beyond doubt the drink most adequate to his mood--the tippie of the roue, the abandoned, the vainly sighing lover.

Once he drank of it, and again, and then again until he felt a strange, exalted sense of non-participation in worldly affairs pervade him. Tansey was no drinker; his consumption of three absinthe anisettes within almost as few minutes proclaimed his unproficiency in the art; Tansey was merely flooding with unproven liquor his sorrows; which record and tradition alleged to be drownable.

Coming out upon the sidewalk, he snapped his fingers defiantly in the direction of the Peek homestead, turned the other way, and voyaged, Columbus-like into the wilds of an enchanted street. Nor is the figure exorbitant, for, beyond his store the foot of Tansey had scarcely been set for years--store and boarding-house; between these ports he was chartered to run, and contrary currents had rarely deflected his prow. Tansey aimlessly protracted his walk, and, whether it was his unfamiliarity with the district, his recent accession of audacious errantry, or the sophistical whisper of a certain green-eyed fairy, he came at last to tread a shuttered, blank, and echoing thoroughfare, dark and unpeopled. And, suddenly, this way came to an end (as many streets do in the Spanish-built, archaic town of San Antone), butting its head against an imminent, high, brick wall. No--the street still lived! To the right and to the left it breathed through slender tubes of exit--narrow, somnolent ravines, cobble paved and unlighted. Accommodating a rise in the street to the right was reared a phantom flight of five luminous steps of limestone, flanked by a wall of the same height and of the same material.

Upon one of these steps Tansey seated himself and bethought him of his love, and how she might never know she was his love. And of Mother Peek, fat, vigilant and kind; not unpleased, Tansey thought, that he and Katie should play cribbage in the parlour together. For the Cut- rate had not cut his salary, which, sordidly speaking, ranked him star boarder at the Peek's. And he thought of Captain Peek, Katie's father, a man he dreaded and abhorred; a genteel loafer and spendthrift, battenning upon the labour of his women-folk; a very queer fish, and, according to repute, not of the freshest.

The night had turned chill and foggy. The heart of the town, with its noises, was left behind. Reflected from the high vapours, its distant lights were manifest in quivering, cone-shaped streamers, in questionable blushes of unnamed colours, in unstable, ghostly waves of far, electric flashes. Now that the darkness was become more friendly, the wall against which the street splintered developed a stone coping topped with an armature of spikes. Beyond it loomed what appeared to be the acute angles of mountain peaks, pierced here and there by little lambent parallelograms. Considering this vista, Tansey at length persuaded himself that the seeming mountains were, in fact, the convent of Santa Mercedes, with which ancient and bulky pile he was better familiar from different coigns of view. A pleasant note of singing in his ears reinforced his opinion. High, sweet, holy carolling, far and harmonious and uprising, as of sanctified nuns at their responses. At what hour did

the Sisters sing? He tried to think --was it six, eight, twelve? Tansey leaned his back against the limestone wall and wondered. Strange things followed. The air was full of white, fluttering pigeons that circled about, and settled upon the convent wall. The wall blossomed with a quantity of shining green eyes that blinked and peered at him from the solid masonry. A pink, classic nymph came from an excavation in the cavernous road and danced, barefoot and airy, upon the ragged flints. The sky was traversed by a company of beribboned cats, marching in stupendous, aerial procession. The noise of singing grew louder; an illumination of unseasonable fireflies danced past, and strange whispers came out of the dark without meaning or excuse.

Without amazement Tansey took note of these phenomena. He was on some new plane of understanding, though his mind seemed to him clear and, indeed, happily tranquil.

A desire for movement and exploration seized him: he rose and turned into the black gash of street to his right. For a time the high wall formed one of its boundaries; but further on, two rows of black-windowed houses closed it in. Here was the city's quarter once given over to the Spaniard. Here were still his forbidding abodes of concrete and adobe, standing cold and indomitable against the century. From the murky fissure, the eye saw, flung against the sky, the tangled filigree of his Moorish balconies. Through stone archways breaths of dead, vault-chilled air coughed upon him; his feet struck jingling iron rings in staples stone-buried for half a cycle. Along these paltry avenues had swaggered the arrogant Don, had caracoled and serenaded and blustered while the tomahawk and the pioneer's rifle were already uplifted to expel him from a continent. And Tansey, stumbling through this old-world dust, looked up, dark as it was, and saw Andalusian beauties glimmering on the balconies. Some of them were laughing and listening to the goblin music that still followed; others harked fearfully through the night, trying to catch the hoof beats of caballeros whose last echoes from those stones had died away a century ago. Those women were silent, but Tansey heard the jangle of horseless bridle-bits, the whirr of riderless rowels, and, now and then, a muttered malediction in a foreign tongue. But he was not frightened. Shadows, nor shadows of sounds could daunt him. Afraid? No. Afraid of Mother Peek? Afraid to face the girl of his heart? Afraid of tipsy Captain Peek? Nay! nor of these apparitions, nor of that spectral singing that always pursued him. Singing! He would show them! He lifted up a strong and untuneful voice:

“When you hear them bells go tingalingling,” serving notice upon those mysterious agencies that if it should come to a face-to-face encounter “There'll be a hot time in the old town To-night!”

How long Tansey consumed in treading this haunted byway was not clear to him, but in time he emerged into a more commodious avenue. When within a few yards of the corner he perceived, through a window, that a small confectionary of mean appearance was set in the angle. His same glance that estimated its meagre equipment, its cheap soda-water fountain and stock of tobacco and sweets, took cognizance of Captain Peek within lighting a cigar at a swinging gaslight.

As Tansey rounded the corner Captain Peek came out, and they met /vis- a-vis/. An exultant joy filled Tansey when he found himself sustaining the encounter with implicit courage. Peek, indeed! He raised his hand, and snapped his fingers loudly. It was Peek himself who quailed guiltily before the valiant mien of the drug clerk. Sharp surprise and a palpable fear bourgeoned upon the Captain's face. And, verily, that face was one to rather call up such expressions on the faces of others. The face of a libidinous heathen idol, small eyed, with carven folds in the heavy jowls, and a consuming, pagan license in its expression. In the gutter just beyond the store Tansey saw a closed carriage standing with its back toward him and a motionless driver perched in his place.

“Why, it's Tansey!” exclaimed Captain Peek. “How are you, Tansey? H- have a cigar, Tansey?”

“Why, it's Peek!” cried Tansey, jubilant at his own temerity. “What deviltry are you up to now, Peek? Back streets and a closed carriage! Fie! Peek!”

“There's no one in the carriage,” said the Captain, smoothly.

“Everybody out of it is in luck,” continued Tansey, aggressively. “I'd love for you to know, Peek, that I'm not stuck on you. You're a bottle-nosed scoundrel”.

“Why, the little rat's drunk!” cried the Captain, joyfully; “only drunk, and I thought he was on! Go home, Tansey, and quit bothering grown persons on the street”.

But just then a white-clad figure sprang out of the carriage, and a shrill voice - Katie's voice--sliced the air: “Sam! Sam!- help me, Sam!”

Tansey sprung toward her, but Captain Peek interposed his bulky form. Wonder of wonders! the whilom spiritless youth struck out with his right, and the hulking Captain went over in a swearing heap. Tansey flew to Katie, and took her in his arms like a conquering knight. She raised her face, and he kissed her--violets! electricity! caramels! champagne! Here was the attainment of a dream that brought no disenchantment.

“Oh, Sam,” cried Katie, when she could, “I knew you would come to rescue me. What do you suppose the mean things were going to do with me?”

“Have your picture taken,” said Tansey, wondering at the foolishness of his remark.

“No, they were going to eat me. I heard them talking about it”.

“Eat you!” said Tansey, after pondering a moment. “That can't be; there's no plates”.

But a sudden noise warned him to turn. Down upon him were bearing the Captain and a monstrous long-bearded dwarf in a spangled cloak and red trunk-hose. The dwarf leaped twenty feet and clutched them. The Captain seized Katie and hurled her, shrieking, back into the carriage, himself followed, and the vehicle dashed away. The dwarf lifted Tansey high above his head and ran with him into the store. Holding him with one hand, he raised the lid of an enormous chest half filled with cakes of ice, flung Tansey inside, and closed down the cover.

The force of the fall must have been great, for Tansey lost consciousness. When his faculties revived his first sensation was one of severe cold along his back and limbs. Opening his eyes, he found himself to be seated upon the limestone steps still facing the wall and convent of Santa Mercedes. His first thought was of the ecstatic kiss from Katie. The outrageous villainy of Captain Peek, the unnatural mystery of the

situation, his preposterous conflict with the improbable dwarf--these things roused and angered him, but left no impression of the unreal.

"I'll go back there to-morrow," he grumbled aloud, "and knock the head off that comic-opera squab. Running out and picking up perfect strangers, and shoving them into cold storage!"

But the kiss remained uppermost in his mind. "I might have done that long ago," he mused. "She liked it, too. She called me 'Sam' four times. I'll not go up that street again. Too much scrapping. Guess I'll move down the other way. Wonder what she meant by saying they were going to eat her!"

Tansey began to feel sleepy, but after a while he decided to move along again. This time he ventured into the street to his left. It ran level for a distance, and then dipped gently downward, opening into a vast, dim, barren space--the old Military Plaza. To his left, some hundred yards distant, he saw a cluster of flickering lights along the Plaza's border. He knew the locality at once.

Huddled within narrow confines were the remnants of the once-famous purveyors of the celebrated Mexican national cookery. A few years before, their nightly encampments upon the historic Alamo Plaza, in the heart of the city, had been a carnival, a saturnalia that was renowned throughout the land. Then the caterers numbered hundreds; the patrons thousands. Drawn by the coquettish /senoritas/, the music of the weird Spanish minstrels, and the strange piquant Mexican dishes served at a hundred competing tables, crowds thronged the Alamo Plaza all night. Travellers, rancheros, family parties, gay gasconading rounders, sightseers and prowlers of polyglot, owlish San Antone mingled there at the centre of the city's fun and frolic. The popping of corks, pistols, and questions; the glitter of eyes, jewels and daggers; the ring of laughter and coin--these were the order of the night.

But now no longer. To some half-dozen tents, fires, and tables had dwindled the picturesque festival, and these had been relegated to an ancient disused plaza.

Often had Tansey strolled down to these stands at night to partake of the delectable /chili-con-carne/, a dish evolved by the genius of Mexico, composed of delicate meats minced with aromatic herbs and the poignant /chili colorado/--a compound full of singular flavour and a fiery zest delightful to the Southron's palate.

The titillating odour of this concoction came now, on the breeze, to the nostrils of Tansey, awakening in him hunger for it. As he turned in that direction he saw a carriage dash up to the Mexicans' tents out of the gloom of the Plaza. Some figures moved back and forward in the uncertain light of the lanterns, and then the carriage was driven swiftly away.

Tansey approached, and sat at one of the tables covered with gaudy oil-cloth. Traffic was dull at the moment. A few half-grown boys noisily fared at another table; the Mexicans hung listless and phlegmatic about their wares. And it was still. The night hum of the city crowded to the wall of dark buildings surrounding the Plaza, and subsided to an indefinite buzz through which sharply perforated the crackle of the languid fires and the rattle of fork and spoon. A sedative wind blew from the southeast. The starless firmament pressed down upon the earth like a leaden cover.

In all that quiet Tansey turned his head suddenly, and saw, without disquietude, a troop of spectral horsemen deploy into the Plaza and charge a luminous line of

infantry that advanced to sustain the shock. He saw the fierce flame of cannon and small arms, but heard no sound. The careless victuallers lounged vacantly, not deigning to view the conflict. Tansey mildly wondered to what nations these mute combatants might belong; turned his back to them and ordered his chili and coffee from the Mexican woman who advanced to serve him. This woman was old and careworn; her face was lined like the rind of a cantaloupe. She fetched the viands from a vessel set by the smouldering fire, and then retired to a tent, dark within, that stood near by.

Presently Tansey heard a turmoil in the tent; a wailing, broken-hearted pleading in the harmonious Spanish tongue, and then two figures tumbled out into the light of the lanterns. One was the old woman; the other was a man clothed with a sumptuous and flashing splendour. The woman seemed to clutch and beseech from him something against his will. The man broke from her and struck her brutally back into the tent, where she lay, whimpering and invisible. Observing Tansey, he walked rapidly to the table where he sat. Tansey recognized him to be Ramon Torres, a Mexican, the proprietor of the stand he was patronizing.

Torres was a handsome, nearly full-blooded descendant of the Spanish, seemingly about thirty years of age, and of a haughty, but extremely courteous demeanour. Tonight he was dressed with signal magnificence. His costume was that of a triumphant /matador/, made of purple velvet almost hidden by jeweled embroidery. Diamonds of enormous size flashed upon his garb and his hands. He reached for a chair, and, seating himself at the opposite side of the table, began to roll a finical cigarette.

“Ah, Meester Tanse,” he said, with a sultry fire in his silky, black eyes, “I give myself pleasure to see you this evening. Meester Tansee, you have many times come to eat at my table. I thenk you a safe man-- a verree good friend. How much would it please you to leeve forever?”

“Not come back any more?” inquired Tansey.

“No; not leave--/leeve/; the not-to-die”.

“I would call that,” said Tansey, “a snap”.

Torres leaned his elbows upon the table, swallowed a mouthful of smoke, and spake - each word being projected in a little puff of gray.

“How old do you thenk I am, Meester Tansee?”

“Oh, twenty-eight or thirty”.

“Thees day,” said the Mexican, “ees my birthday. I am four hundred and three years of old to-day”.

“Another proof,” said Tansey, airily, “of the healthfulness of our climate”.

“Eet is not the air. I am to relate to you a secret of verree fine value. Listen me, Meester Tansee. At the age of twenty-three I arrive in Mexico from Spain. When? In the year fifteen hundred nineteen, with the /soldados/ of Hernando Cortez. I come to thees country seventeen fifteen. I saw your Alamo reduced. It was like yesterday to me. Three hundred ninety-six year ago I learn the secret always to leeve. Look at these clothes I war--at these /diamantes/. Do you thenk I buy them with the money I make with selling the /chili-con-carne/, Meester Tansee?”

“I should think not,” said Tansey, promptly. Torres laughed loudly.

“Valgame Dios”! but I do. But it not the kind you eating now. I make a deefereent kind, the eating of which makes men to always leeve. What do you think! One thousand people I supply--/diez pesos/ each one pays me the month. You see! ten thousand /pesos/ everee month! /Que diable/! how not I wear the fine /ropa/! You see that old woman try to hold me back a little while ago? That ees my wife. When I marry her she is young--seventeen year--/bonita/. Like the rest she ees become old and--what you say!--tough? I am the same--young all the time. To-night I resolve to dress myself and find another wife befitting my age. This old woman try to scr-r-ratch my face. Ha! ha! Meester Tansee --same way they do /entre los Americanos/.”

“And this health-food you spoke of?” said Tansey.

“Hear me,” said Torres, leaning over the table until he lay flat upon it; “eet is the /chili-con-carne/ made not from the beef or the chicken, but from the flesh of the /senorita/--young and tender. That ees the secret. Everee month you must eat of it, having care to do so before the moon is full, and you will not die any times. See how I trust you, friend Tansee! To-night I have bought one young ladee-- verree pretty--so /fina, gorda, blandita/! To-morrow the /chili/ will be ready. /Ahora si/! One thousand dollars I pay for thees young ladee. From an /Americano/ I have bought--a verree tip-top man--/el Capitan Peek/--/que es, Senor/?”

For Tansey had sprung to his feet, upsetting the chair. The words of Katie reverberated in his ears: “They're going to eat me, Sam.” This, then, was the monstrous fate to which she had been delivered by her unnatural parent. The carriage he had seen drive up from the Plaza was Captain Peek's. Where was Katie? Perhaps already - before he could decide what to do a loud scream came from the tent. The old Mexican woman ran out, a flashing knife in her hand. “I have released her,” she cried. “You shall kill no more. They will hang you --/ingrato/--/encatador/!”

Torres, with a hissing exclamation, sprang at her.

“Ramoncito!” she shrieked; “once you loved me”.

The Mexican's arm raised and descended. “You are old,” he cried; and she fell and lay motionless.

Another scream; the flaps of the tent were flung aside, and there stood Katie, white with fear, her wrists still bound with a cruel cord.

“Sam!” she cried, “save me again!”

Tansey rounded the table, and flung himself, with superb nerve, upon the Mexican. Just then a clangour began; the clocks of the city were tolling the midnight hour. Tansey clutched at Torres, and, for a moment, felt in his grasp the crunch of velvet and the cold facets of the glittering gems. The next instant, the bedecked caballero turned in his hands to a shrunken, leather-visaged, white-bearded, old, old, screaming mummy, sandalled, ragged, and four hundred and three. The Mexican woman was crawling to her feet, and laughing. She shook her brown hand in the face of the whining /viejo/.

“Go, now,” she cried, “and seek your senorita. It was I, Ramoncito, who brought you to this. Within each moon you eat of the life-giving /chili/. It was I that kept the wrong time for you. You should have eaten /yesterday/ instead of /to-morrow/. It is too late. Off with you, /hombre/! You are too old for me!”

“This,” decided Tansey, releasing his hold of the gray-beard, “is a private family matter concerning age, and no business of mine”.

With one of the table knives he hastened to saw asunder the fetters of the fair captive; and then, for the second time that night he kissed Katie Peek--tasted again the sweetness, the wonder, the thrill of it, attained once more the maximum of his incessant dreams.

The next instant an icy blade was driven deep between his shoulders; he felt his blood slowly congeal; heard the senile cackle of the perennial Spaniard; saw the Plaza rise and reel till the zenith crashed into the horizon--and knew no more.

When Tansey opened his eyes again he was sitting upon those self-same steps gazing upon the dark bulk of the sleeping convent. In the middle of his back was still the acute, chilling pain. How had he been conveyed back there again? He got stiffly to his feet and stretched his cramped limbs. Supporting himself against the stonework he revolved in his mind the extravagant adventures that had befallen him each time he had strayed from the steps that night. In reviewing them certain features strained his credulity. Had he really met Captain Peek or Katie or the unparalleled Mexican in his wanders--had he really encountered them under commonplace conditions and his over-stimulated brain had supplied the incongruities? However that might be, a sudden, elating thought caused him an intense joy. Nearly all of us have, at some point in our lives--either to excuse our own stupidity or to placate our consciences--promulgated some theory of fatalism. We have set up an intelligent Fate that works by codes and signals. Tansey had done likewise; and now he read, through the night's incidents, the finger-prints of destiny. Each excursion that he had made had led to the one paramount finale--to Katie and that kiss, which survived and grew strong and intoxicating in his memory. Clearly, Fate was holding up to him the mirror that night, calling him to observe what awaited him at the end of whichever road he might take. He immediately turned, and hurried homeward.

* * * * *

Clothed in an elaborate, pale blue wrapper, cut to fit, Miss Katie Peek reclined in an armchair before a waning fire in her room. Her little, bare feet were thrust into house-shoes rimmed with swan's down. By the light of a small lamp she was attacking the society news of the latest Sunday paper. Some happy substance, seemingly indestructible, was being rhythmically crushed between her small white teeth. Miss Katie read of functions and furbelows, but she kept a vigilant ear for outside sounds and a frequent eye upon the clock over the mantel. At every footstep upon the asphalt sidewalk her smooth, round chin would cease for a moment its regular rise and fall, and a frown of listening would pucker her pretty brows.

At last she heard the latch of the iron gate click. She sprang up, tripped softly to the mirror, where she made a few of those feminine, flickering passes at her front hair and throat which are warranted to hypnotize the approaching guest.

The door-bell rang. Miss Katie, in her haste, turned the blaze of the lamp lower instead of higher, and hastened noiselessly down stairs into the hall. She turned the key, the door opened, and Mr. Tansey side-stepped in.

“Why, the i-de-a!” exclaimed Miss Katie, “is this you, Mr. Tansey? It's after midnight. Aren't you ashamed to wake me up at such an hour to let you in? You're just /awful/!”

“I was late,” said Tansey, brilliantly.

“I should think you were! Ma was awfully worried about you. When you weren't in by ten, that hateful Tom McGill said you were out calling on another -said you were out calling on some young lady. I just despise Mr. McGill. Well, I'm not going to scold you any more, Mr. Tansey, if it /is/ a little late--Oh! I turned it the wrong way!” Miss Katie gave a little scream. Absent-mindedly she had turned the blaze of the lamp entirely out instead of higher. It was very dark.

Tansey heard a musical, soft giggle, and breathed an entrancing odour of heliotrope. A groping light hand touched his arm.

“How awkward I was! Can you find your way - Sam?”

“I - I think I have a match, Miss K-Katie”.

A scratching sound; a flame; a glow of light held at arm's length by the recreant follower of Destiny illuminating a tableau which shall end the ignominious chronicle--a maid with unkissed, curling, contemptuous lips slowly lifting the lamp chimney and allowing the wick to ignite; then waving a scornful and abjuring hand toward the staircase - the unhappy Tansey, erstwhile champion in the prophetic lists of fortune, ingloriously ascending to his just and certain doom, while (let us imagine) half within the wings stands the imminent figure of Fate jerking wildly at the wrong strings, and mixing things up in her usual able manner.

ГЛОСАРІЙ ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИХ ТЕРМІНІВ

Автопереклад – 1) переклад з однієї національної мови іншою (скажімо, франко-голландські та голландсько-французькі самопереклади бельгійських письменників ХХ ст., таких як Камілл Мелой або Марнік Гійсен); 2) переклад з «регіональних» мов на мови з більшою кількістю мовців (прикладом чого можуть служити твори спершу створені автором-шотландцем гаельською мовою, а пізніше перекладені ним же шотландським варіантом англійської мови, як це притаманно творчості Ш. МакЛіна); 3) переклад з діалектів на загальнонаціональну літературну мову (скажімо, самопереклади італійських «діалектних» поетів літературною італійською мовою, прикладом чого може бути поезія Джана Маріо Віальти).

Адаптація – це такий перекладацький прийом, за якого зміст оригінального тексту відтворюється в перекладі в іншій формі, спрощено або ускладнено, залежно від соціальної та вікової категорії реципієнтів. Адаптація забезпечує основне відтворення інформації першотвору і зберігає належний обсяг перекладу.

Адекватний переклад – це повноцінний правильний переклад оригінального тексту, за якого його зміст, форма, стилістичні особливості й авторська спрямованість / підтекст відтворюються без спотворення і суттєвих змін. Адекватний переклад завжди є літературним, тобто орієнтованим на літературні норми мови перекладу.

Аналітичні методи редагування полягають у тому, що над математичними та логічними компонентами повідомлення (цифровими даними, поняттями, умовисновками, доведеннями) виконують обчислення (відповідно математичні або логічні) й порівнюють їх із даними, прямо чи опосередковано зафіксованими в цьому повідомленні або опублікованими в довідниках.

Антонімічний переклад – це комплексна лексико-граматична трансформація, у якій одночасно здійснюються модифікації лексичної та синтаксичної структур. На практиці антонімічний переклад, як правило, пов'язується з заміною однієї з лексем оригіналу на її міжмовний антонім. При цьому дуже часто стверджувальна конструкція у реченні вихідного тексту замінюється на заперечну в перекладі і навпаки.

Атенційні помилки виникають унаслідок порушення у повідомленні контактної функції мови й переключення реципієнтами уваги на інші об'єкти. Ці помилки пов'язані з волею реципієнта щодо сприйняття: автор намагається змусити реципієнтів сприймати повідомлення, а реципієнти або не почали його сприймати, або, розпочавши, припинили внаслідок переключення уваги. Наявність таких помилок особливо небезпечна для тих повідомлень, що розраховані на випадкове сприйняття (рекламні, агітаційні та пропагандистські).

Буквалізм – перекладацька помилка, яка є результатом відповідності формальних чи семантичних компонентів двох мов.

Види еквівалентності – розрізняють такі п'ять видів еквівалентності: денотативну, конотативну, текстуально-нормативну, прагматичну, формальну.

Відображувальні помилки полягають у тому, що у реципієнта при сприйманні знака виникає інший образ, ніж в автора повідомлення.

Генералізація – заміна перекладного слова, яке має вузьке, конкретне значення, іншомовним еквівалентом, який має ширше, узагальнююче значення. Протилежне: конкретизація.

Гіперонімічна заміна – перекладацька заміна гіпоніма гіперонімом (генералізація).

Гіпонімічна заміна – перекладацька заміна гіпероніма гіпонімом (конкретизація).

Граматична трансформація (або граматична заміна) – це перекладацький прийом, за якого граматична одиниця оригіналу передається в перекладі граматичною одиницею мови перекладу з іншим категоріальним значенням.

Декомпресія (додавання) – представляє розширення тексту оригіналу, пов'язане з необхідністю повноти передачі його змісту, а також відмінностями граматичного устрою. Протилежне: компресія.

Едитологія – наука, яка вивчає теорію редагування (від лат. „*redactus*” – *приведений до порядку*) повідомлень.

Еквівалентний переклад – переклад, який здійснюється на рівні, необхідному і достатньому для передачі незмінного плану змісту.

Еквівалентні відповідності – варіант перекладу, коли значення слів повністю однакове у двох мовах.

Еквівалентність перекладу – збалансоване співвідношення двох найважливіших характеристик тексту оригіналу і тексту перекладу: повноти і точності змісту, що передається; збереження відносної рівності змістової, смислової, семантичної, стилістичної та функціональнокомунікативної інформації оригіналу та перекладу. Традиційно в перекладознавстві розрізняють повну еквівалентність (одиниця мови оригіналу повністю тотожна певній одиниці мови перекладу за семантичним обсягом, стилістичною належністю, сполучуваністю та ін.), часткову еквівалентність (коли певна вихідної мови не є тотожною певній одиниці цільової мови за семантичним обсягом і/або стилістичною приналежністю, сполучуваністю та ін.). Всі інші лексичні відповідності будуть варіантними; тобто, одному слову іноземної мови будуть відповідати декілька значень рідної мови, чи навпаки.

Значеннєві помилки полягають у у неправильному слововживанні, автори замість потрібних вживають слова з іншими значеннями. Особливо часто вони трапляються при аудіовізуальній передачі інформації.

Канцеляризми – це слова чи словосполучення, які належать до офіційного або бізнесового функціональних стилів, але вжиті в художніх творах.

Когнітивні методи редагування належать до числа тих, які передбачають контроль значення компонентів повідомлення (слів, словосполучень, речень тощо).

Кодувальні помилки полягають у тому, що в кодї знака (слова) є відхилення від норми. Тому кодувальними помилками є, наприклад, більша частина похибок.

Компаративні методи редагування. Суть компаративних методів контролю полягає в тому, що з різних місць (точок) повідомлення вибирають ті компоненти, які описують один і той самий об'єкт чи в якомусь іншому плані є однотипними, а далі, порівнявши їх, з'ясовують, чи тотожні ці компоненти, чи ні.

Компресія (стиснення) – будь-яке скорочення кількості членів речення або пропуск цих елементів у перекладі. Причини використання компресії: специфічні особливості граматичної структури мови, стилістичні або прагматичні фактори. Протилежне: декомпресія.

Конкретизація – перекладацький прийом, зміст якого полягає в тому, що перекладна одиниця за своїм значенням більш конкретна, ніж вихідна. Протилежне: генералізація.

Копіювальні помилки (спотворення) виникають внаслідок переписування, копіювання оригіналу або перекладу (наприклад, авторський оригінал передруковують у ЗМІ після редагування, проект видання передають каналами зв'язку із ЗМІ у друкарню тощо). Для пошуку й видалення з повідомлення спотворень у видавничій справі проводять коректуру. Джерелами виникнення спотворень можуть бути інструментальні (технічні, програмні, інформаційні) засоби або персонал.

Коректурними знаками (знаками виправлення) називають спеціально утворену для видавничої справи і прийняту на державному рівні (наприклад, у вигляді стандарту) множину знаків, які використовують для фіксації місця розташування помилок у повідомленні та задання методу їх виправлення. Коректурні знаки ділять на знак і для текстової й для ілюстраційної частин оригіналу.

Лексичні трансформації – це передача значення лексичних одиниць оригіналу в даному контексті лексемами мови перекладу, що не є їхніми словниковими відповідниками, які змінивши свою внутрішню форму, передають сенс, актуалізований одиницями оригіналу. Загалом можна виокремити п'ять видів лексичних трансформацій: *конкретизація, генералізація, зміщення, додавання та вилучення.*

Локальні помилки виникають внаслідок відхилення місця, вказаного у повідомленні, від місця у світі, описуваному в матеріалі (реальному, псевдореальному чи ірреальному).

Методи редагування – це послідовність процедур, які дають змогу відшукувати в окремих компонентах повідомлення відхилення від норм та виправляти їх. Різні дослідники виділяють різну кількість методів редагування, деталізуючи їх та розщеплюючи їх на окремі операції.

Модальні помилки. Генеруючи текст, автори в переважній більшості випадків знають, у якому відношенні до дійсності перебуває їх повідомлення. Проте іноді, визначаючи таке відношення, і самі автори можуть помилятися, наприклад, коли видають наукову гіпотезу за фактичний стан речей.

Модуляція, (логічний/смісловий) розвиток – це лексико-семантична трансформація логічного розвитку значень, яка полягає у заміні одного складника причинно-наслідкових відносин іншим, логічно з ним пов'язаним при збереженні інваріанта. Наприклад: *He always made you say everything twice – Він завжди перепитував.*

Невідповідність – уривки вихідного чи перекладного тексту, які містять непередану або доповнену інформацію.

Норма – це параметр, список, шаблон, структура (модель) чи положення, які в оптимальних повідомленнях служать для вираження компонентів їх структури.

Нормативні помилки виникають тоді, коли в повідомленні є відхилення від конкретних норм, встановлених суспільством (конкретною державою).

Норми еквівалентності перекладу – вимоги, що висуваються до відтворення змісту, форми, стилістики й внутрішнього підтексту оригіналу при його перекладі. Основні вимоги до перекладу художньої літератури:

1. **Точність.** Перекладач зобов'язаний донести до читача повністю всі думки, висловлені автором. При цьому повинні бути збережені не тільки основні положення, але також нюанси і відтінки вислову. Піклуючись про повноту передачі вислову, перекладач разом з тим не повинен нічого додавати від себе, не повинен доповнювати і пояснювати автора.
2. **Стислість.** Перекладач не повинен бути багатослівним, думки повинні бути викладені в максимально стислій і лаконічній формі.
3. **Ясність.** Слід уникати складних і двозначних оборотів, що ускладнюють сприйняття. Думка має бути викладена простою і зрозумілою мовою.
4. **Літературність.** Переклад повинен повністю відповідати загальноприйнятим нормам літературної мови.

Об'єднання речень – це перекладацький прийом, за якого синтаксична структура оригіналу перетворюється з двох чи більше простих речень в одне складне. Протилежна трансформація: членування речень.

Одиниці перекладу – одиниця мови, яка потребує самостійного перекладацького рішення.

Основний парадокс теорії редагування – принципова неможливість отримати абсолютно безпомилковий текст і неможливість створити модель редагування, яка усувала б із тексту абсолютно усі помилки.

Параметричні методи редагування. Суть параметричних методів полягає в тому, що компонент повідомлення порівнюють з відповідною нормою, сформованою в нормативній базі у вигляді параметра, і на підставі критерію відповідності вирішують, чи є в компоненті помилки, чи ні.

Пароніми – слова, близькі за звучанням, але різні за значенням.

Переклад – 1) діяльність, що полягає у варіативному перевираженні, перекодуванні тексту, породженого однією мовою, у текст іншою мовою, що здійснює перекладач, який творчо підбирає варіант залежно від варіативних ресурсів мови, виду перекладу, завдань перекладу, типу тексту й під впливом особистої індивідуальності; 2) процес діяльності перекладача по забезпеченню комунікації між носіями різних мов та обміну інформації між ними; 3) результат перекладацької творчості, тобто текст у його усній чи письмовій формі; 4) умовна назва перекладознавчих дисциплін.

Перекладацькі трансформації – це міжмовні перетворення з метою досягнення перекладацької еквівалентності. Це навмисні відступи від структурного та семантичного паралелізму між текстом оригінал і текстом переклад на користь їх рівноцінності. Трансформація – основа більшості прийомів перекладу. Полягає в зміні формальних (лексичні або граматичні трансформації) або семантичних (семантичні трансформації) компонентів вихідного тексту при збереженні інформації, призначеної для передачі тексту.

Перекладність – принципова можливість досягнення еквівалентності стосовно всього тексту або будь-якої його частини.

Положеннєві методи редагування контролюють на відповідність компонентів повідомлення певним нормам (лінгвістичним, соціальним, психолінгвістичним, інформаційним і іншим).

Помилка – об'єктивне відхилення від норми, яке є різницею між неправильним компонентом повідомлення та його нормативним (правильним) поданням.

Прагматична адаптація – різновид перекладацької діяльності, спрямований на відтворення оригінального тексту з урахуванням рівня підготовки й сприйняття реципієнтів, їх соціальної і вікової категорії.

Редагування – 1) вид професійної діяльності (в сфері друкування, книговидавництва, телебачення, радіомовлення); 2) складова частина процесу видавництва, яка включає творчу роботу редактора над рукописом твору з метою покращення його в ідеологічному, науковому,

літературному плані та підготовки до випуску в світ; 3) приведення змісту і форми будь-якого документу у відповідність із загальноприйнятими чи умовно встановленими вимогами і нормами.

Рівні еквівалентності перекладу – виділяються п'ять так званих рівнів еквівалентності, з яких два перших (рівень слів, словосполучень і рівень речення) співвідносяться з прямими міжмовними трансформаціями, а решта припускають достатньо вільну інтерпретацію змісту перекладацького тексту на основі ширшого контексту.

Семантичний буквалізм – помилка перекладача в результаті передачі семантичних компонентів слова, словосполучення без урахування інших факторів.

Семантично адекватний переклад – переклад, який передає денотативне значення вихідного вислову та відповідає нормам мови перекладу.

Семіотичні помилки поділяють на кодувальні, відображувальні та значеннєві.

Ситуативні помилки виникають внаслідок відхилення ситуації, вказаної у повідомленні, від ситуації у світі, описуваної у тексті (реальному, псевдореальному чи ірреальному). Ситуативні помилки можуть виникати також унаслідок відхилення ситуації, на яку під час сприйняття повідомлення реципієнтами розраховував автор, від ситуації, яка виникла у час його сприйняття насправді.

Спискові методи редагування. Для контролю повідомлень списковим методом редактор у своїй нормативній базі повинен мати всі необхідні списки (книги чи адреси Інтернет-серверів із такими списками).

Спосіб перекладу визначається як об'єктивно існуюча закономірність переходу від однієї мови до іншої.

Сприйняттєві помилки виникають лише у момент первинного сприймання повідомлення і спричинені певною двозначністю у тексті. У процесі остаточного сприймання вони, як правило, зникають.

Стилістична модифікація – заміна в процесі перекладу елементів висловлювання, що належать до одного функціонального стилю, елементами іншого стилю.

Структурні методи редагування полягають у тому, що структуру компонента повідомлення порівнюють із масивом структур, які є в нормативній базі, й на основі прийнятого критерію відповідності виявляють, чи тотожна ця структура якійсь структурі нормативної бази, чи ні.

Тезаурусні помилки виникають у реципієнтів тоді, коли у повідомленні вживають знаки (слова), які відсутні в їх тезаурусі або не мають жодних зв'язків з іншими словами тезауруса. Такі помилки можна назвати ще релятивними (вони є помилками лише стосовно якоїсь певної групи реципієнтів).

Темпоральні помилки виникають внаслідок відхилення часу, вказаного у повідомленні, від часу в світі, описуваному в тексті (реальному, псевдореальному чи ірреальному).

Теорія відповідностей – теорія, яка ґрунтується на твердженні, що перекладний текст завжди містить певну кількість інформації, яка відсутня у початковому тексті.

Техніка перекладу – сукупність професійних прийомів, які використовуються у процесі перекладацької діяльності.

Транслятема – одиниця перекладу. У реалістичній драмі чи комедії транслятема включатиме в себе обмін репліками між персонажами, у ліричному вірші вона дорівнюватиме порівнянню чи метафорі, а в тексті повісті чи оповідання розтягнеться від речення до абзацу. Транслятема щоразу виступає як певний «атом змісту», який не можна поділити без руйнування цього змісту.

Фактичні помилки, до яких належать такі твердження, модальністю яких є реальність, проте ці висловлювання – хибні (наприклад, різниця у способі позначення міри вимірювань у нашій країні та в англомовних країнах).

Функціональна заміна (або пошук функціонального відповідника) полягає в тому, що певна ситуація, описана засобами мови джерела, передається у мові перекладу видозміненими або іншими лексичними одиницями-відповідниками, що складаються у словосполучення (синтагми, інформативні блоки, цілі речення та надфразові одиниці) згідно з нормами та правилами граматики, прийнятими в мові перекладу.

Художній переклад – різновид літературної творчості, внаслідок якої твір, існуючи в одній мові, «оживає» в іншій. Зважаючи на те, наскільки точно Х.п. відтворює оригінал, його називають «вільним», «переспівом», «наслідуванням». Крім глибокого знання мови оригіналу, перекладач мусить бути обізнаним з його контекстом. Х.п. був відомий в Україні здавен. Особливо помітний слід у створенні антології світової літератури українською мовою залишили І. Франко, Леся Українка, М. Зеров, М. Рильський, М. Бажан, Борис Тен, М. Лукаш, Г. Кочур та ін.

Членування речень – це перекладацький прийом, коли синтаксична структура речення мови оригіналу у процесі перекладу перетворюється на дві або більше предикативні структури кінцевого тексту. Внаслідок такої трансформації передаємо просте речення мови оригіналу складним у мові перекладу або перетворюємо просте чи складне речення на два чи більше окремих. Протилежна трансформація: об'єднання речень.

Шаблонні методи редагування. Цей метод контролю полягає в тому, що на компонент повідомлення накладають шаблон, який є в нормативній базі, й на підставі прийнятого критерію відповідності виявляють, чи тотожний компонент повідомлення цьому шаблону, чи ні. У наш час діють два типи

шаблонів: прийняті державою у вигляді стандартів і рекомендовані науковою та довідковою літературою.

Штамп – мовний зворот, що багаторазово повторюється без творчого осмислення і з певної причини втратив для мовця текстове інформаційне навантаження. В основі таких висловів часто лежить якийсь образ, але цей образ унаслідок частого вживання втратив свою оригінальність.

Якість перекладу – показник оцінки здійсненого перекладу, який визначається точністю, якістю та літературністю перекладеного тексту.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Батіна І.А. Теорія та практика перекладу. К. : Вид-во Європейського університету, 2011. 84 с.
2. Бацевич Ф. Основи комунікативної девіатології. Л. : ЛНУ ім. І. Франка, 2000. 236 с.
3. Бик І.С. Теорія та практика перекладу. Львів, 2008. 267 с. URL : <http://www.lnu.edu.ua/faculty/intrel/tpp/index.htm>.
4. Бондаренко Т. Інтерфедеми і росіянізми як наслідок міжмовних контактів на лексичному рівні. URL: <http://joumlib.univ.kiev.ua/index.php?act=1027>.
5. Бондаренко Т. Орфографічна помилка: спроба лінгвістичного переосмислення. URL: <http://joumlib.univ.kiev.ua/index.php?act=1015>
6. Бондаренко Т. Типологія мовних помилок та їх усунення під час редагування журн. матеріалів : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.01.08. Черкаси, 2003. 283 с.
7. Грані сучасного перекладознавства : монографія. Запоріжжя : КПУ, 2011. 419 с.
8. Губарець В. Редактор і переклад. Основи видавничої роботи з відтвореними текстами : Тернопіль : Навчальна книга Богдан, 2012. 176 с.
9. Губарець В. Редактор і переклад. Основи видавничої роботи з відтвореними текстами : навчальний посібник. Тернопіль : Навчальна книга Богдан, 2012. 176 с.
10. Гудманян А. Г., Сітко А. В., Єнчева Г. Г. Вступ до галузевого перекладу : практикум для студентів спеціальності «Переклад». Київ: Аграр Медиа Групп, 2014. 257 с.
11. Зарицький М.С. Переклад: створення та редагування. К. : Парлам. вид-во, 2004. 120 с.
12. Іваніна Т.В. Теорія та практика перекладу : [навчальний посібник для студентів четвертого курсу всіх форм навчання спеціальності «Мова та література»]. Запоріжжя, 2010. 32 с.
13. Іванченко Р. Г. Літературне редагування. К.: Вища школа, 1983. 247 с.
14. Івасюк О., Огуй О. Творець сучасного українського перекладознавства (світлій пам'яті професора В.В. Коптілова присвячено). Всесвіт. 17.08.2015. URL: http://www.vsesvit-journal.com/mobile/index.php?option=com_content&task=view&id=766&Itemid=41#up.204 ISSN 2409-1154 Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2015 № 16

15. Капелюшний А.І. Стилїстика й редагування: Практичний словник-довідник журналіста. Львів: ПАІС, 2002. 576 с.
16. Капелюшний А.І. Стилїстика. Редагування журналістських текстів. Львів: ПАІС, 2003. 544 с.
17. Карабан В.І. Попередження інтерференції мови оригіналу в перекладі (вибрані граматичні та лексичні проблеми перекладу з української мови на англійську) : навчальний посібник. Вінниця: Нова Книга, 2003. 208 с.
18. Козак Т.Б. Особливості художнього перекладу. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна». Вип. 51. 2015. С. 221–223.
19. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. К.: Юніверс, 2003. 280 с.
20. Коптілов В. Першотвір і переклад. Київ: Дніпро, 1972. 215 с.
21. Коптілов В. Теорія і практика перекладу : навч. посібник для студентів. Київ: Юніверс, 2003. 280 с.
22. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): підручник. Вінниця: Нова Книга, 2003. 448 с.
23. Кухаренко В. А. Інтерпретація тексту: навч. посібник для студентів старших курсів факультетів англ. мови. Вінниця: Нова Книга, 2004. 272 с.
24. Кухаренко В. А. Практикум з стилїстики англійської мови: підручник. Вінниця: Нова книга, 2000. 160 с.
25. Литвин І. М. Перекладознавство: наук. посібник. Черкаси: Вид-цтво Ю. А. Чабаненко, 2013. 288 с.
26. Матюха Г.В., Карпінська М.О. Функціональні стилі сучасної мови та особливості інтерпретації англійського газетного стилю. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. Вип. 24 (2).2016. С. 126–128.
27. Міронова Д.В. Принципи редагування художнього перекладу. Редагування. 2008. № 3–4 (21–22). URL : http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Titd_2008_3-4_28.pdf.
28. Некряч Т.Є., Чала Ю. П. Через терни до зірок: труднощі перекладу художніх творів. Вінниця : Нова книга, 2008. 200 с.
29. Основи теорії редагування перекладів: [конспект лекцій] / укладач : О.В. Ребрій. Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с. URL : <http://dspace.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/6049/2/redaguvannia.pdf>.
30. Партико З.В. Загальне редагування: нормативні основи. Львів: Афіша, 2006. 416 с.

31. Партико З.В. Основи редагування: у 2 кн.. 3-тє вид., переробл. і допов. Київ: Видавництво Ліра-К, 2020. Кн. 1: підручник. 332 с.
32. Радчук В. Глобалізація і переклад. *Всесвіт*. 2002. № 5-6. С. 127–135.
33. Радчук В. Протей чи Янус? (про різновиди перекладу). *Донецький Вісник наукового товариства ім. Т. Шевченка*. Т. 7. Донецьк : Східний видавничий дім, 2005. С. 23–33.
34. Ребрій О.В. Сучасні концепції творчості у перекладі: монографія. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2012. 376 с.
35. Романенко О.В. Моделювання матриць образних еквівалентів та оцінка якості перекладу. *Грані сучасного перекладознавства*. Запоріжжя : КПУ, 2011. С. 368–392.
36. Савченко В.В. Художній переклад як загальномистецьке явище. URL: <http://philosof.onu.edu.ua/elb/articles/savchenko/translation.htm>.
37. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми. Черкаси, 2017. 890 с.
38. Тимошик М. Книга для автора, редактора, видавця: [практичний посібник]. 2-ге вид., стереотипне. К.: Наша культура і наука, 2006. 560 с.
39. Тимошик М.С. Видавнича справа та редагування: [навчальний посібник]. К.: Наша культура і наука – Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2004. 224 с.
40. Тимошик М.С. Як редагувати книжкові та газетно-журнальні видання: [практичний посібник]. К.: Наша культура і наука, 2012. 376 с.
41. Чередниченко О.І. Про мову і переклад. Київ: Либідь, 2007. 248 с.
42. Naumenko A. M. Das konzeptuelle Übersetzen. Saporizžja : Staatliche Universität Saporizžja, 1999. 284 S.

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Fitzgerald F. Scott. Winter Dreams.[Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. :http://ebooks.adelaide.edu.au/f/fitzgerald/f_scott/short/
2. Henry O. The Enchanted Kiss. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журн. :<http://www.readbookonline.net/readOnLine/1886/>
3. Poe Edgar Allan. The Black Cat. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. :<http://www.readbookonline.net/readOnLine/792/>,
<http://ukrkniga.org.ua/ukrkniga-text/379/29/>
4. Shaw George Bernard. The Miraculous Revenge. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. :<http://manybooks.net/titles/shawgeor2033620336.html>
5. Weekly.ua #22, ТОВ «Еволюшн медіа», 58 с.
6. Wilde Oscar. The Young Prince. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. :<http://www.goodreads.com/book/show/11035720-the-young-king>
7. Ігор Римарук. Уривок з поеми. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. <https://maysterni.com/user.php?id=170&t=1>
8. Пасічник Наталія. [Електронний ресурс]. Режим доступу до журн. <http://nataliyapasichnyk.blogspot.com/>
9. Скиба Роман. Погода для некурців: напівзібране, - Тернопіль : Слон.2017, - 144 с.; іл.

МИСТЕЦТВО ЖИТИ
СПОРТ

Гольф — гра шотландських пастухів, що зародилася 600 років тому, є набагато давнішою за всі улюблені нині сучасні ігри: і футбол, і хокей, і баскетбол, і теніс

Шлях джентльменів — по траві

ДОВІДКА

Гольф-рекорди

Найбільшими головними індивідуальними змаганнями в професійному гольфі є Мастерс, Відкритий чемпіонат США, Відкритий чемпіонат Британії й чемпіонат американського професійного туру — це своєрідний Великий шолом гольфа. **Найпрестижніші командні змагання** — Кубок Райдера (змагаються гравці Європи й США) і Кубок президента (США проти збірної світу).

Найвидатнішим гольфістом усіх часів є не Тайгер Вудс, а Джек Ніклаус, що з 1962 до 1986 року виграв 18 турнірів Великого шолома. На рахунку Вудса поки 14 таких перемог.

Найбільший призовий фонд турніру мав чемпіонат гравців, що проводився з 23 до 27 березня 2000 року в Соутрасі (США) — \$6 113 400. З них \$1,08 млн. дістався переможцеві Хеллу Саттону (США).

Рекордний зарібок за кар'єру жінки-гольфістки дістався Анніке Соренстам, що з 1992 року до квітня 2001 року заробила \$6 957 044.

Найшвидший зіграний раунд в одиночному розряді (18 лунок) тривав 27 хв. 9 сек. Такого результату домогся Джеймс Карвілл у Дауні (Ірландія) 18 червня 1987 року.

Найдовший удар на змаганнях з гольфа здійснив Майк Остін. 25 вересня 1974 року в Лас-Вегасі він послав м'яч на 470,9 м. Відомо як мінімум двадцять випадків, коли першим же ударом м'яч забивався в лунку на двох лунках посліп. Найяскравішим стало досягнення Нормана Менлі: йому вдалося подвійний успіх на 7-й (301 м) і 8-й лунках (265 м) маршруту в Соугсі (штат Каліфорнія, США) 2 вересня 1964 року.

Гольф — дороге задоволення як для інвесторів, так і для гравців

Текст:
Семен
Запорожець

За довгі роки гра в гольф перетворилася на шляхетний спорт джентльменів, популярний в усьому світі. Зростає кількість шанувальників гольфа й у столиці України. 13 червня у Київському Гольф Клубі «Гольфстрім» відбудеться сімейний турнір — один з багатьох, запланованих на 2009 рік

Гольф в Україні: початок шляху

Ще два роки тому у світі залишалося тільки дві країни, у яких не було полів для гольфа — Уганда та Україна. І це при тім, що Всеукраїнська федерація гольфа була створена 1997 року. Але гольф прийшов в Україну фактично кілька років тому, коли в країні почали функціонувати справжні поля (а не майданчики для так званого міні-гольфа з обмеженою кількістю лунок). Зараз в Україні є три гольф-поля: у Першому Гольф Клубі (Луганськ), в Superior Golf Club (Харків) і в клубі «Гольфстрім» (Київська область), а також майданчик на шість лунок у Київському гольф-центрі на Оболоні. Є також низка пристосованих для гри в гольф ділянок у Криму,

Донецькій, Дніпропетровській і Запорізькій областях, де в перспективі заплановано будівництво полів для гольфа.

Гольф — дороге задоволення як для інвесторів, так і для гравців. Наприклад, середня вартість будівництва 18-лункового поля стартує з 4,5 млн. євро, а повний кошторис будівництва гольф-клубу в Дніпропетровську — \$300 млн. Вступний внесок для тих, хто хоче стати членом елітного гольф-клубу в Україні, становить від 30 тис. до \$75 тис. — залежно від концепції клубу, набору надаваних послуг і привілеїв. Заклади демократичніші з метою залучення публіки беруть за вступ \$300–500 і щорічно — \$100–200.

Набір ключок від провідних виробників коштує від 1 тис. до \$10 тис. Статусні аксесуари (сумка для ключок, взуття з шипами, рукавички) — \$3–4 тис. М'ячики обходяться у \$2–5, на гру їх потрібно не менш п'яти.

Україна не перша країна у світі, що стала на шлях гольфізації населення. Зараз ми, висловлюючись по-спортивному, пройшли тільки першу лунку і до останньої, 18-ї, треба пройти ще довгий і цікавий маршрут. Досвід інших країн свідчить, що необхідно ще років десять, для того щоб гольф перетворився з елітного спорту на масовий. Відповідно, знизяться і ціни на все вищезазване, а гольф стане таким же доступним задоволенням, як боулінг або більярд. Сьогодні в нашій країні гольфом займаються вже 7 тис. осіб. ■

¹² 1. Тут і далі тексти взяті з Weekly.ua #22, ТОВ «Еволюшн медіа», 58 с.

Golf is a sport of Scottish shepherds with 600-year history. It is much older than all modern-day sports like football, hockey, basketball and tennis

Gentlemen's way down the fairway

INFORMATION

Golf records

The most prestigious

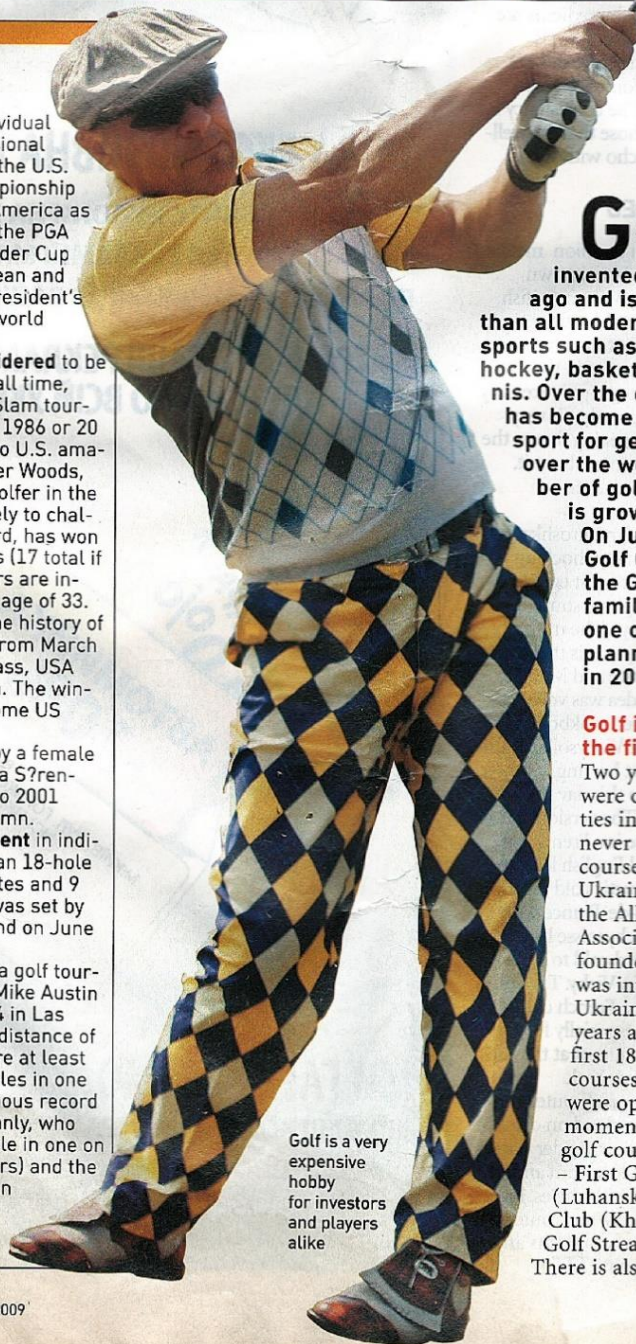
championships of individual competition in professional golf are The Masters, the U.S. Open, The Open Championship (referred to in North America as the British Open) and the PGA Championship, The Ryder Cup (competition of European and U.S. golfers) and The resident's Cup (U.S. against the world team).

Jack Nicklaus is considered to be the greatest golfer of all time, having won 18 Grand Slam tournaments from 1962 to 1986 or 20 in total if to include two U.S. amateur tournaments. Tiger Woods, who may be the only golfer in the foreseeable future likely to challenge Nicklaus's record, has won 14 professional majors (17 total if his three U.S. Amateurs are included), all before the age of 33. The largest purse in the history of the Golfers' Cup held from March 23-27, 2000 in Sawgrass, USA was US \$6,113,400 mn. The winner Hal Sutton took home US \$1.08 mn.

The record earnings by a female golfer is held by Annika Sorenstam, who from 1992 to 2001 earned US \$6,957,044 mn.

The shortest tournament in individual competition on an 18-hole course lasted 27 minutes and 9 seconds. This record was set by James Carwill of Ireland on June 18, 1987.

The longest stroke in a golf tournament was made by Mike Austin on September 25, 1974 in Las Vegas. The ball flew a distance of 470.9 meters. There are at least 20 occasions of two holes in one in a row. The most famous record was set by Norman Manly, who managed to make a hole in one on the 7th hole (301 meters) and the 8th hole (265 meters) in Saugus, California, September 2, 1964.

Golf is a very expensive hobby for investors and players alike

Text:
Semen
Zaporozhets

Golf is a sport of Scottish shepherds that was invented 600 years ago and is much older than all modern-day, popular sports such as football, hockey, basketball and tennis. Over the centuries golf has become an aristocratic sport for gentlemen all over the world. The number of golf fans in Kyiv is growing as well.

On June 13 the Kyiv Golf Club will hold the Golf Stream family tournament, one of many planned to be held in 2009

Golf in Ukraine: the first tee-off

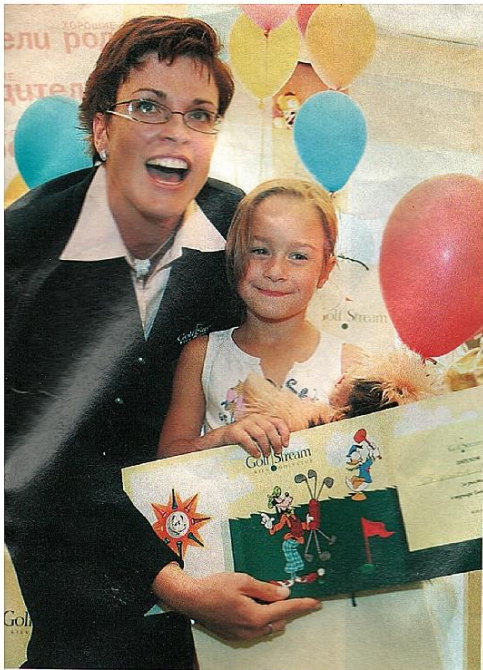
Two years ago there were only two countries in the world that never had a golf course: Uganda and Ukraine. And though the All-Ukrainian Golf Association was founded in 1997, golf was introduced in Ukraine only a few years ago, when the first 18-hole golf courses (not mini-golf) were opened. At the moment, there are three golf courses in Ukraine – First Golf Club (Luhansk), Superior Golf Club (Kharkiv) and the Golf Stream Club (Kyiv). There is also a 6-hole

course at the Golf Center in the Obolon District of Kyiv. There are also several land plots in Crimea, Donetsk, Dnipropetrovsk and Zaporizhzhia that are suitable for professional golf courses that are planned for the future.

Golf is a very expensive hobby for investors and players alike. For example, the average cost of building an 18-hole golf course starts at EUR 4.5 mn, while the course in Dnipropetrovsk is estimated to cost US \$300 mn. The membership fee for those that want to join an elite club varies from US \$30,000 to US \$75,000, depending on the club's concept and the number of services and privileges offered. Those clubs that want to attract more clients charge a membership fee of US \$300-500 and US \$100-200 a year.

A set of professional world-class golf clubs costs anywhere from US \$1,000-\$10,000. Accessories such as a club bag, special footwear with cleats and gloves go for US \$3,000-\$4,000. Golf balls cost US \$2-5 each and at least five are needed for one game.

Judging from the experience of other countries, it will take another ten years before golf in Ukraine goes through the transition from a rich man's sport to a blue-collar sport. In other words, membership fees and prices of equipment will be lowered to make golf as affordable as bowling and billiards. Today, around 7,000 Ukrainians play professional golf. ■

Martina Zatkova: "You cannot be half in love with golf."

Everybody knows that golf is a gentlemen's sport. However, Maryna Zatkova, Director of Golf Stream in Kyiv knows exactly why the club is for "gentlemen only".

W How does Golf Stream stand out among other clubs in Ukraine?

M.Z. It mainly differs in its philosophy. We are not open to the general public, but a club strictly for members of the upper crust. Our aim is to attract people that will become regular members that

A set of professional world-class golf clubs costs anywhere from US \$1,000-\$10,000.

are offered a comprehensive recreation system commonly called a resort. This gives them the opportunity to spend a few free days on the outskirts of Kyiv instead of flying abroad. It resembles a villa to which one can invite business partners to relax or talk shop.

W By what criteria do you accept members to the club?

M.Z. Our investors set the ground rules and only want members that conform to them. After all, golf means rules, etiquette and a dress code. It is a sport for gentlemen that set long-term goals for themselves. This is why not every person with money can play golf and be a member of an elite golf club. One cannot love golf half-heartedly. You're either a fan for life or you're indifferent. Of course, it is difficult to love something you don't know, which is why we offer potential club members two free lessons. This shows them what golf is about and we can see whether the person fits into the club.

W What personal traits must one have to become a successful golfer?

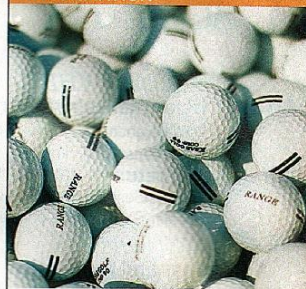
M.Z. As for physical features, there are no special requirements. Golf is a sport that both kids and elderly folks can play. As for psychology, to be a successful golfer one must have internal self-discipline and a desire to achieve the set goal. This is why golf is a gentleman's sport. There is no competition between players. The main rival of every golfer is the course they must play through in a set amount of time and strokes. In this game the most important trait is self-motivation: I want to do it and I can do it! There are no quick results in golf and it is important to not throw in the towel after 2-3 months of failures. Once you pass a difficult training period, the doors to the magical world of golf will open for you.

W How did you end up in this magical world?

M.Z. This is a long and interesting story. 15 years ago I graduated from university in my native Bratislava with a degree in corporate management. At the time, my husband equipped golf courses during a major boom of this sport in Slovakia. Nowadays, there are twelve professional golf courses and seven thousand golfers in our small country. Golf was an age-old tradition in Czechoslovakia, particularly in the resort regions of Karlovy Vary and the Tatra Mountains. So, it was my husband who attracted me to the organization of golf clubs and tournaments.

Six years ago he convinced me to try the game. Ever since then I have been a fanatic of golf. I came to Ukraine with my husband, who was invited to build the golf courses for Golf Stream. At that time, investors were seeking managers and because of my experience, knowledge of languages, understanding of the European and Slavic mentality and a love for golf, I was hired for the position. So, today my life is round-the-clock golf. **W**

INFORMATION

Golf Stream is a favorites' club

The Golf Stream project is a complex of sport facilities, residential zones and parklands with three golf courses located 40 kilometers from Kyiv in a picturesque flood plain of the Zdvizh River (Makariv County). The complex is situated on 400 hectares. The project is run by an international team of professional workers and is acclaimed as one of the best golf clubs in Europe. The first results of the project's implementation were presented to the attention of Ukrainian business elite and high society in June 2008. The club will start operating in 2012. The project is intended for a narrow category of status users, including members of the diplomatic corps, international missions and organizations, trade representative offices and national business associations. However, the main gem of Kyiv Golf Club is undoubtedly a cascade of golf courses. The project's architect is Peter Chamberlain (Great Britain). It currently has three nine-hole courses that host corporate, family, individual and regular club tournaments, as well as national championships. The golf club organizes testing and issues Green Card certificates that allow their bearers to play golf on the world's best golf courses. The club has opened a golf school with a three-month course for adults and kids of 8-16 years old. A training complex for professional golfers is planned to be unveiled in the foreseeable future. Among the objects in the Golf Stream complex are the Riding Academy with a classical riding house and an open-air arena, an athletic park with a swimming pool, club residences (three types of living premises) and a VIP restaurant.

Weekly.ua thanks the Golf Stream club in Kyiv for the information provided for this article.

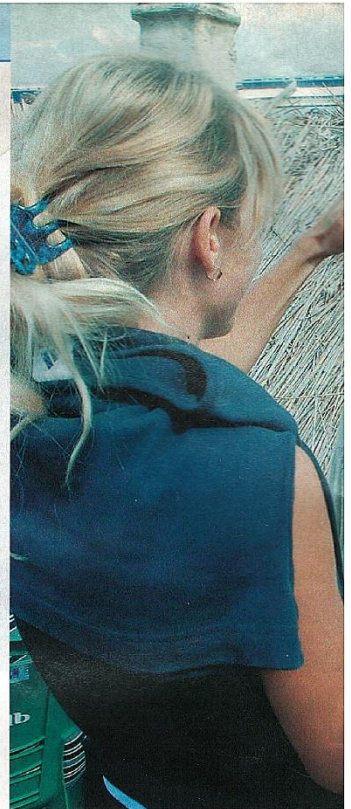

Броварники погрозили підвищити ціну на пляшку пива в 1,5 разу вже з липня, кажучи, що інакше їхній бізнес стане нерентабельним і його доведеться просто закрити

Студентам дозволили не знати історії України

Міністерство освіти й науки України зробило ще один крок на шляху Болонського освітнього процесу. З нового навчального року у всіх вишах країни вводиться система обов'язкових і необов'язкових гуманітарних предметів. Однаково обов'язковими для фізиків і ліриків будуть українська мова, одна з іноземних мов, історія української культури й філософія. Решта, як у європейських ВНЗ, — на вибір. Звісно, це не означає, що, вступивши на хімічний факультет, студент зможе підібрати собі відповідні предмети, здобути філологічну освіту. «Є перелік обов'язкових дисциплін у рамках спеціальності, які студент зобов'язаний вивчити. А список факультативних, непрофільних курсів складе лише приблизно 20% від числа всіх предметів у виші, з них і вибиратимуть для себе студенти, якщо захочуть», — пояснив новацію начальник Департаменту вищої освіти Міносвіти Ярослав Болюбаш. За його словами, список необов'язкових предметів кожний ВНЗ формуватиме самостійно, з урахуванням своїх можливостей.

І ще вже стало причиною скандалу — при підготовці переліку обов'язкових предметів Міносвіти викинуло з нього історію України, бо вважає вишівський курс історії України лише дублюванням шкільної програми. За даними Weekly.ua, уже 42 викладачі-історики з ВНЗ з усієї країни підписалися під відкритим листом Президентова, прем'єр-міністрові й спікерів Верховної Ради з вимогою повернути історію у виші.

Авторитет України ціною \$30 млн.

На виконання затвердженої урядом у травні Державної цільової програми формування позитивного міжнародного іміджу України до 2011 року потрібно 230 млн. грн. держбюджетних грошей, або майже \$30 млн. за нинішнім курсом.

Цілеспрямована робота зі зміцнення авторитету України у світі за рахунок платників податків ведеться з 2003 року, і вже можна говорити про традиційний механізм освоєння іміджевих бюджетів. МЗС України оголошує тендер на закупівлю відповідних послуг. У тендері беруть участь підприємства, які зазвичай пропонують виготовити буклети й відеоролики про Україну й поширити їх за кордоном, створити сайти про Україну й підтримувати їх.

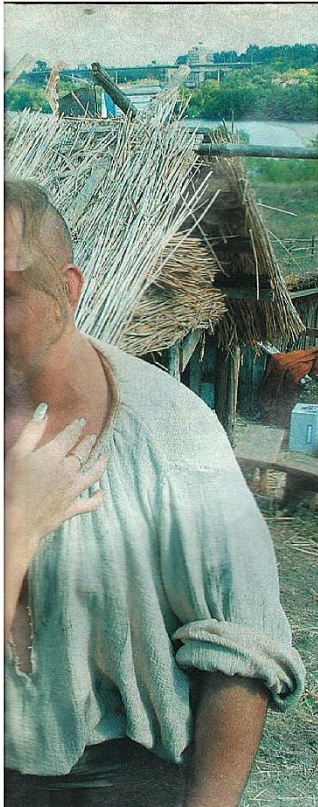
При цьому на підготовку олімпійської збірної до Ігор у Пекіні було виділено 19 млн. грн., тобто удванадцятьтеро менше, ніж планується витратити на буклети й відеоролики. А, наприклад, бюджет явно пропагандистської російської стрічки «Тарас Бульба» склав \$20 млн., польської «Вогнем і мечем» — усього \$6,5 млн. На думку співробітника Секрета-

Пиво подорожчає з липня

Верховна Рада підвищила розмір акцизного збору на пиво майже вдвічі — з 0,34 до 0,6 грн./л. Рішення народних депутатів застало броварників зненацька. Адже закон про підвищення акцизів на спиртні напої, що був серед чотирьох законів, необхідних для поновлення кредитування України Міжнародним валютним фондом, був прийнятий ще на початку квітня. Тоді збільшилися акцизи на горілку й кріплені вина, а питання про підвищення акцизних зборів на натуральні, марочні вина, вермути й пиво відклали до середини літа. Однак гострий дефіцит коштів на виплату пенсій, зарплат бюджетникам змусив уряд поквапитися зі збільшенням акцизів. Причому у початковому варіанті законопроекту, який уряд вніс до Верховної Ради, пропонувалося підвищити акцизи й на вино, й на пиво. Однак народні обранці виноробів пожаліли і підняли податки тільки для броварників. Останні від такої несправедливості розгубилися: заговорили про збитки галузі че-

рез кризу й погрозили підвищити ціну на пляшку пива в 1,5 разу вже з липня, кажучи, що інакше їхній бізнес стане нерентабельним і його доведеться просто закрити. Однак народний депутат Павло Климець, що за сумісництвом є почесним президентом донецької лікеро-горілкової корпорації «Олімп», просив нагадати читачам Weekly.ua, що акциз на пиво не підвищували вже кілька років, а горілчаникам підвищують регулярно, і заявив, що «сума, яку отримує держбюджет за рахунок підвищення акцизу, буде витрачена на фінансування бюджетних програм: забезпечення інсуліном хворих цукровим діабетом, цілодобове водопостачання Львова та оформлення експозиції в канівському «будинку-музеї Т. Г. Шевченка». Заради таких шляхетних цілей варто пити пиво навіть за похмурою ціною. Тим більше що починаючи з березня вітчизняна пивоварна індустрія нарешті вийшла із затижного піку та вперше від початку кризи почала нарощувати обсяги виробництва.

Відтепер публічна наруга над державною символікою каратиметься позбавленням волі на строк до трьох років

ріату Президента, що побажав залишитися невідомим, «програми формування позитивного міжнародного іміджу як такої немає й ніколи не було, хоча на цю статтю в бюджеті завжди виділялося мільйонне фінансування». «Перші тендери виграла обласна компанія, що взагалі не була причетна до піару або видавничої діяльності, — розповіло джерело. — Програму свідомо приймають під розкрадання грошей, але якщо раніше їх ділили між людьми Ющенка, то тепер поділять люди Тимошенко».

Одночасно з урядом про імідж України подбали й народні депутати, які проголосували за внесення відповідних змін до Кримінального кодексу. Відтепер публічна наруга над державною символікою каратиметься позбавленням волі на строк до трьох років (до цього — адміністративним штрафом у розмірі 850 грн. і арештом на шість місяців). Імідж інших країн у Верховній Раді оцінили нижче — за наругу над офіційно встановленим або піднятим прапором або гербом іншої держави можуть ув'язнити максимум на два роки.

Українське житло подешевшало не більше від канадського

Міжнародна консалтингова компанія Knight Frank, заснована понад століття тому у Лондоні, що сьогодні є визнаним лідером в галузі аналізу ринків, опублікувала свій черговий «Глобальний індекс житлової нерухомості» за період з березня 2008-го до березня 2009 року. При розрахунку індексу ціни на нерухомість урахувалися в національних валютах.

Лідерами падіння цін на житло стали Латвія, Дубай і Сінгапур, де житлова нерухомість подешевшала відповідно на 36%, 32% і 23,8%.

У США, де, власне, й почалася навесні 2008-го іпотечна криза, що переросла згодом у світовий фінансовий обвал, ціни впали на 16,9%. Практично на стільки ж (мінус 16,6%) подешевшала нерухомість в Англії.

В Україні, за даними Knight Frank, житло за рік впало в гривні всього на 2,3%. За цим показником наші квадратні метри можна порівняти з китайськими (мінус 3,9%), канадськими (мінус 2,4%) і німецькими (мінус 1,5%). Однак ні китайський юань, ні канадський долар, ні євро не девальювали настільки, як наша гривня. Падіння цін на нерухомість у доларах, наприклад, у Києві на 45%, з \$2800 за м² (на початку 2008 року) до \$1800 (на початок травня 2009-го) практично не позначилося на ціні житла в гривнях.

Така ж історія й у Росії, де в рублях квартири навіть подорожчали на 3,6%.

Якби компанія Knight Frank привела б свій індекс до одного знаменника — долара США, то за падінням цін на житло Україна й Росія зайняли «почесні» друге й третє місця після Латвії, що і в доларах лідирує за обвалом ринку нерухомості (падіння цін в 2,6 рази).

Найбільш стійкими до кризи виявилися ринки нерухомості Італії, Фінляндії й Швеції, де ціни (навіть з урахуванням їх курсів щодо долара) коливалися протягом року в межах одного відсотка.

Тернопільського Аль Капоне ув'язнили на п'ять років і позбавили майна

Податкова міліція переслідує порушників

Слідчі податкової міліції в Тернопільській області викрили місцевого підприємця, що протягом тривалого часу ухилявся від сплати податків. Керівник приватного підприємства продавав великі партії товарів народного споживання, не фіксуючи документально господарські операції. Суд оцінив збиток державі від несплати податків у 1,4 млн. грн. і засудив порушника до п'яти років позбавлення волі з конфіскацією майна. Усього за чотири місяці поточного року податкові міліціонери розкрили 2100 тяжких злочинів у сфері оподаткування.

В Україні, за даними Knight Frank, житло за рік подешевшало в гривні всього на 2,3%

ЗАКЛАДКА

В Україні з'являється 12 нових льодових арен

У Києві відбулося засідання Федерації хокею України. Представники 24 обласних федерацій, а також федерацій хокею міст Києва й Севастополя обговорювали реалізацію державної цільової соціальної програми «Хокей України», виконання якої необхідно для отримання нашою країною права на проведення юніорського чемпіонату світу з хокею в 2010 році. Згідно з планом в 2009 році в Україні побудують ще 12 льодових арен у регіонах. При кожній арені відкриватимуться дитячо-юнацькі школи з хокею. Державна програма вже продемонструвала свою ефективність: відкрито 12 нових ДЮСШ з хокею, у яких зараз єнується понад 0 хлопчаків. Усього ж в Україні іблизно 3000 дітей займаються кеєм.

Brewers plan to raise the price of a bottle of beer 1.5 times to cover the tax hike. Otherwise, the business will become unprofitable and breweries will be forced to shut down

Beer to get pricier in July

Ukraine's parliament almost doubled the excise tax on beer from UAH 0.34 to UAH 0.60 per liter. The decision caught national brewers off guard. The law on increasing excise duties on alcoholic beverages, which was one of the four laws that the International Monetary Fund set as a prerequisite to issuing the next loan tranche, was passed in early April. The bill raised the excise duties on vodka and fortified wines while the issue of increasing duties on natural vintage wines, vermouth and beer was postponed to the middle of the summer. Nevertheless, the acute shortage of funds to pay pensions and salaries to employees on the budget payroll forced the government to raise taxes earlier. The initial version of the bill that the government submitted to the VR suggested raising the excise tax on wine and beer. However, the deputies begrudged winemakers and raised the duty only for national brewers, which are flus-

tered by such injustice. Brewers plan to raise the price of a bottle of beer 1.5 times next month to cover the tax hike. Otherwise, the business will become unprofitable and breweries will be forced to shut down.

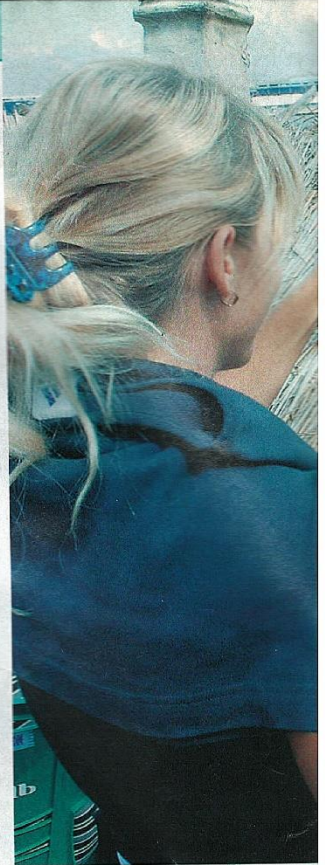
MP Pavlo Klimets, who is the honorary president of the Donetsk-based distillery Olimp told Weekly.ua that the excise tax on beer has not been raised for the last several years while the excise on vodka has been hiked on a regular basis. He reminded that the tax proceeds to the national budget will finance the purchase of insulin for diabetics, 24-hour water supply in Lviv and organizing an exhibition at the Taras Shevchenko House Museum in Kaniv.

For the sake of such noble aims, beer that is 1.5 times more expensive is worth it. Moreover, the national brewing industry finally pulled out of the peak of the crisis in March and began increasing output volumes.

Students allowed not to know history

The Ministry of Education and Science of Ukraine made another step on the path to the Bologna Process. A system of compulsory and elective subjects will be introduced in all colleges in Ukraine starting in the new academic year. The Ukrainian language, one foreign language, the history of Ukrainian culture and philosophy will be compulsory for both humanities and engineering students. The other subjects will be elective just as it is in Western European countries. Clearly, a student that enrolls in a chemistry department and chose the corresponding subjects will not receive a degree in philology. "The list of elective, non-specialized subjects is only 20% of the curriculum, which the student can choose for themselves," said Yaroslav Bolyubash, Director of the Higher Education Department at the Education Ministry. He said each university will independently compile its own list of optional subjects within its means. This has sparked a scandal. When preparing the list of compulsory subjects the Ministry of Education threw out the History of Ukraine arguing that this subject is a redundancy in the high school curriculum.

According to sources of weekly.ua, 42 history professors from colleges in Ukraine signed a letter to the president, the premier and VR speaker demanding that the history of Ukraine be reinstated in the list of compulsory subjects.

US \$30 mn or the term for the coup

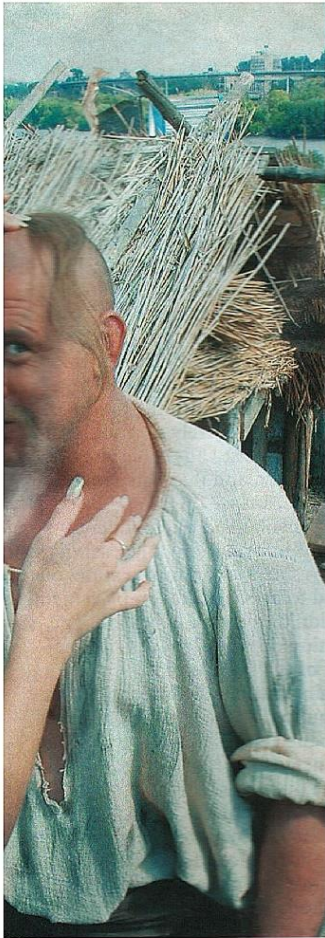
Fulfillment of the National Program of Creating a Positive International Image of Ukraine by 2011 will cost the taxpayer UAH 230 mn or approximately US \$30 mn at today's exchange rate.

This program was developed in 2003 with the aim of enhancing Ukraine's image and authority globally. The Ministry of Foreign Affairs of Ukraine took the traditional way of feeding off the budget by announcing a tender for the purchase of such services.

Among the participants in the tender are sub-contractors offering to print brochures about Ukraine, produce video clips, distribute them abroad, develop websites and maintain them.

UAH 19 million were allocated to support the Ukrainian athletes in the Olympic Games in Beijing, which is 12 times less than the amount allocated to print booklets and video clips.

For comparison, the budget for the propagandistic film Taras Bulba produced by Russia was US \$20

ceforth, public desecration
ie national symbols will be punished
nprisonment of up to three years

s' iage

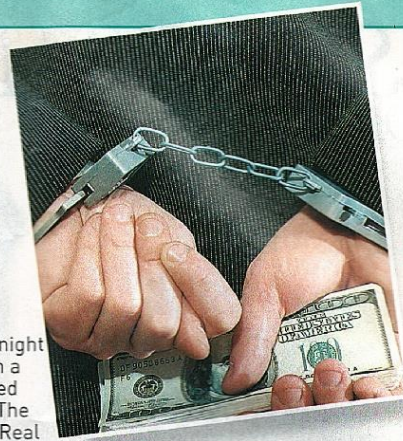
mn, while the Polish film *By Fire and Sword* only cost US \$6.5 mn. An employee of the Presidential Secretariat, who requested anonymity, commented: "There is no program for the enhancement of Ukraine's image and one was never developed. Companies that had absolutely nothing to do with publishing won the first tenders. Such programs are created to pilfer the funds. Earlier, Yushchenko's cohorts sliced the pie. Today, it's Tymoshenko's clan."

In the meantime, national lawmakers voted in favor of amendments to the Criminal Code concerning Ukraine's image. From now on, people caught defiling Ukraine's national symbol face a 3-year prison term. Earlier, perpetrators could get 6 months or a get away with a fine of UAH 850. Concerning the image of other countries, the Rada set the maximum penalty for insulting a flag or national coat-of-arms at two years imprisonment max.

Ukrainian real estate dives on par with Canadian

The international consulting company Knight Frank established in London more than a century ago and today one of the recognized leaders in the sphere of market analysis. The company published its Global Residential Real Estate Index for the period March 2008-2009. The prices in the index were calculated in national currencies.

In Latvia, Dubai and Singapore the prices of residential real estate fell 36%, 32% and 23% respectively. In the U.S, where the mortgage crisis hit in the spring of 2008 and then grew into the global economic recession, real estate prices fell by 16.9%. Real estate prices in Great Britain have fallen by 16.6%. In Ukraine the prices of real estate in hryvnia fell by only 2.3%. In China prices fell by 3.9%, in Canada - 2.4% and Germany - 1.5%. Despite this, the Chinese yuan, the Canadian dollar, nor the Euro devalued as much as the Ukrainian hryvnia. For example, the 45% fall in real estate prices in U.S. dollars in Kyiv from US \$2,800 a square meter at the beginning of 2008 to US \$1,800 in early May 2009 did not have much of an impact on prices in hryvnia. There is a similar situation in Russia, where prices inched up 3.6% in rubles. If Knight Frank calculated its index in U.S. dollars the fall in Ukraine and Russia would take decent second and third places after Latvia, which in dollars is the leader in the price crash on the real estate market (2.6 times). The real estate markets in Italy, Finland and Sweden were the most resistant to the crisis. Prices there fluctuated within 1% over the year, even taking into account the currency exchange rate to the dollar.

The Al Capone of Ternopil was sentenced to 5 years. His property has been sized

Tax cops clamp down on dodgers

Investigators of the tax police in the Ternopil oblast arrested a local entrepreneur for an extended period of tax evasion. The director of a private company sold large volumes of consumer goods without officially documenting his business activity. The court assessed UAH 1.4 mn in losses to the national budget due to tax evasion and sentenced the offender to 5 years in prison with confiscation of his property. Over the first four months of 2009 the tax police exposed 2,100 serious crimes related to taxation

In Ukraine, according to Knight Frank, the residential real estate has fallen in price by only 2.3% in hryvnia

BOOKMARK

Ukraine to get 12 new ice rinks

The Hockey Federation of Ukraine recently held a meeting in Kyiv. Representatives of 24 oblast, Kyiv and Sevastopol federations discussed realization of the "Ukrainian Hockey" national targeted social program, which must be implemented for Ukraine to earn the right to host the 2010 Junior World Hockey Championships. Under the plan, in 2009 another 12 ice rinks will be built in the oblasts. Hockey schools for tykes and teenagers will open at each ice rink. The state program has already demonstrated its effectiveness: 12 hockey schools in which 700 young children are currently training at. Overall, around 3,000 Ukrainian children play ice hockey.

ПУЛЬС ТИЖНЯ

ПРАВИЛА ГРИ

Текст:
Юрій Тимчук

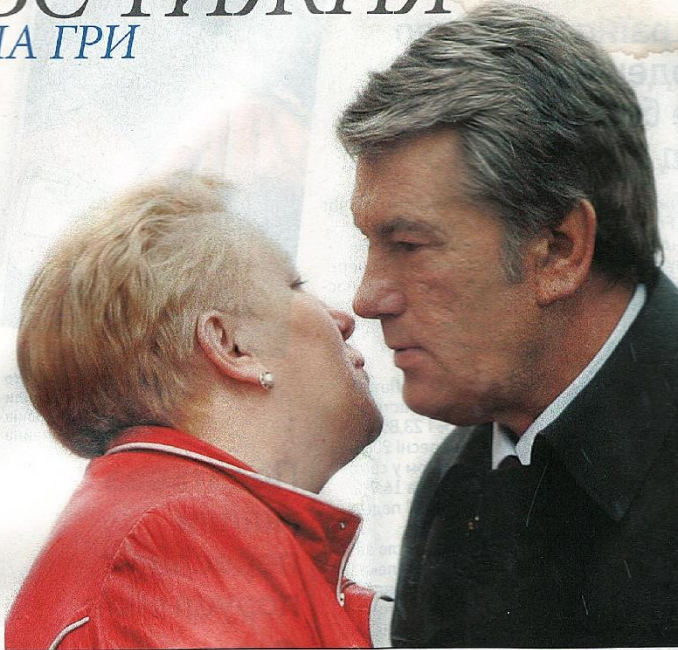
Віра Ульянченко повинна полегшити останні місяці президентства Віктора Ющенка і з честю провести його на відпочинок

КОМЕНТАР

Володимир Фесенко
директор центру політичних досліджень «Пента»

Кардинальних змін від Віри Ульянченко не варто сподіватися. Вона робитиме не більше того, що захочеться Президентів. Якоїсь помітної самостійної команди у Віри Іванівни немає. Судячи з її роботи в Київській облдержадміністрації, вона просто не встигла її сформувати. Не виключено, що Ульянченко спробує підвищити статус наближеного до неї директора Національного інституту стратегічних досліджень Юрія Рубана, що колись працював спічрайтером Віктора Ющенка. Але може йтися лише про статусні переміщення, а не про становлення нових функцій або зміну старих. Якщо серйозні кадрові переміщення і відбудуться, то пов'язані вони будуть з тим, що комусь захочеться піти від Президента й потрібно буде закривати дірку.

Коротка лава Віри Ульянченко

Нова керівниця Секретаріату Президента збирається перетворити фабрику інтриг у консультативний центр

Очікування, що прихід екс-губернатора Київщини Віри Ульянченко в СП переверне там все догори дригом, не виправдалася. Акліматизувавшись у новому кабінеті, Віра Іванівна оголосила, що працюватиме згідно із заповідями класиків — акуратно, але сильно

«Перше завдання, яке поставив переді мною Президент, — це, щоб СП нарешті набув статусу консультативного органу, що допомагає главі держави виконувати його функції. Мое завдання — зробити так, щоб секретаріат припинив свою роботу як фабрика інтриг, фабрика розбіжностей, фабрика якихось недомовок, оскільки у своїй діяльності Віктор Ющенко постійно демонструє готовність до діалогу з політичними силами й суспільством», — заявила Віра Ульянченко.

Крім цього, нова очільниця СП окреслила вельми характерний акцент: «Я хочу, щоб секретаріат сприймався не як команда Віри

Ульянченко. Це команда, що працює на Президента України. Хто професійно здатний це робити, хто хоче це робити, хто вірить у цю справу, працюватиме в Секретаріаті Президента». Відповідних кандидатур, особливо на рівні заступників глави секретаріату, виявилось підозріло багато.

Звільнилися лише Ігор Пукшин (найбільш наближений до Віктора Балого куратор юридичного напрямку) і Роман Безсмертний. На цьому процес може припинитися. Щоправда, залишаються проблеми в Андрія Кислинського (інформаційне забезпечення), що останнім часом озвучував найбільш скандальні заяви, які виходили зі СП. Останньому залишається надіятися на хороші взаємини з Катериною Ющенко й на те, що близька подружка Віри Ульянченко, перший заступник керівника головної служби інформаційної політики СП Валентина Руденко (її пророкували в спадкоємиці Кислинського), не захоче розпрощатися з насидженим місцем. Анонсована ще наприкінці травня відставка першого заступника голови СП Олександра Шлапка так і не відбулася, тому очікувати її вже безглуздо. «Новенького» Ігоря Попова навряд чи зачеплять саме через його новизну, «стареньких» Івана Переходу (документобіт) й Андрія Гончарука (зовнішні відносини) не турбуватимуть, оскільки замінити їх фактично ніким. Утім, джерела Weekly.ua не виключають, що в СП з'явиться екс-міністр оборони Юрій Єхануров. На місце Романа Безсмертного, що перейшов на партійну роботу в «Нашу Україну», може прийти давній друг і учень Віри Іванівни, чинний губернатор Миколаївщини Олександр Садиков. От, власне, і все. Гучно розрекламована «лава запасних» Ульянченко виявилася напроцуд короткою. А вирішувати проблеми останніх місяців перебування Президента на своїй посаді, й особливо респектабельного його відходу, доведеться Вірі Іванівні особисто. За допомогою залізної хватки, контактів у бізнес-середовищі й сили-силенної чарівності. ■

СЕКРЕТАРІАТИ ВІКТОРА ЮЩЕНКА, ГАРНІ Й РІЗНІ

ОЛЕКСАНДР ЗІНЧЕНКО

Січень-вересень 2005 року

Керівник СП не витримав конкуренції з кумами Президента — шефом кабінету президента Олександром Третьяковим і главою РНБОУ Петром Порошенко. Постійне перетягання кавдри не залишало часу для роботи й завершилося тим, що Зінченко привселюдно звинуватив конкурентів у корупції

Олег Рибачук

Вересень 2005 року — жовтень 2006 року

Діяльність СП звелася до зовнішньополітичного вектора, шеф канцелярії був популярний у пресі й серед еліти, але його заяви найчастіше суперечили одна одній і заявам Президента. Тому СП не витримав конкуренції з «другим» Кабінетом Міністрів Віктора Януковича

Віктор Балого

Листопад 2006 року — травень 2009 року

СП був демонізований до рівня Адміністрації Президента Леоніда Кучми, коли її очолював Віктор Медведчук. Канцелярія вирішує найширший спектр питань і має ексклюзивний доступ до Президента. Віктор Ющенко нібито заявив: «Балого — це я»

PULSE OF THE WEEK

RULES OF THE GAME

Text:
Yuriy Tymchuk

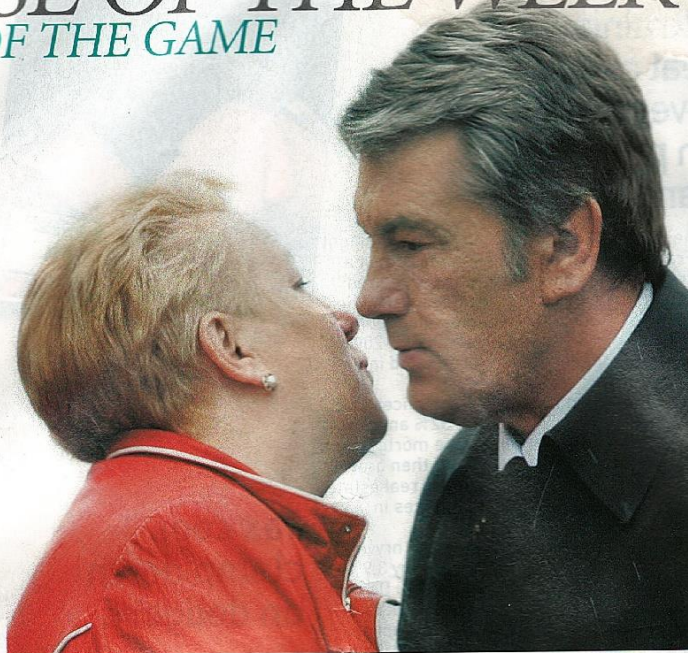
Vira Ulyanchenko's task is to make the last months of Viktor Yushchenko's presidency easier and see him off decently

COMMENTARY

Volodymyr Fesenko
Director of the Political Studies Center

The appointment of Ulyanchenko will unlikely to bring about any radical changes. She will do only what she is told by the president. She does not have a notably independent team. Judging from her work in the Kyiv Oblast Council, she simply had no time to form a team. It cannot be ruled out that Ulyanchenko will try to raise the status of her close friend Yuriy Ruban, Director of the National Institute of Strategic Studies and former speechwriter for President Yushchenko. However, this will only relate to status rather than introduction of new functions or modifying old functions. If there are any serious staff changes, they will happen if somebody decides to leave the president's team and needs to fill the vacancy.

Ulyanchenko's short reserve bench

Vira Ulyanchenko plans to turn the factory of intrigue into a consulting center

The expectations that the appointment of the ex-governor of the Kyiv Oblast Vira Ulyanchenko as the new Chief-of-Staff of the Presidential Administration would turn things upside down did not materialize. As soon as she settled into her new office Ulyanchenko said she would. Hardly had she settled in the new office, she announced that she will work with a fine-toothed comb and manage with an iron fist

"The first task the president assigned me was to ensure that the secretariat is given the status of a consultative body that will help the head of state perform his duties. My task is to make sure the secretariat stops functioning as a factory of intrigue, disputes and ambiguity. After all, President Yushchenko is always ready to maintain dialog with political parties and the people." Besides that, the new chief-of-staff sent an important signal: "I don't want the presidential administration to be perceived as the team of Vira Ulyanchenko. This team works for the

ment, and Roman Bezsmertniy were the only ones to resign at their own accord. And this is, basically, where the purges may end. Andriy Kislinskiy (who was responsible for information provision) can face some problems, as he has been a mouthpiece for the most notorious statements issued by the Presidential Administration of late. He can only rely on good relations with First Lady Kateryna Yushchenko and that Valentyna Rudenko, a close friend of Ulyanchenko and the first deputy head of information policy service of the Presidential Administration, once slated to be Kislinskiy's replacement, wouldn't want to lose her job. The resignation of First Deputy Chief-of-Staff of the Presidential Administration Oleksandr Shlapak announced at the end of May never happened and is unlikely to happen. The newcomer Ihor Popov will likely retain his job as he is a new man, while the old hands under Ivan Perekhoda (document processing) and Andriy Honcharuk (international relations) are untouchables since there is nobody to replace them. By the way, sources of Weekly.ua do not rule out that the current Minister of Defense Yuriy Yekhanurov will join the team of the Presidential Administration if his confrontation with Premier Yulia Tymoshenko ends in a defeat. The current Mykolayiv Governor Oleksandr Sadykov, an old friend of Ulyanchenko, may replace the outgoing Bezsmertniy, who has gone to engage in party work for Our Ukraine. The heavily promoted "reserve bench" of Ulyanchenko turned out to be rather short, so she will have to personally grapple with the problems the president faces in the last months of his term, especially a respectable farewell, with an iron grip, through business ties and endless charm. **W**

President of Ukraine. People with the will and the skill to work professionally and believe in what they are doing will work in the Presidential Administration." The experience showed that there were far too many suitable candidates, especially for the jobs of deputy chief-of-staffs. Ihor Pukshin, the closest to Viktor Baloha chief of legal depart-

VIKTOR YUSHCHENKO'S ADMINISTRATIONS, GOOD AND BAD

Oleskandr Zinchenko
January-September 2005

The Chief-of-Staff failed to win the competition with the president's relatives – Head of the Presidential Office Oleksandr Tretyakov and Head of National Security and Defense of Ukraine Council Petro Poroshenko. Constant disputes left no time for work and resulted in Zinchenko public accusing rivals of corruption.

Oleh Rybachuk
September 2005-october 2006

Activity of the Presidential Administration entered the international arena. The head of the administration was popular in the media and among the business elite, but his statements often contradicted one another and the president's statements. This is why the administration lost the battle with the "second" Cabinet of Ministers headed by Viktor Yanukovych.

Viktor Baloha
November 2006-May 2009

His administration was compared to that of ex-president Leonid Kuchma headed by Viktor Medvedchuk. The Secretariat is responsible for a host of national issues and has exclusive access to the president. Viktor Yushchenko apparently once said, "Baloha is me."

ПУЛЬС ТИЖНЯ ПРАВИЛА ГРИ

Ініціатива Радбезу може перекрити українцям доступ до альтернативних джерел інформації про те, що відбувається в Україні

Текст:
Максим Петренко
спеціально для Weekly.ua

Залізна завіса опускається знову

Усі кандидати в президенти зацікавлені в тому, щоб прикрити російські телеканали перед виборами

Рада національної безпеки й оборони України затвердила «Доктрину інформаційної безпеки України». Документ, зокрема, покликаний інформувати інформаційний тиск Росії на незміцні уми українських виборців

Після затвердження Президентом доктрина обросте низкою конкретних документів, здатних помітно переформатувати звичний для пересічного українця інформаційний простір. Зокрема, документ (з текстом якої будь-хто може ознайомитися на сайті РНБОУ) пропонує зменшити поширення у світовому інформаційному просторі «перекрученої, недостовірної та упередженої інформації, яка шкодить національним інтересам України». Особливим

цінізмом, на думку української влади, у цій нешляхетній справі вирізняються російські телеканали, за що найбільш діяльні з них — РТР і ТВЦ — відлучили з українського ефіру під різними вдалими приводами. Колишній секретар РНБОУ (1994–1999 роки) і в.о. секретаря РНБОУ (2006-й) Володимир Горбулін заявив Weekly.ua, що держава занепокоєна тим, що коїться в інформаційному просторі й це привід, щоб такі документи з'являлися. Суспільство має його прочитати, розглянути й внести зміни й поправки. «Оскільки вся країна останній рік перебуває в стані інформаційної війни, я вважаю, що подібна доктрина має право на життя», — пояснив пан Горбулін. Однак досвід засвідчує, що в загалі передвиборної боротьби

все-таки частіше закриваються канали, політично несимпатичні безпосередньому керівникові РНБОУ — Президентові Вікторів Ющенку. Так, доктрина пропонує боротися «з загрозами підриву конституційного ладу». Під це визначення можна буде підвести медіа, що опублікувало думку піклувальника за права національних меншин або погано відгукнулося про керівництво країни. Безцінним досвідом переслідування ЗМІ за поширення «культу насильства, жорстокості й порнографії» володіє Національна експертна комісія із захисту громадської моралі. А оскільки загрозою інформбезпеки визначена тенденція «до витіснення з інформаційного простору й молодіжної культури українських художніх творів, народних традицій і форм дозвілля», то читання проекту доктрини стає дедалі сумнішим заняттям. Помітні «художні твори», що з'явилися в Україні за останні роки, можна перерахувати на пальцях — тому показувати їх доведеться з щоденними повторами.

Ще на одну актуальну проблему звернула увагу Weekly.ua голова підкомітету з питань телебачення і радіомовлення парламентського комітету свободи слова Олена Бондаренко. Народний депутат нагадала, що разом з інформаційною доктриною Радбез мала б виписати систему довгоочікуваного громадського телебачення, чого не зроблено. Повідомлення про те, що громадське телебачення створюватиметься на базі телеканалу «Інтер», пані Бондаренко назвала домислом. ■

DISCOVERY

У нашумілій нещодавно російській книзі «Американське сало» фігурують персонажі з прізвищами Тимошенко, Янушевич і Медведчук. Твір закінчується приходом до влади «на Україні» якогось генерала, що ставить на місця недалеких українських політиків, які продалися США. У Доктрині боротьба з подібними опусами не передбачена. Разом з тим минулого тижня прийнято Державну цільову

програму формування позитивного міжнародного іміджу України на період до 2011 року. Її фінансування передбачено в розмірі 230 млн. грн., яких у бюджеті немає.

10 | WEEKLY UA | 11–17.06.2009

СТІЙ!

Точність — ввічливість міністрів

«Ми можемо орієнтувати на цифру 42–43 млн. зерна в 2009 році, яку сьогодні підтверджують органи управління на місцях та аграрна нарка...», — повідомив про нові прогнози на врожай зернових міністр аграрної політики Юрій Мельник. Цю фразу він промовив з легким сумом, оскільки ще недавно аграрне відомство планувало зібрати не менш 45 млн. т зерна. Прем'єр-міністрові Юлії Тимошенко коригувати свої прогнози доведеться ще більше, ніж її підлеглим. У жайті Юлія Володимирівна казала: «Ми непогано відіслалися. І Бог дасть, якщо буде гарна погода, то врожай буде не гіршим, ніж торік». Нагадаємо, торік урожай склав 53,3 млн. т. А оскільки, сказавши «А», на жайті не казати «Б», то прем'єрові доведеться коректувати й ще одну свою жайтєву фразу: «Світ купує наше якісне зерно за абсолютну ринкову ціною. Ми тримаємо валютний баланс країни».

УВАГА!

На добраніч, законослухняні малюта

Крім активної підготовки до проведення чемпіонату Європи з футболу в 2012 році, міністра у справах сім'ї, молоді й спорту Юрія Павленка непокоїть і моральний вигляд підростаючого покоління, і можливість вислатися законослухняним дорослим громадянам. Чиновник ініціював законодавчо обмежити перебування дітей і підлітків після 22.00 години у громадських місцях без супроводу батьків. Якщо парламент дослухається до ідей Павленка, то в Кодексі про адміністративні правопорушення з'явиться норма, що дозволяє штрафувати батьків або опікунів на 85–135 грн. за те, що вони залишили без догляду дітей, що не досягли 16-річного віку, через що ті опинилися після 22.00 на вулиці або в громадських місцях «без поважних причин». Першим відчутним наслідком нововведень стане те, що найближчий салют на День незалежності, що починається саме в 22.00, тиждівцям доведеться дивитися по телевізору або у вікно.

ІДИ!

ДА! возитиме дорожні знаки із собою

Як і обіцяв у травні заступник міністра внутрішніх справ Олександр Савченко, у червні такі з'являться інформаційні показники, що сповіщатимуть водіїв, що за ними ведеться відеоспостереження. Повідомлялося, що водіїв фотографуватимуть на аварійно-небезпечних ділянках і винятково з автомобілів інспекторів Державної автомобільної інспекції. Щоправда, від введення знаків-попереджень водіям особливої користі не передбачається, оскільки самі працівники ДАІ розповідають, що таблички з написом «Увага, водій, працюють прилади!» можуть бути розташовані на якій завгодно дистанції від відеокамер і міліціонерів з «Візірами». Однак, як і раніше, залишається незрозумілим, як водії дізнаються про те, що зйомка ведеться співробітниками ДАІ, що перебувають на пересувному посту (у машині). Імовірно, міліціонери возитимуть відповідні знаки із собою і ставитимуть їх там, де заманеться, або привітно махати автомобілям руками.

The initiative of the NSDC may cut off Ukrainians' access to alternative sources of information on current events in the country

Text: Maksym Petrenko special for Weekly.ua

The return of iron curtain

All presidential candidates are interested in cutting off Russian TV channels on the eve of the next elections

The National Security and Defense Council of Ukraine (NSDC) approved the "Doctrine on the Information Security of Ukraine." This document, in particular, is intended to neutralize the Russia's informational pressure on the weak-minded Ukrainian voter

After being approved and signed by the president, the doctrine will be backed by a number of specific documents that could notably reformat the media space that the average Ukrainian got accustomed to. Particularly, the doctrine (the full text is available on the NSDC website) intends to stop the spread of "fake, distorted and biased information damaging the national interest of Ukraine" in the global media space. Ukrainian authorities believe

Russian TV channels are the most cynical in this ignoble affair. The most zealous of them were RTR and TVC, which were taken off Ukrainian airwaves for different far-fetched pretexts. Volodymyr Horbulin, the former secretary of the NSDC (1994-1999) and acting secretary of the same body in 2006 told Weekly.ua that the government's concerns about what is happening in the media prompted the approval of the doctrine. Society should scrutinize it, discuss and introduce amendments if necessary. "Considering that Ukraine has been in a state of informational war over the past year, I believe such a doctrine has the right to exist," says Horbulin. Overall, there is no much harm if Ukraine's TV audience no longer has to watch the Russian movie 72

Meters, replete with obscenities and foul language, or the TV show Okna, simply stupid.

The problem is that mostly TV channels not sympathetic to Horbulin's chief - President Viktor Yushchenko - are the first to be cut off.

For example, the doctrine calls for struggling against the "threats of undermining the constitutional order." Every media that states concerns about the rights of national minorities or bad-mouths the country's leadership easily falls under the definition. The National Expert Commission on Moral Protection has invaluable experience in the prosecution of Ukrainian mass media for disseminating "the cult of violence, cruelty and pornography" in Ukraine.

Seeing as the doctrine defines "ousting Ukrainian music, literature and folk traditions from youth culture and media space" as one of the main information security threats, reading the text of the doctrine is getting more and more depressing. Indeed, since all decent movies filmed in Ukraine over the past years can be counted on one's hand, they will have to be aired every hour on the hour. Olena Bondarenko, Chair of the VR Subcommittee on Television and Radio Broadcasting under the Freedom of the Press Committee, turned the Weekly.ua attention to yet another relevant problem. The MP reminded that along with the informational doctrine the NSDC should have worked out a concept of the long-awaited public television, which has yet to be introduced. Bondarenko described the rumors that the public TV will be based on the Inter channel as "wild conjectures".

DISCOVERY

The much talked about Russian book American Salo contains characters with the surnames like Tymochenko, Yanushevych and Medvedshuk. The book ends with a general coming to power in Ukraine that puts Ukrainian politicians that sold out Ukraine to U.S. in their place. The doctrine does not stipulate a struggle with such opuses. Be that as it may, the special National Program for the Enhancement of Ukraine's

International Image by 2011 was approved last week. While the program's budget is estimated at UAH 230 mn, there is not enough money in the national coffers.

STOP!

Minister's precision is a sign of courtesy

"Provincial governments and agronomists have confirmed that this year's grain harvest will be around 42-43 mn tonnes", Minister of Agrarian Policy Yuriy Melnyk announced concerning the new forecasts of this year's grain harvest. This is less than the 45 mn tonne harvest announced earlier this year. Premier Yulia Tymoshenko will have to adjust her prognosis even more than her subordinates.

In April Tymoshenko said: "We did a good job sowing the seeds this year. God willing, this year's harvest should be as good as last year's." As a reminder, last year's harvest was 53.3 mn t. In any case, the premier will have to revise another statement she said back in April: "The world buys our quality grain at the going market price and we support the country's hard currency balance."

ATTENTION!

10:00 pm curfew for kids under 16

In addition to active preparations for the Euro 2012 Football Championship, Minister of Family, Youth and Sports Yuriy Pavlenko is dealing with the morals of the youngest generation to guarantee law-abiding senior citizens a good night's sleep.

Specifically, the minister came forth with the initiative to legally ban teenagers younger than 16 from hanging out in public places without parental supervision after 10 p.m. If the parliament adopts Pavlenko's initiative, a new provision will be introduced in the Administrative Code fining parents or guardians UAH 85-135 for leaving their children under 16 in public places without supervision after 10 p.m.

The first tangible consequence of the minister's initiative is that teenagers will have to watch the Independence Day fireworks at 10:00 pm on TV or from their windows.

GO!

Highway troopers are party poopers

As Deputy Minister of Internal Affairs Oleksandr Savchenko promised, signs warning drivers that they are under video surveillance will be installed on roadsides in June. Officers of the State Automobile Inspection service will photograph drivers on treacherous sections of highway. Admittedly, installation of warning signs to drivers is useless. After all, the highway patrol themselves say warning signs with the words "Attention driver! Radar Devices are Operating" can be installed at any distance from a video camera and cops equipped with Vizir radar guns. In any case, it is still not clear how drivers will know that state troopers sitting in police cars will monitor them. The officers will probably carry the corresponding road signs and put up them up where they see fit or flag down motorists.

Текст:
Олексій Степанов

Страх у великому місті

Чого найбільше бояться мешканці мегаполісів і чи виправдані їхні страхи

КОМЕНТАР

Ніколь Кідман
кіноактриса

У мене з дитинства викликають паніку метелики — це називається метефобією. При цьому я абсолютно не боюся ні павуків, ні жуків, ні інших комах. Іноді, коли я поверталася зі школи додому й бачила на воротах нашого дому метелика, я перелазила у двір через паркан. Якось намагалася побороти цей страх. У музеї природознавства зайшла в приміщення, у якому літали найрізноманітніші метелики, і дозволила їм сідати на мене. Але це не спрацювало. Я запросто можу стрибнути з парашутом або залізти у ванну з тарганами, але терпіти не можу товсті волохаті тільця метеликів.

Божевільний ритм міського життя не сприяє душевному спокою людей. Щорічно усе більше українців звертаються до психотерапевтів за допомогою в лікуванні всляких фобій, що розвиваються у сучасних кам'яних джунглях. Weekly.ua з'ясував, що ж лякає містян і чого варто боятися в мегаполісах насправді

Класичні фобії

Усього фобій кілька сотень. Однак класичних фобій, через які страждають жителі великих міст, не дуже багато. Так, за даними столичних психотерапевтів, багато киян бояться транспорту (особливо метрополітену), підвищення цін, а також бути обманутими. Найпоширенішою серед жителів міст України сьогодні є соціофобія. Вона містить у собі чимало страхів, пов'язаних з перебуванням людини в суспільстві. Наприклад, у Києві, Харкові, Одесі й Львові всі рекорди б'є рейтрофобія, або страх здатися смішним на людях. Особливість цієї фобії в тім, що людина усмоктує в себе все, що бачить або чує. Говорять про Голодомор — боїться вмерти з голоду, говорять про Чорнобиль — боїться радіації. Або постійно мучить себе дурними передчуттями. Привселюдно у людини постійно тремтять руки, вона потіє і бентежиться. Такий страх заважає будувати особисте життя і кар'єру, бо формується ще в юнацькому віці. Пізніше він переростає в боязнь смерті. Причому не такий страх, що властивий більшості людей, а панічний, до жаху. «Ця фобія — одна з найбільш серйозних, тому що розвиває інші страхи, — пояснює психотерапевт Віктор Слєпцов. — У цьому її небезпека. Наприклад, згодом людина, хвора фобією смерті, починає боятися ін-

ших людей, предметів, ситуацій. Закінчиться все може повним божевіллям». Щоправда, такий розвиток ситуації вірогідний лише в тому випадку, якщо людина не звертається за допомогою до лікарів. Лікарі вже давно навчилися розпізнавати класичні фобії і знають, як з ними боротися. Загрозу для людства приховують у собі нові фобії, які з'являються з розвитком суспільства й відбивають його настрої.

Кризові фобії

В умовах економічної кризи й тотальної паніки в ЗМІ психологи починають фіксувати появу нового виду фобій — кризових. Наприклад, сьогодні, за оцінками психологів і психіатрів, чи не в кожного п'ятого мешканця столиці спостерігається пеніафобія — страх бід-

За оцінками психологів, чи не в кожного п'ятого мешканця столиці спостерігається пеніафобія — страх бідності

ності. «У принципі це не унікальна фобія, — розповідає лікар-психотерапевт Наукового центру психології й психотерапії Валентина Вакуленко. — Однак саме з появою економічних проблем статистика подібного розладу різко зросла». Лікар каже, що ознаки пеніафобії сьогодні можна спостерігати буквально скрізь: на вулиці, у магазині й навіть по телевізору. Те, як багато політиків говорять про гроші, видає їхній страх перед бідністю. Фахівець такі речі бачить відразу, деякі відомі люди всю весну 2009 року були дуже налякані, і в них розвивився страх перед бідністю. Крім

того, не тільки кияни, але й мешканці інших великих міст в 2009 році почали боятися стати жертвою злочину. Ще сильнішою фобією є страх перед розгулом правоохоронних органів. І навіть столична, досить свіжа шизофренія — боязнь осіб кавказької та інших неєвропейських національностей, що асоціюються в багатьох киян зі злочинцями, — все частіше фіксується серед пацієнтів психотерапевтів.

Екзотичні фобії

Серед жителів мегаполісів поширені й дуже екзотичні нав'язливі стани й страхи. Наприклад, афенфосмофобія — страх дотику шкіри до шкіри. Або боязнь забруднитися — бацилофобія.

«У моїй практиці був випадок, коли пацієнт страждав навіть папафобією — страхом папи римського, — розповідає Валентина Вакуленко. — Виявилось, що з дитинства його настроювали проти Ватикану батьки-протестанти. У підсумку людина від жаху ховалася під ліжку, коли по телевізору хоча б говорили про папу римського. Звідка серед мешканців міст може розвиватися і ейсоптрофобія — страх власного відображення. А мій колега зараз спостерігає молодика, у якого панічний страх перед красивими жінками. Слід зауважити, що мій колега призначив хворому досить спірну терапію — вони клин клином вибивають». За словами Валентини Вакуленко, наші страхи всі родом з дитинства, тому потрібно спробувати зрозуміти, звідки вони взялися, оцінити свої слабкі й сильні сторони й ставитися до них спокійно. Важливо вміти аналізувати, з'ясувати причини свого стану, щоб остаточно не потрапити від нього в залежність. ▣

Найпоширенішою фобією жителів міст України сьогодні є соціофобія — страх бути в суспільстві

Я БОЮСЯ, ЩО МЕНІ РОБИТИ?

Йти до лікаря негайно. На жаль, багато мешканців великих міст не поспішають звертатися до фахівця з приводу страхів, адже часто це зовсім не заважає жити повноцінним життям. Однак це не зовсім правильно, тому що деякі фобії здатні розвиватися і навіть розмножуватися. А лікувати їх важко. Ідей і варіантів чимало: психоаналітики лікують методом вільних асоціацій, психотерапевти — навію-

ванням і гіпнозом, психіатри — медикаментами. Але все-таки головний лікар для себе самого сам хворий. Якщо він серйозно не захоче впоратися зі своїм страхом, жоден фахівець не допоможе. Багато вчених вважають фобії вродженими, закладеними в нас генетично. Нашим предкам вдавалося вижити тільки завдяки тому, що вони вміли уникати всіляких небезпек. Уникайте їх і ви.

Text:
Oleksiy Stepanov

Fear and the big city

What do big city slickers fear the most and are their fears justified

COMMENTARY

Nicole Kidman
Hollywood actress

Since my childhood I was afraid of butterflies. This fear is called lepidoptera-phobia. At the same time, I am not afraid of spiders, beetles or other insects. When I would home from school and spotted a butterfly on the fence around our home I would climb through the fence. I once tried to overcome my fear. I visited a museum of natural history and let the butterflies sit on me. Unfortunately, it did not work. I can easily jump with a parachute or crawl into a bathtub full of cockroaches, but I cannot stand butterflies.

The rat race of life in the concrete jungle is not conducive to a city dweller's piece of mind. Every year more and more Ukrainians visit a psychotherapist to help cure their fears of living in the concrete jungle of the big city. Weekly.UA tried to clarify what people in metropolises are afraid of and the cause of their fear

Classic phobias

While there are several hundred phobias in the world, classic phobias torturing resident of big cities are not very diverse. According to data of psycho-therapists in Kyiv, many residents of the city fear public transport (particularly the subway), inflation and being swindled.

Today, the most common fear that residents of big cities in Ukraine suffer from is socio-phobia, which is the fear of society in general. For example, in Kyiv, Kharkiv, Odesa and Lviv the most common fear is ereuthrophobia, which is the fear of blushing. The distinctive trait of this type of phobia is that a person takes everything they hear and see close to their hearts. When people speak about the famine, those that suffer from ereuthrophobia are afraid of dying from starvation. Those that speak about Chernobyl are afraid of radiation. Or they are simply tormented by evil premonitions.

These people tremble, sweat and are embarrassed to be in public. Such fear prevents them from improving their personal lives and developing a career, as it is developed in their formative years. Later this develops into the fear of dying. Moreover, it is not the fear that most people suffer from, but a panic to the point of horror.

"This phobia is one of the most dangerous, as it develops other fears. For

example, with time people suffering from the fear of dying begin to fear other people, objects and situations. Such a disease can make a person totally insane," said psychotherapist Viktor Slepsov.

Mind you, this happens only when a person does not seek help from a psycho-therapist. These doctors long ago learned how to detect classic phobias and how to treat them. New phobias that appear with the development of society and reflect its moods pose a serious threat to humanity.

Crisis phobias

In the throes of the economic crisis and total panic in the mass media, psychologists have observed a new type of fear called crisis phobia. For example, today psychologists and psychiatrists claim that almost every

According to the estimates of psychologists, almost every fifth resident of big cities suffers from peniaphobia — the fear of poverty

fifth resident of Kyiv suffers from peniaphobia, which is the fear of poverty. "In essence, this type of phobia is not rare, but when the global economic recession set in the statistics of such disorders sharply increased," said Valentyna Vakulenko, a psycho-therapist at the Center of Psychological and Psychiatric Science.

Vakulenko says today the signs of peniaphobia are visible practically everywhere: in the streets, in stores and even on TV. The way many politicians speak about money re-

veals their deep fear of poverty. Shrinks detect such signs immediately. Many famous people have developed a fear of poverty this spring. Residents of Kyiv and other large cities in 2009 started to be afraid of becoming victims of a crime. The fear of law enforcers is even stronger. The fear of citizens of the Caucasia nations and other non-European nationalities that residents of Kyiv associate with the criminal world is increasingly frequently detected among patients of psycho-therapists

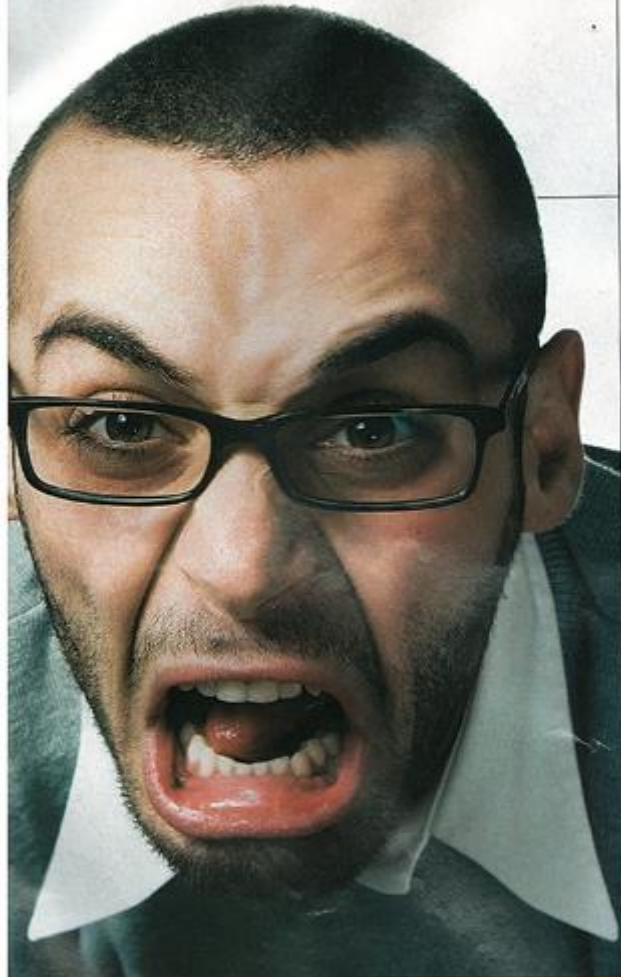
Exotic phobias

People living in metropolises sometimes suffer from totally exotic and impulsive obsessions and fears. For example, they can suffer from aphensmophobia, the fear of being touched by a stranger, or bacillophobia, the fear of bacteria.

"In my practice, I even had a patient suffering from papaphobia – fear of the Pope. The man's parents were Protestants that turned him against the Vatican in early childhood. As a result, the man hid under his bed every time he saw the Pope on TV. Eisoptrophobia – the fear of one's own reflection in a mirror – has become quite common among urban residents. A colleague of mine is currently watching over a patient that panics in front of attractive women. must say that the therapy prescribed for the patient is controversial – it's like fighting fire with fire," said Vakulenko.

She added that all our fears originate in childhood. This is why the source of the fear must be found, a person's strong and weak points must be assessed and calmly deal with them. It is important to be able to analyze and understand the reasons for our fears to avoid becoming dependent on them. ▣

The most common fear of Ukrainians living in big cities is socio-phobia or the fear of society or people

I'M AFRAID. WHAT SHALL I DO?

You should immediately visit a doctor. Unfortunately, many residents of big cities are in no rush to visit a therapist to tell about their fears, because that often does not hamper them from leading a full-fledged life. But this is not quite true, seeing as certain fears can develop and even multiply. Treating a phobia is not easy. There are many ideas and variations: psychoanalysts use the method of free associa-

tion, psycho-therapists use suggestions and hypnosis and psychiatrists use medications. Still, those suffering from a phobia are their own therapist. If they do not want to deal with their fears, no expert can help them. Many scholars consider phobias to be congenital or genetically inherited. Our ancestors managed to survive only thanks to their ability to avoid all possible dangers. Simply run away.

ПЕРСОНА

Лідер групи «Воплі Відоплясова» вважає, що націоналісти й комуністи — це персонажі віртуальної реальності. А лідери вітчизняної політтусовки схожі на Боягуза, Бельбаса і Бувалого з фільму «Кавказька полонянка»

Текст:
Олександр Дубінський

П Олеже, наприкінці травня тобі виповнилося сорок п'ять. Як ти відсвяткував свій день народження? Стриптизерки в торті були?

О.С. Я людина спокійна і непафосна. День народження, весілля, похорон мають відбуватися спокійно, без нервів. А всі ці «пазики» зі стрічками, люди незнайомі, салюти, стриптизерки з торта або коли твою наречену викрадають, незрозуміло куди заховують — це все створює дискомфорт. Тому мені не подобаються такі свята. Люблю відзначати події у вузькому колі — друзі, родичі, сім'я.

М А не підмиває продавати себе, як Пугачова, гастролюючи з концертами з приводу свого дня народження?

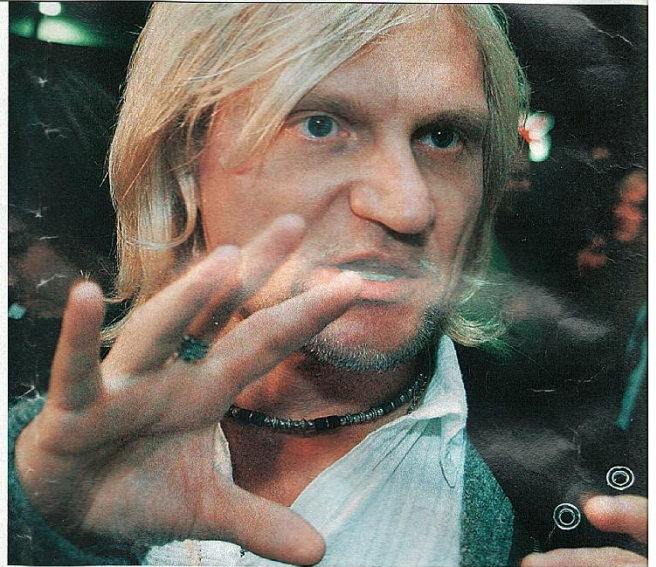
О.С. Напевно, вона супербізнесвумен. Я так не вмію. І взагалі, якщо захотіти, у житті є чим поторгувати, крім свого дня народження.

М Чим, наприклад? «Вечорниці», які ти проводиш із завидною регулярністю?

О.С. «Вечорниці» — це радше моє меценатство, у яке я вкладаю свою працю і працю людей, які мені допомагають. Іноді навіть самому доводиться доплачувати або виступати безкоштовно.

М А що первинне: інтерес чи самореклама?

О.С. Нещикавими проектами я взагалі не займаюся. Заходи бувають різні — веселі й прекрасні. Весело було в Парижі, ми влаштували вечорниці на Маланку безпосередньо на Монмартрі. Колись були «Вечорниці» в Нью-Йорку, Осло й Москві. Ми оформили їх у вигляді дискотеки. Нещодавно співали й танцювали 9 травня і у Берліні, неподалік від рейхстагу.

Держава має адекватно ставитися до своєї історії. Коли ж починається упослідження одних історичних подій і обожнювання інших — це маячня, що свідчить про відсутність культури в країні

М А як би твій дід Павло поставився до берлінських танців? Адже він воював з німцями й брав Берлін.

О.С. Він брав Берлін, а тепер ми його взяли! Тільки він робив це зброєю, а ми — музикою. Просто він нічого не знав про дискотеки... А взагалі, я не думаю, що дід якийсь негативно поставився б до нашої роботи в Німеччині. Він був добрий і простий дядь-

ко, якого забрали на війну. Він не був ні патріотом СРСР, ні антисоветчиком.

М А ти сам націоналіст?

О.С. Я б так не сказав.

М А я пам'ятаю, що в Полтаві ти збирав гроші на пам'ятник Мазепі, якого російська церква піддала анафемі як зрадника.

О.С. Ну, по-перше, гроші на пам'ятник збирав не я, а організатори концерту, на якому я виступав. А по-друге, я не вважаю Мазепу зрадником, так само як і багато інших... У цілому до теми націоналізму я ставлюся як до віртуальної реальності, що створюють держпропаганда й засоби масової інформації. Анафема Мазепи, бандерівці, фашизм, комунізм — це все віртуальні речі. Є реальні речі, а є притягнуті за вуха факти, які відображаються в історії. Знаю, що увесь світ — це обман, і націоналізм, відповідно, теж. Держава має адекватно ставитися до своєї >>>

Олег Скрипка

Я хочу, щоб українську культуру шукали всі бажаючі — і студенти, і бізнесмени. Але починати лікнеп потрібно з еліти, тому що вона визначає буття усїєї країни

>>>

історії. Коли ж починається параноїя упослідження одних історичних подій та обожнювання інших — це маячня, що свідчить про відсутність культури в країні.

В Ти весь час намагася розповідати людям про українську культуру. Тобі це вдається?

О.С. Мені здається, так. Адже ми винаходимо велосипед по-новому й заново розповідаємо собі й людям про нашу історію. За час СРСР ми поступово перетворилися на таких «радянських людиночок», а зараз залишилися недолюдими, тому що СРСР більше немає, а ми є. Тому важливо шукати власну культуру, і я хочу, щоб її шукали всі бажаючі — і студенти, і бізнесмени. Але починати лікнеп слід з еліти, бо вона визначає буття усїєї країни.

В Тобто ти вважаєш, що бізнесмени краще засвоюють українську культуру, ніж студенти?

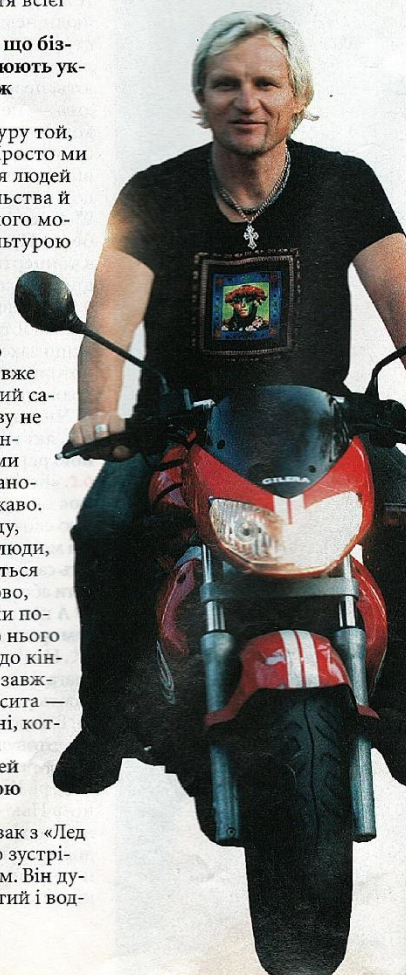
О.С. Ні, засвоює культуру той, хто хоче її засвоїти. Просто ми проводимо заходи для людей з різних верств суспільства й з кожним говоримо його мовою. Українською культурою цікавляться її фанати — а такі є скрізь. Народ такою інформацією недогодований. Успіх фестивалю «Країна мрій», якому вже п'ять років, зумовлений саме тим, що суспільству не вистачає культурної інформації. Фактично ми відкриваємо країну заново — і нам всім це цікаво. Звісно, і серед бомонду, і серед студентства є люди, яким просто подобається тусуватися. Їм однаково, ким був Мазепа, і вони помруть, так нічого про нього й не дізнавшись. Але до кінця будь-якого заходу завжди спрацьовує ефект сита — залишаються ті обрані, котрим це дійсно цікаво.

В Хто з великих людей вплинув на тебе й твою творчість?

О.С. Роберт Плант, співак з «Лед зеппелін». Нещодавно зустрічався з Девідом Лінчем. Він дуже відомий, талановитий і вод-

ночас дуже простий і душевний. Прикольно усвідомлювати, що у віртуальній реальності, про яку ми з тобою говорили, є такі перці, як Девід Лінч, Девід Боуї й Джон Деппи. Але це все люди з телевізора, які там живуть. І тут ти зустрічаєш когось з них у реальному житті! І звичайно перша реакція на таких людей — о, людина-пароплав! І розмовляєш ти з нею, як з пароплавом. А він насправді звичайна людина. І реагує на все дуже просто, що викликає замішання. У цьому фішка спілкування з такими людьми.

В Девід Лінч, до речі, дуже не любить свої фільми в перекладі, як і багато музикантів — свої пісні. А ти перекладаєш пісні «Наутилуса» і групи «Кіно».

**Ближче до кінця
будь-якого заходу
завжди спрацьовує
ефект сита —
залишаються ті
обрані, яким
це дійсно цікаво**

О.С. Я роблю це на їхнє прохання. Що стосується Нау, то якось на мобільний мені зателефонував В'ячеслав Бутусов і попросив переспівати одну з пісень групи. Йому подобається ВВ. Результатом переспівування Слава був дуже задоволений — коли ми вислали йому «демо», він сказав, що вийшло просто супер. Пісні Цоя нас просили переспівати його дружина й син.

Т Ти багато на цьому заробив?

О.С. Нічого не заробив. Заробляю я на своїх концертах — групи ВВ і Le Grand Orchestra.

О Олегу, а тебе не напружує, що багато з людей на тобі заробляють?

О.С. Заради бога. Якби мене це напружувало, я б працював на заправці або відкрив би дві свої заправки — їздив би на джипі й скигдив, що нафта падає в ціні. Мені це в принципі нецікаво. Мені подобається бути артистом, подобається жити вільним життям. Я щасливий.

О Олегу, яка музика, на твою думку, відповідає нинішній політичній і економічній ситуації в Україні?

О.С. Напевно, така весела полька. Не очікував?

Я Якщо чесно — ні. Думав, скажеш Death Metall.

О.С. Ні, ну якщо відштовхуватися від того, що пишуть у пресі, нам дійсно всім настав час вішатися, тому що все пропало, у нас все погано, ми живемо в жадливій країні. Але це віртуальна реальність, яку створюють ЗМІ. Моя реальність така, що я приїхав сюди на джипі, наївся полуниці й випив гарного лаге. Я випускаю альбоми, роблю музику. У мене все добре, тому що я не вірю масс-медіа, не вірю телевізору й не вірю інтернету. Тому що все це віртуальна реальність, данина мені незрозумілим тенденціям. Зараз дуже

модно вийти з дорогого джипа й плакатися на життя. Зауваж, незважаючи на кризу, пробки тільки збільшуються.

Ц Це точно.

О.С. Зате в нас дуже весела політична ситуація порівняно з тією ж Росією. Там є тільки анекдоти про те, як ми крадемо в них газ, і Задорнов з вторсировиною. От там справжній похмурий Doom зі стройовим маршем, якщо описувати їхнє життя музичним стилем. У нас же купа анекдотів і цитат з політбмонду — це весело.

А Як ти сам ставишся до політики?

О.С. Як до космонавтики.

Я знаю, що вона є, але сам у космос не полечу ніколи. Політики — це асенізатори суспільства. Я не хочу займатися брудною роботою. Звісно, не можна говорити, що у Верховній Раді зібралися одні вампіри з палаючими очима. І я впевнений, що серед цих людей є нормальні люди, а не тільки негідники. Взагалі, я як режисер ставлюся до політиків як до смішних персонажів коміксу. У якийсь час з'являється містер Абсолютне зло, за ним — Містер, що знову залетів, і так далі. Персонажі політбмонду виглядають як трійця з кінофільму «Кавказька бранка», і ми їх за це любимо, так само, як любимо Остапа Бендера або Кісу Вороб'янінова. Вони ж не зовсім моральні люди, але ми їх любимо. **Т**

До політики я ставлюся, як до космонавтики. Я знаю, що вона є, але сам у космос не полечу ніколи

The frontman of the rock band Vopli Vidoplyasova says nationalists and communists are characters in virtual reality and leaders of Ukraine's political circles resemble the characters Troos, Balbes and Byvaliy in film *Kavkazkaya Plennitsa*

Interview:
Oleksandr Dubinskiy

Q Oleh, at the end of May you turned 45. How did you celebrate your birthday? Any strippers in the cake?

O.S. I'm a modest and simple man. Birthdays, weddings and funerals should be calm and without nerves. All those cars decorated with ribbons, strange people, fireworks, strippers in cakes or kidnapped brides make me feel uncomfortable. That is why I am not fond of such festivities. I like celebrating with friends, relatives and family.

Q Do you plan to sell yourself like Alla Pugachova, who goes on tours dedicated to her birthday?

O.S. She must be a super business woman. I can't do that. And if you want there are other things in life to sell besides your own birthday.

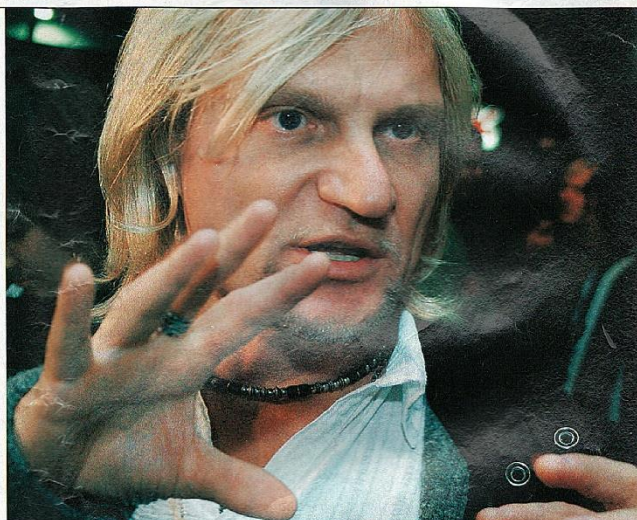
Q For example, evening song parties which you hold on a regular basis?

O.S. These evenings are my sponsorship to which I contribute my work and the work of those that help me. Sometimes I even have to pay myself or perform free of charge.

Q What is a priority for you, interesting projects or self-promotion?

O.S. I do not take on projects that are not interesting. Events are different, merry and fun. The evening we organized in Paris on Montmartre to celebrate Malanka, the Generous Evening. We also threw evening parties in New York, Oslo and Moscow that were arranged in a disco club format. We sang and danced away on May 9 in Berlin not far from the Reichstag.

Q What would your grandpa Pavlo say about dances in Berlin? He fought against the Germans and took Berlin, didn't he?

A state should take its history adequately. When paranoia sets in about belittling some historic events and adoration of other events, this is utter nonsense that testifies to the absence of culture in the country

O.S. He took Berlin and now we have seized the city! The difference is he did it with arms and we did it with music. He simply didn't know anything about nightclubs. But I don't think my grandpa would have a negative attitude towards our work in Germany. He was a kind-hearted and simple man that defended his native land. He was not a patriot of the USSR or anti-Soviet.

Q Are you yourself a nationalist?

O.S. I wouldn't say so.

Q I remember once in Poltava you were collecting money for a memorial to Ivan Mazepa, who is still anathematized by the Russian Orthodox Church as a traitor.

O.S. First of all, money was collected by the organizers of the concert at which I performed. Second of all, I do not think Mazepa was a traitor and neither are many others. My general understanding of nationalism is that it is a virtual reality created by the state and popularized through the media. Mazepa's anathema, supporters of Stepan Bandera, fascism and Communism are all virtual notions. There are real things and notions. These are far-fetched facts reflected in history. I know that the whole world is an illusion and so is nationalism. A state should take its history seriously. When paranoia sets in about the persecution of historic >>>

Oleh Skrypka

I want both students and businessmen to search for Ukrainian culture. But literacy campaigns must be aimed at the upper crust first because they determine the life in the country

>>>

events and adoration of other events, this is utter nonsense that testifies to the absence of culture in a country.

Q You always try to tell people about Ukrainian culture. Are you successful at it?

O.S. I believe so. We reinvent a bicycle and once again recount for ourselves and others our history. During the Soviet era we were turned into "homo Sovieticus" and today we are living like sub-humans, because the USSR no longer exists but we do. This is why it is important that students and entrepreneurs find their search their own culture.

"Literacy campaigns must be launched among the upper crust first because they determine the life in the country.

Q Do you mean that business people can absorb Ukrainian culture better than students?

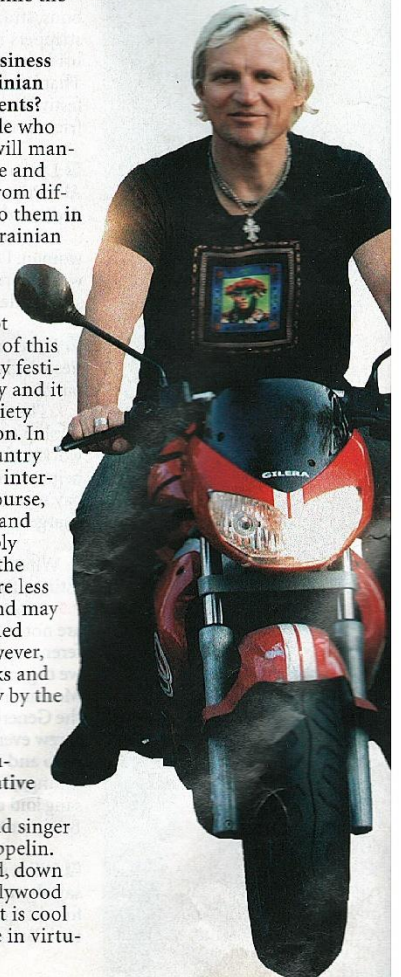
O.S. No, only those people who want to absorb culture will manage to do so. We organize and hold events for people from different strata and speak to them in their own languages. Ukrainian culture is interesting for its fans, and such people are practically everywhere. People just do not get enough information of this nature. The Krayina Mriy festival has a five year history and it is successful because society lacks cultural information. In fact, we are open the country all over again and this is interesting for all of us. Of course, there are people in elite and student circles that simply enjoy hanging out with the gang. They could not care less who Ivan Mazepa was and may live and die having learned nothing about him. However, the effect of a sieve works and only truly interested stay by the end of the event.

Q What celebrities influenced you and your creative work?

O.S. Robert Plant, the lead singer of the legendary Led Zeppelin. Recently, I met the gifted, down to earth and sincere Hollywood producer David Lynch. It is cool to know that somewhere in virtu-

al reality, as I said earlier, there are guys like David Lynch, David Bowie and Johnny Depp. But these are all people that live inside the tube and when you suddenly meet them in real life the typical reaction is "Wow, a living legend". And you talk to them like to living legends. In truth, they are ordinary people and their reaction to your words is simple, yet confusing. This is the cool part about talking with such celebrities.

Q David Lynch despises the translations of his movies, just as many musicians hate their songs in translation. But you translate songs by the Russian rock group Nautilus Pompilius and Kino.

The sieve effect works and only truly those interested stay by the end of the event

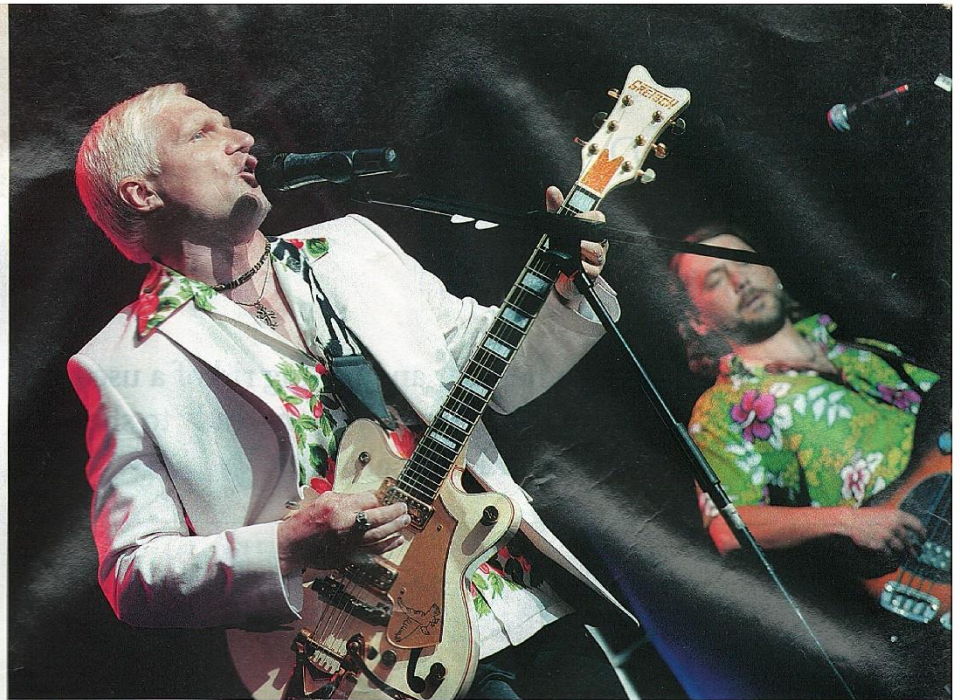
0.5. I translated songs by Nautilus upon the request of their author. The front man of Nautilus Vyacheslav Butusov once called me on my mobile asking me to translate one of his songs. He likes VV. Butusov was very satisfied with the result – when we sent him a demo version he said it was simply super. We re-arranged Viktor Tsoi's songs upon the request of his wife and son.

W Did you make a lot on this?
0.5. I earned nothing. I earned money from my concerts with VV and Le Grand Orchestra.

W Oleh, are not you bothered that many people profit off you?
0.5. I'm okay with that. If I were bothered I would work at a gas station or open up my own station, drive a fancy jeep and complain that gas is getting cheaper. I'm not interested in that. I enjoy being an artist and am happy living a free life...

W Oleh, in your opinion, what genre of music corresponds to the current political and economic situation in Ukraine?
0.5. Probably some kind of merry polka. You didn't expect such an answer, did you?

W Honestly, no. I thought you would say death metal.
0.5. Well, if we judge by all those things written in the press, we may as well just hang ourselves, as everything is in shambles and today we live in a horrific country. But this is the virtual reality concocted by the mass media. My reality is that I came to this interview in a jeep, ate strawberries and drank a tasty latte. I release albums and compose music. My life is good and everything is good because I do not trust the mass media, TV programs or the Internet. All that is virtual reality – a tribute to trends I cannot understand. It is fashionable nowadays to drive an expensive car and com-

plain about life. I would like to note that regardless of the crisis traffic jams are only getting bigger.

W That's bang on.
0.5. Albeit, our political situation is more positive than the one in Russia. They only tell jokes about Ukrainians stealing gas and Mikhail Zadornov with his stories about recyclable materials. Their musical illustration is a truly gloomy Doom with its combat march, if to describe their lives in a musical style. We have many jokes and quotes of our political beau monde – ain't this is happy note?

W What is your attitude towards politics?
0.5. My attitude towards politics is the same as my attitude to astronauts. I know there is such a field, but I will never become an astronaut. Politicians are the cleaners of society's cesspool. I do not want to be engaged in dirty work. Of course, I cannot say there are only vampires with red eyes in the Rada. I am convinced there are ordinary normal people among MPs, not just villains. In general, as a director I see politicians as funny commix characters. From time to time, we can see Dr. Evil and then comes Mr. I-messed-it-all-up-again and so on. Some politicians remind me of the hilarious threesome in the comedy film *Kavkazska plennitsa* (Caucasian Hostage) and we like them for this just like we love Ostap Bender and Kisa Vorobyandinov. They are not exactly moral individuals, but we love them anyway.

“ My perception of politics is like that of astronauts. I know there is such a field but will never become an astronaut ”

МИСТЕЦТВО ЖИТИ

АВТОСВІТ

Текст:
Євген Гудуцан
спеціально для Weekly.ua
Олексій Степанов

Придбати нову машину й позбутися старої можна практично без клопотів. Якщо, звісно, ви готові втратити трохи грошей ➤

Старенький на новенький

КОМЕНТАР

Борис Холмогоров
аналітик автомобільного ринку

Наші автосалони, що знаходяться сьогодні у важкому становищі, ідуть на все, щоб отримати додатковий прибуток від програми обміну авто. Причому роблять це за рахунок клієнтів. Експерти з діагностики іноді штучно занижують вартість старого автомобіля, вишукуючи недоліки. Ціни на машини, які пропонуються в обмін на старі, теж відсотків на двадцять перевищують середньоринкові.

«Продам назад» — саме так перекладається з англійської мови назва послуги trade-in, яка дозволяє з доплатою обміняти старий автомобіль на новий. У зв'язку з кризою багато українських автосалонів пропонують клієнтам такий сервіс. Weekly.ua з'ясував, чи варто зв'язуватися з дилерами, чи краще самому продати автомобіль, що побував в експлуатації, і купити новий

Заходь на trade-in

На перший погляд trade-in дуже зручна послуга. Для споживача в ній все зрозуміло й про-

сто: приїхав в автосалон, здав старий автомобіль, вибрав новий, доплатив різницю і виїхав на обновці. При придбанні автосалоном вашого автомобіля за системою trade-in його вартість залежить від кількох параметрів: року випуску, пробігу, комплектації, стану лакофарбового покриття й кузова. Велике значення мають походження і популярність марки й моделі в Україні. Важливо також, чи оригінальні запчастини встановлені на машину й де господар проходив техобслуговування: у дилера або в гаражі у дяді Васи. Ціна зростає, якщо машина у свій час була придбана саме в цьому салоні.

Запам'ятайте, що, крім усього іншого, розрахунок ціни вашої машини ґрунтуватиметься на правилі: 25% вартості автівка втрачає за перший рік експлуатації, ще по 10% — за кожний наступний рік. Тому обов'язково прикиньте самі, скільки може коштувати ваш «залізний кінь» (див. таблицю). Приготуйтеся торгуватися. Ваше завдання — підняти ціну на свою стару машину й збити її на нову, котру ви вибрали натомість. І не забувайте, що надворі криза й автосалони готові йти на великі поступки, щоб ви залишили свої гроші в них.

Умови обміну

Труднощі з обміном старої машини на нову для більшості автолюбителів починаються з першої секунди спілкування з дилером. По-перше, більшість київських автосалонів неохоче зв'язуються з автомобілями більше п'яти років. По-друге, зазвичай тут негативно ставляться до унікальних марок, які складно продати (типу Chrysler, Buick, Dhaitsun і т.п.). І нарешті, з особ-

Сьогодні учасники ринку змушені обходити букву закону

ливим цинізмом дилери ставляться до російських і китайських автомобілів. Крім того, офіційно займається trade-in в Україні автосалоном невігдно. Річ у тім, що, купуючи машину, яка була в експлуатації, автосалон як платник податків зобов'язаний заплатити 20% ПДВ плюс 15% прибуткового податку після її продажу. До того ж, на салон лягає ще чимало видатків: приведення авто до ладу, публікація оголошення про продаж, перереєстрація в МРЕВ тощо. «Нинішня законодавча база не сприяє розвитку напрямку trade-in, — пояснює Олександр Міне-

ДОВІДКА

5 кроків угоди за системою trade-in

- 1 Привезіть свій старий автомобіль в автосалон.
- 2 Пройдіть комп'ютерну діагностику вашого автомобіля (перевірять двигун, ходову, трансмісію і кузов).
- 3 На основі отриманих даних погоджуйтеся з менеджером ціну на вашу машину.
- 4 Підпираєте в нотаріуса генеральне доручення автосалону на розпорядження вашим автомобілем, після чого повертаєтесь в салон, де вартість старої автівки документально вноситься в рахунок оплати нової.
- 5 Доплачуєте різницю між вартістю нового і вашого старого автомобіля.

В Україні схема trade-in виглядає так: приїхав до автосалону, спробував здати старий автомобіль, почув пропонувану за нього ціну, поїхав

нок, фахівець Українського автомобільного холдингу. — У Верховній Раді зараз розглядається і доопрацьовується кілька варіантів закону, що регламентуватиме діяльність компаній, які працюють на вторинному ринку автомобілів. Усі вони спрямовані на те, щоб знизити податковий тиск на автосалони, які надають послугу trade-in».

Та все це в перспективі, а сьогодні учасники ринку змушені обходити букву закону. Автосалони готові купити практично будь-який старий автомобіль, але за низькою ціною (на 15–20% нижче ринкової). Тому в Україні схема trade-in виглядає так: приїхав в автосалон, спробував здати старий автомобіль, почув пропонувану за нього ціну, поїхав. Вигідним обмін старої автівки на нову може бути тільки в тому випадку, якщо вдасться домовитися із салоном про «сіру» схему продажу машини, без сплати податків державі.

«Сіра» схема: собі — копійку, державі — дулю

Багато салонів змушені використовувати trade-in не тільки як додатковий зарібок, але і як інструмент для підвищення свого авторитету в очах потенційних покупців. Природно, завоювати популярність клієнтів, оцінюючи автомобіль на 15–20% нижче його ринкової вартості, навряд чи вдасться. Саме тому деякі салони пропонують громадянам альтернативний варіант. Усе, як і за класичною схемою trade-in, тільки не треба платити податки. Для цього менеджер оформить угоду так, що офіційним покупцем вашої старої машини буде не автосалон, а один з його співробітників — як приватна особа. «Жодних ризиків у цьому випадку для вас як продавця автомобіля, — коментує ситуацію юрист компанії «Кравченко й партнери» Олег Кравченко. — Головне, попросіть, щоб з вами розра-

хувалися готівкою, яку ви відразу внесете в касу салону як плату за новий автомобіль». У підсумку ПДВ і прибутковий податок не доведеться платити ні продавцеві, ні покупцеві б/в авто, отже, ціна вашого «залізного коня» істотно зростає — менеджер автосалону сам вам запропонує більше, аби тільки ви купили в нього новий автомобіль, за продаж якого він також отримає комісійні. Не сумнівайтесь, зароблять дилери й на продажі вашої машини — тільки держава не отримає своєї частки. «Якщо автомобіль на ринку продається, приміром, за десять тисяч доларів, чекати покупця можна місяць. Тому коли людина хоче швидко позбутися старої машини, ми оцінимо її на 20% нижче ринкової вартості. А якщо є технічні дефекти — ще менше», — каже Олександр Тарасов, менеджер одного з киевських салонів, що займається старими автівками.

Комісійка: вигідніша, але довша

Заповзятливі автодилери придумали ще один варіант купівлі-продажу старих-нових автівок, що здатний задовольнити всіх, — комісійку. Наприклад, якщо клієнт не погоджується з оцінкою машини, йому пропонують залишити її на майданчику автосалону разом з іншими старими автомобілями й призначити ціну самому. При цьому всі клопоти, пов'язані з продажем старого авто, салон бере на себе. Якщо тільки машина продася, дилер отримує свою комісію (приблизно 5%), а решта суми зраховується в рахунок автомобіля, що купується. Звісно, в цьому випадку збути машину вдасться відсотків на 10% дорожче, ніж її ладен викупити автосалон. Єдиний мінус цієї схеми для клієнта — він залишається «без коліс», поки його автомобіль стоїть на продажі. Ця пауза може затягтися надовго. ■

ЯК ВИГІДНО ПРОДАТИ СТАРИЙ І КУПИТИ НОВИЙ АВТОМОБІЛЬ*

Спосіб	Можлива оцінка вартості вашого старого авто, \$ тис.	Необхідна доплата для придбання нового авто, \$ тис.	Ваші втрати (порівняно з самостійним продажем авто), \$ тис.
Офіційний trade-in	12	18	6
«Сірий» trade-in	13	17	3–4
Комісійка	14–15	16–15	1,5
Самостійно	14–16	16–14	—

* Старий автомобіль — п'ятирічна іномарка, початкова вартість — \$30 тис., пробіг — 100 тис. км, у хорошому стані; новий автомобіль — іномарка вартістю \$30 тис.

У НИХ

■ Завдяки зниженій податковій ставці для автосалонів сьогодні кожний четвертий автомобіль у Москві продається за схемою trade-in. А в Німеччині, яка посідає перше місце у світі за кількістю придбаних автівок, цю схему доповнили державною дотацією для усіх, хто готовий скорис-

татися trade-in, і включили у федеральну антикризову програму. Здаючи стару машину, німці отримують з держбюджету 2500 євро доплати — на придбання нової. У результаті, німецький ринок у травні показав 40% зростання. Хіба не приклад для наслідування?

ART OF LIVING

AUTOWORLD

Text:
Yevhen Hudushchan
special for Weekly.ua
Oleksiy Stepanov

Buying a new car and getting rid of a used one is not a problem if you are ready to shell out some additional coin ➤

Something old for something new

COMMENTARY

Borys Kholmohorov
car market analyst

Ukrainian car dealerships that are having hard times nowadays, will do everything to gain extra profit from car exchange programs. They try to profit at the cost of clients. Car diagnostics experts sometimes artificially lower the cost of used cars and find imaginary defects. Prices for cars which are offered in exchange for used cars are also by 20% higher of the average price in the market.

Trade-in services help people change their used cars for the new ones. Car dealerships deal with such exchange systems trying to adjust to the terms of the economic crisis. WeeklyUA found out whether it is worth to deal with the dealers or it is better to sell your used car yourself and buy a new one independently

Come in to trade-in

At the first sight trade-in service is a very convenient one. Everything is simple and easy for consumers: one arrives to a car dealership, sells a used car, chooses a new one, pays the difference and leaves in a new car. When a dealership buys your car according to the trade-in system the price of a vehicle depends on several conditions: model year, mileage, state of paint and lacquer coating and carbody and kitting of a car. The origin and popularity of the car in Ukraine also matter much. It is also important whether original spare parts were installed to the car and which auto repair station did the maintenance: dealership station or ordinary privately-owned repair stations. The price will also be higher if a car was bought exactly in the dealership you are trying to sell it.

You shall remember that besides everything else the estimation of price for your vehicle will be based on the following rule: 25% of price is lost during the first year of exploitation, then another 10% for every next year. For such reason you shall make a rough calculation of your car's price yourself (see Table). Be ready to bargain – your task is to raise the price for your used car and reduce it for the new one, which you chose to re-

place the used vehicle. You shall also keep in mind that crisis makes car dealerships make concessions so that you leave your money at their place.

Terms of exchange

Most drivers have the difficulties with exchanging a used car for a new one starting with the first second of talking to dealers. Firstly, most car dealerships in Kyiv do not like having business with cars

Participants of the automotive market are forced to obviate the law

older than 5 years. Secondly, they often refuse to take rare in these parts brands like Chrysler, Buick, Daihatsu, etc., which are hard to sell. Finally, dealers are especially critical about Russian and Chinese cars. Moreover, it is officially non-profitable for car dealerships in Ukraine to deal with trade-in systems. The thing is when buying a used car a dealership has to pay 20% VAT as a taxpayer plus 15% income tax. A dealership will also have to bring a vehicle into order, pay for ads about selling and re-register it in Interdistrict Registration and Examination Offices, etc.

INTERESTING

5 steps in trade-in system bargains

- 1 Drive your used car to a car dealership.
- 2 Pass computer diagnostics for your car (engine, running gear, transmission and carbody are checked).
- 3 Agree the price for your car with a manager on the basis of the received results.
- 4 Sign a general authority for the car dealership for disposal of your car at a notary public's office and return to the dealership where the price of your used car is documentary enrolled as a part of payment for your new car.
- 5 Pay the difference between the cost of your new and your used cars.

Ukraine trade-ins usually look like this: one arrives to a dealer, tries to sell a used car, hears the price and leaves

"The legislation in force does not help development of trading-in. At present, the Rada examines and improves several variants of a bill regulating the work of companies dealing with the used cars market. All those bills are aimed at reducing tax pressure on car dealerships rendering trade-in services," said expert at Ukrainian Automobile Holding Oleksandr Minenok. Those are prospects. In the meantime, market players are forced to obviate the law. Car dealerships are eager to buy almost every used car for cheap (15-20% lower than market prices). For such reason, the trade-in system in Ukraine usually looks as follows: one arrives to a car dealership, tries to sell a used car, hears the price and leaves. Exchanging a used car for a new one can be profitable only when you manage to agree on a gray deal so that you will not pay taxes.

Gray deal: make a penny, skip the tax

Many car dealerships are forced to use trade-in not only as a method to earn an extra but also as an instruments to raise their image in the eyes of potential clients. Of course, it will be hardly manageable to become popular among clients estimating cars by 15 - 20% lower than their market prices. Exactly for such reason many salons offer their clients alternative variants. Everything is precisely the same as with the classic trade-in method but you do not pay taxes. Managers register deals the way that one of the employees of dealerships rather than the dealership itself is the official buyer of your car. "There will be no risks for you as seller of a vehicle in such case. The main thing is that you get the money in cash, which you will later pay for a new car," said

Oleh Kravchenko, a legal expert with Kravchenko and Partners law firm. As a result, no VAT and income taxes which means the price of your car will become considerably higher - managers at a dealership will offer you more so that you buy a new car from them for which they will receive commission. Have no doubts, car dealers will also make a buck on selling your used car. The only thing here is that the state will not receive its share. "Let's say, if a car is offered on the market for US \$10,000 then one can wait for a customer for months. Hence, if a client wants to get rid of his used car as soon as possible we will estimate it 20% lower than its market price. If there are technical defects the price will be even lower," said Oleksandr Tarasov, manager at one of the car dealerships in Kyiv selling used cars.

Commission: more profitable but takes a while

Businesslike dealers invented another variant for selling and buying used and new cars, which will probably satisfy everyone - "commission". For example, if a client does not agree with the estimation of his car, he is offered to leave the car in the dealership next to the other used vehicles pool and charge his own price. In this case, all the troubles with selling the used car are solved by the dealership. As soon as the vehicle was sold the car dealership receives its commission (approximately 5%) and the rest of the sum is paid as the part of the price of a new car. Usually, in such case people manage to sell their cars by 10% more expensive than the price offered by the dealership. The only drawback of such mechanism for the clients is that they have nothing to drive while their cars are on sale, which can take a while.

THE WAY TO SELL AN OLD CAR AND BUY A NEW ONE PROFITABLY*

Way	Possible estimation of year used car	Necessary additional payment for buying a new car	Your losses (comparing to the independent car sale)
Official trade-in	US \$12,000	US \$18,000	US \$6,000
«Grey» trade-in	US \$13,000	US \$17,000	US \$3,000 - 4,000
Commission fee	US \$14,000 - 15,000	US \$16,000 - 15,000	US \$1,500
Independently	US \$14,000 - 16,000	US \$16,000 - 14,000	—

* an old (used) car - a foreign brand car with a 8-year mileage and primary cost of US \$30,000, 100,000 km mileage, in good conditions; a new car - a foreign brand car costing US \$30,000

ABROAD

■ In Moscow, due to the reduced tax rates for car dealerships every fourth car is sold via trade-in scheme. In Germany, which is the world leader for the number of purchased cars, the scheme was supplemented with the state subsidies for everyone eager to use trade-in and started a federal anti-crisis

program. When selling used cars, Germans are paid EUR 2,500 from the national budget for buying new vehicles. As a result, while enormous sale recession is observed all over the world, the German car market showed 40% growth in May. Why is not that an example for imitation?

Текст:
Ярослав Дніпров
спеціально
для Weekly.ua

Якщо довірити домашні клопоти автоматично, побутовий рай буде забезпечено навіть у курені

КОМЕНТАР

Станіслав Якубович
інженер-системотехнік

Якби в мене запитали, чи хочу я собі встановити «розумний дім», я б відповів — безперечно. Є деякі стримуючі фактори, але в цілому плюси переважають мінуси. Побоювання мої пов'язані, по-перше, з віддаленим керуванням будинком — воно здійснюється через інтернет, і будь-який проснутий хакер може серйозно нашкодити власникові. Крім того, «дім» хоч і розумний, але не завжди адекватно може реагувати на ситуації. Наприклад, якщо господар вилив на підлогу відро води, «дім» відключить все водопостачання, щоб уникнути потопу. А якщо я охрип, то мої голосові команди можуть сприйнятися неправильно або не сприйнятися взагалі. Але в цілому, це дрібні і цілком розв'язувані неприємності, які можна терпіти заради комфорту й безпеки. Крім того, «розумний дім» не дуже вимогливий до якості кабельних мереж, тому що працює через автономні джерела живлення, які заряджає за необхідності.

Наш дім давно вже став фортецею, притулком від стихії й схвищом цінностей. Однак люду цього замало — йому хочеться, щоб будинок сам контролював клімат і комунікації, годував кицьку й шуквав шкарпетки. Що ж — неможливе стає можливим. Достатньо мати в кишені кілька тисяч доларів, і в своєму домі можна встановлювати мізки

«Розумний дім» — це система електронних і механічних пристроїв, об'єднаних у єдину мережу. Вона може зробити так, щоб світло в квартирі вмикалося само по собі, холодні сходи на другий поверх підігрівалися вранці і ввечері, а кішка не лазила по столі, коли немає господарів. «Розумний дім» лякатиме її

«Розумний дім» — це система електронних і механічних пристроїв, об'єднаних у єдину мережу

гучним ляском або сиреною з динаміка, як тільки тварина почне пустувати. Як? Секрет у тім, що система не просто реагує на деякі ваші команди, але й вміє розпізнавати конкретні ситуації. Комп'ютер аналізує інформацію і реагує на події так, як ви йому накажете при програмуванні системи. При цьому не має значення, ви мешкаєте у приватному будинку чи в квартирі. Спеціально під вас встановлять необхідний саме вам пакет опцій. Однією з основних функцій «розумного дому» (крім респекту своєму господарю, звісно) є безпека. Так,

пожежа практично нереальна: система датчиків реагує на найменшу зміну складу повітря з появою в ньому чадного диму. Система включає проти-пожежну систему, перекриває доступ свіжого повітря, газ у трубах, відмикає електрику. Крім того, вам сповістять світловою сигналізацією, голосом і SMS-повідомленням. Зателефонує «розумний дім» і в службу 101.

Вода теж під контролем. На випадок чого датчики витоків води миттєво фіксують потрапляння рідини з труб на підлогу і подають сигнал клапанам. Ті миттєво перекривають подачу води, запобігаючи затопленню приміщення. SMS теж не змусить себе чекати. Що стосується злодіїв, то «розумний дім» запропонує кілька систем захисту від них. Насамперед це контроль цілісності периметра приміщення. При спробі увійти через двері або пролізти через вікно спрацюють системи звукового й світлового оповіщення. SMS і дзвінок до міліції — автоматично або на ваш вибір.

При спробі зловмисника увійти через двері або пролізти через вікно спрацюють системи звукового й світлового оповіщення. SMS і дзвінок до міліції — автоматично або на ваш вибір

Радість від розуму

ЦІКАВО

5 найважливіших питань про «розумний дім»

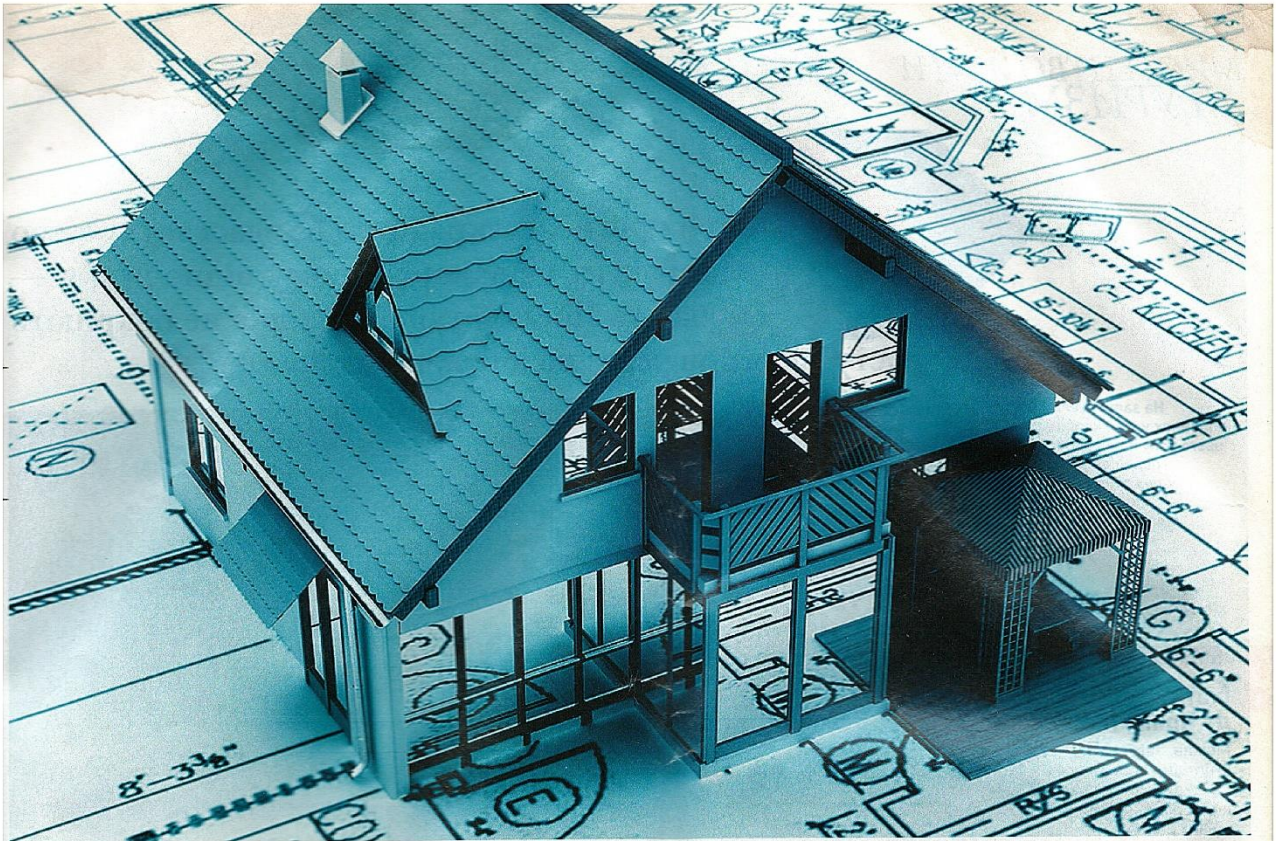
1 Чи може «розумний дім» сприймати кішку за злодія?
Ні. Усі датчики на рух-обсяг не реагуватимуть на задалегідь задану вагу. Крім того, можна просто включити функцію «свійські тварини», і будинок сам вилучить усіх братів наших менших.

2 Чи можна встановити собі не все відразу, а лише частину?
Взагалі інтелектуальний дім — це комплексний продукт. Деякі частини до нього входять обов'язково, мінімальний набір датчиків, програм і пристроїв керування доведеться ставити відразу. Але деякі опції можна поставити згодом.

3 Навіщо мені «розумний дім», якщо в мене є прибиральниця й охоронець?
Витратити пилілку «розумний дім» не зможе. Зате ви зможете контролювати роботу прибиральниці, незалежно від того, де перебуваєте. Охоронець же не здатний забезпечити того захисту, який гарантує «розумний дім», тому що не може перебувати одночасно біля всіх вікон і дверей.

4 Чи може «розумний дім» «зависнути» або «не впізнати» господаря?
Теоретично може. Але для того щоб мінімізувати подібні випадки, у системі передбачені різні резервні функції і підстрахування. Крім того, якщо раптом система не впізнає ваш голос або просто «зависне», ви завжди зможете відключити систему.

5 Які незвичні функції може виконувати «розумний дім»?
Можна встановити контроль вірності подружжя. Якщо на ліжку вляжеться щось на 10 кг важче від вашої дружини, вам про це надійде SMS-повідомлення. Можна також налаштувати кольоро-розподіл інтер'єра. Кожна лампочка настроюється на певну яскравість, і параметри її роботи заносяться в базу даних. У підсумку кожний член родини може створити під себе свою гаму освітлення кімнат. Крім того, пошук шкарпеток, котів, пляшок і газети за минулий четвер не складе проблем: будь-який об'єкт, що перебуває в базі «розумного дому», можна віднайти, якщо той не покинув територію будинку.

СКІЛЬКИ КОШТУЄ НАЛАШТУВАТИ ДІМ

Кожний «розумний дім» індивідуальний, отже, і ціна буде різною.

Фахівці розраховують витрати у відсотковому співвідношенні так:

«Розумний дім» на основі технології Instabus коштує приблизно 100 євро/м². Система InDuo by Legrand обійдеться всього в 20 євро/м². Виробники стверджують, що згодом витрати на встановлення системи повністю окупаться, по-перше, за рахунок довговічності всіх комунікацій, по-друге, значно здешевлюються комунальні платежі: за воду — до 40%, за електроенергію — до 30%, за тепло — до 50%

Другий рівень захисту — блокування дверей і вікон. Якщо хтось все-таки вліз у будинок, то там він і залишиться, доки ви або мільйонери його звідти не визволите.

Крім того, у комплект охоронної системи можуть входити датчики пошкодження шибок і стін, кодових замків, що унеможливує злом за допомогою відмичок, домофону й т.д. Залежно від своїх переваг (і бюджету) ви можете вибрати або централізовану, або так звану багатопрограмну (шинну) систему керування. У першому випадку в домі є «мо-

зок» — центральний комп'ютер, до якого підключені всі інші системи. Ви віддаєте наказ, «мозок» опрацює його й надішле рядовим системам на виконання. Але ця система має недолік: якщо пошкоджується «мозок», то зладу виходить вся система. А от у шинної системи єдиного «мозку» взагалі немає. Усе складається із сенсорів та активаторів, кожний з яких діє самостійно. Такий «розумний дім» набагато простіший при встановленні та подальших модифікаціях. Щоправда, він і обійдеться дорожче. ■

ЗАКЛАДКА

Стандартний пакет опцій «розумного дому»

■ **Система опалення, вентиляція та кондиціонування:** «дім» підтримуватиме в кімнатах потрібну вам температуру. Зрозуміло, ви можете встановити свої «профілі» клімату («Тропічна спека», «Літній вечір», «Новий рік під шквальним вітром у Сибіру») і швидко перемикаєтесь між ними, виганяючи друзів, що забігли на пляшечку пива.

■ **Охоронна й пожежна сигналізація, система контролю доступу до приміщення, контроль протікання води й витoku газу:** ви можете бути певні, що ваш будинок у безпеці. У випадку НП система зробить все, щоб пожежа згасла, злодій не зміг проникнути в приміщення (або був зачинений в ньому), а вентиляції води й газу були перекриті наглухо. При цьому комп'ютер сповістить про те, що трапилося, вас і відповідні аварійно-рятувальні служби.

■ **Система відеоспостереження** і фіксації всіх рухів: нарешті ви зможете довідатися, чи горить світло в холодильнику при закритих дверцятах, чи існують домовики й зубна фея. До речі, можна включити в замовлення й функцію голосового інформування — «дім» розповідатиме вам про все, що в ньому відбувається.

■ **Система освітлення:** жодна лампочка не горітиме в порожньому приміщенні, але ночі, вийшовши у вбиральню, ви не оступитеся через kota,

тому що «дім» освітлюватиме вам дорогу, визначаючи положення хазяїна за допомогою сенсорів.

■ **Система автономного електроживлення:** навіть якщо трапиться атомна війна або ваше місто відключать від електрики за несплату, ви зможете насолоджуватися всіма надбаннями людства за рахунок електрики, яку виробляють автономні генератори. Тому звичні українцям відключення електрики мізкам дому не зашкодять.

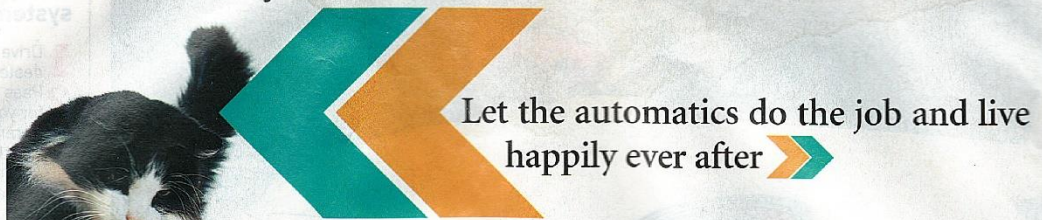
■ **Механізація будинку:** включає системи відкриття/закриття воріт, шлагбаумів, управління жалюзіями й квартирками за допомогою дистанційного керування.

■ **Керування теле-, аудіо- і відеотехнікою:** якщо вам захочеться послухати Елвіса Преслі на кухні або навіть у кімнаті, не сумнівайтеся, він заспіває.

■ **Віддалене спостереження за системами:** найважливіша функція, що дозволяє керувати будинком з роботи або курорту на острові Борнео. Тепер до вас у будь-який момент може прийти сантехнік, а ви — спостерігати, як він лагодить трубу. А якщо він робитиме щось не те, ви запросто закриєте його у ванні чекати вашого повернення і справедливого покарання (хоча, достатньо просто перекрити холодну воду).

Text:
Yaroslav Dnipro
Special for Weekly.UA

Let the automatics do the job and live happily ever after

Stanislav Yakubovych
systems
engineer:

If I were offered to have a smart home installed, I would definitely say yes. There are some constraining factors, but overall such a home has more advantages than disadvantages. My main concern is remote control of a home through the Internet. Any experienced hacker can do serious damage to a homeowner. Besides, although a home may be smart, it may not react adequately to different situations. For example, if an owner spills a bucket of water on the floor, the house will shut down all water supply systems to prevent a flood. If I lose my voice, my commands may be misinterpreted. Generally speaking, these are minor problems that can be resolved and can be handled for the sake of comfort and security. Moreover, a smart home is not very demanding to the quality of cable networks, since it operates on an autonomous power source that is recharged when necessary.

Joy of gadgets

Our home has been a castle, a shelter from the elements and a storehouse for our most precious items. But this is not enough. People want their homes to control the climate and communications, feed their pets and find their socks. But everything is possible. For a few thousand dollars you can implant a brain in your home

It would be tough to find a person that has never dreamed of flying into the future for a couple of hours, where, for example, the lights in our apartment turn on automatically, cold stairs going up to the second floor are heated, the climate and communications are self-controlled and the Internet and cable TV bills are monitored. In the end, we want our home to be our castle that is secured and unas-

The smart house is a system of electronic and mechanical devices united into a single network

sailable for burglars and even units of military special forces. A time machine is not needed to make such a dream come true. Everything is possible in the present. A so-called smart home will teleport you to science fiction for a few thousand dollars. Even an ordinary apartment built during the Khrushchev era can be turned into an ideal living place. "Smart home" is a system of electronic and mechanical devices combined in one network that automatically turns on the lights, heats the stairs and scares the living

daylights out of your cat when it is home alone.

The beauty of this system is that it does not simply execute commands, but also identifies specific situations. The computer analyzes information and reacts according to how it has been programmed. Moreover, regardless of whether you live in an apartment or a house, the required set of options will be installed according to your personal needs.

One of the main functions of "smart home" systems is security. A fire is virtually impossible as the sensor systems react to the slightest changes in the air composite when carbon monoxide is emitted. When the fire control system is turned on, the air conditioner, gas and electricity are shut off. In addition to that, lighted alarm system will go off, you will hear a voice and a text message and the "smart home" will dial 01. When there is a water leakage the sensors immediately register it send a signal to the flood prevention valves.

The "smart home" is equipped with several systems that protect it from burglary. The main system monitors the integrity of the en-

INTERESTING

5 naive questions about "smart home" systems

1 Can a "smart home" mistake a cat for a burglar?
No. All movement and volume sensors will not react to certain weight. Besides that, you can simply turn on the "home pets" function and the system will include all pets in the list of exceptions.

2 Can some of the options be installed immediately?
In general, a smart home is an integrated product. Some options are mandatory and the minimal set of sensors, programs and control devices must be installed immediately. Some of the options can be installed later.

3 How can I live in peace with my smart home? Are there systems of usage, preventive maintenance, repair works, upgrading and other services for "smart homes" in Ukraine and how much do similar services cost?

Any company selling and installing smart homes will be able to replace any broken part or upgrade your system. There are over a dozen such companies in Kyiv. As for the price, everything depends on complexity of work that needs to be done. In most cases, the components of smart home systems serve for many years, so repairs or upgrading will not be necessary.

4 Can a smart home system crash or not recognize its owner?

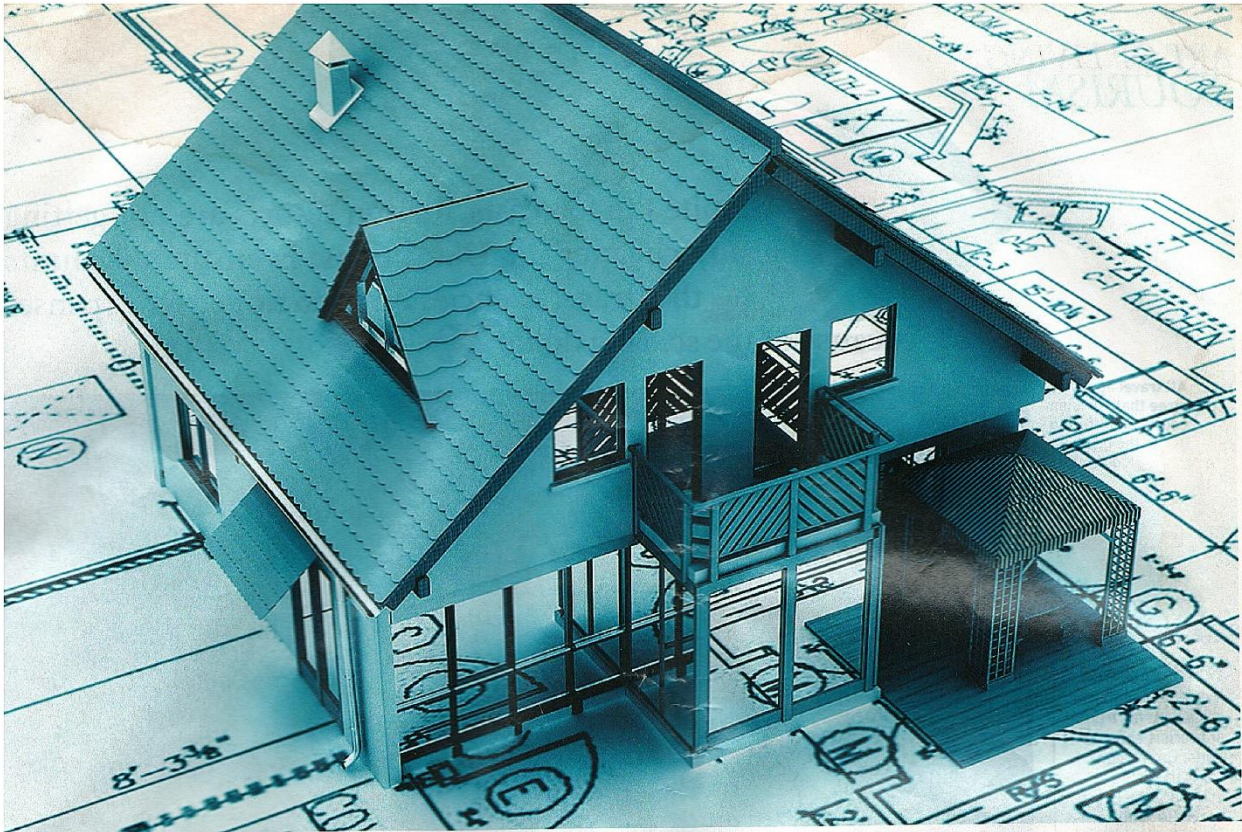
Theoretically, it can. However, in order to minimize such risk the system is programmed with all possible back-up and security functions. In addition, if the system does not recognize a voice or simply crashes, it can simply be turned off.

5 What non-standard functions do smart home systems perform?

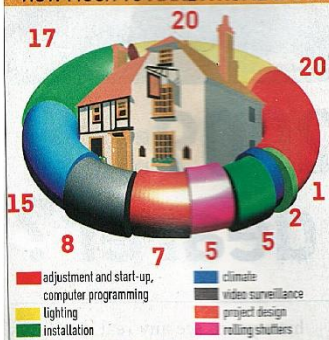
There is a spouse loyalty control system. If somebody 10 kilos heavier than your wife lies on the bed, the system will send you a text message. You can also choose your preferred color and light design. Every light-bulb is adjusted to a certain degree of brightness and its parameters are added to a database. As a result, every member of the family can have their own lighting scale. Finally, the system can help you find socks, pets, bottles, newspapers or any object in the smart home database if it is not out of range.

When someone tries to break into your home through the doors or windows sound and light alarms will turn on and a text message will automatically be sent to the police.

HOW MUCH TO MAKE A HOME SMART

Each smart home is unique, meaning its price will vary. Experts estimate expenses in percentages as follows: The systems are designed by different producers and their quality is different. For example, a smart home based on Instabus technology costs approximately EUR 100 per square meter. You can also choose the InOne system by Legrand, which will cost only EUR 20 per sq. m. Producers say that expenses on installed system will eventually pay off, first and foremost, due to the longevity of all communications. Secondly, smart homes save owners 40% on running water, 30% on electricity and 50% on heating control via a GSM network.

tire premises. Sound and light alarms will turn on if someone tries to break into your home through the doors or windows and a text message will automatically be sent to the police. The second level of security is blocking the doors and windows. If someone managed to break into your home, they will not be able to flee before the police arrive. In addition to that, the security system can include sensors that register damage to walls and windows, coded locks that prevent burglars from breaking in with master keys, intercoms, etc. Depending on your preferences and budget, you can buy a cen-

tralized or multi-task control system. The centralized system has a "mind of its own" that operates on a central computer that connects all other systems. You give an order that the control center processes and sends to sub-systems for execution. There is, however, one flaw. If the center is damaged, the entire system breaks down. The multi-task system has no integrated control center. It all consists of sensors and activators each of which works independently. Such a "smart home" is less sophisticated for installation and further upgrade of modifications, though it will cost more. ■

BOOKMARK

Standard set of options for a smart home

- **Heating, ventilation and an air-conditioning system:** the desired room temperatures will be maintained. Of course, you can set your preferred climate (i.e. tropical heat, summer nights, New Year's Eve in squally Siberia) and quickly switch from one to the other to get rid of uninvited guests.
- **Security and fire alarm systems,** an access control system and control of water and gas leakages will ensure that your home is safe and secure. In emergency situations the system will extinguish fires, prevent burglars from breaking and entering your home or lock them inside and shut off water and gas taps. The computer system will notify the homeowner and emergency rescue services about the accident.
- **Video surveillance and registering** of all movements will let you know whether there is light in your refrigerator when its doors are closed and whether there are any poltergeists in your house. You can also install a voice information function that will keep you informed about what's happening in your house.
- **Lighting system:** not a single light bulb will be left burning in an empty room and sensors will guide you down the hallway to the bathroom so you don't trip over your cat.
- **Autonomous power supply system:** even in the event of a nuclear war or when the electricity is shut off for unpaid bills, you will still have electricity produced by an autonomous generator that will counteract any power irregularities so common in Ukraine and will not damage the "smart home" system.
- **Mechanization of your home:** this includes opening and closing of entry gates, bars, remote control of blinds and ventilation windows.
- **Control of TV, audio and video equipment:** if you want to listen to Elvis Presley in the kitchen or even in a storeroom, you will definitely hear him singing.
- **Remote surveillance of systems:** this is the most important option that allows you to control your home from the office or even a resort on the island of Borneo. Indeed, this will allow you to keep a watchful eye on the plumber while he fixes your pipes. If he does a bad job, you can simply lock him in the bathroom until you get home and raise hell.

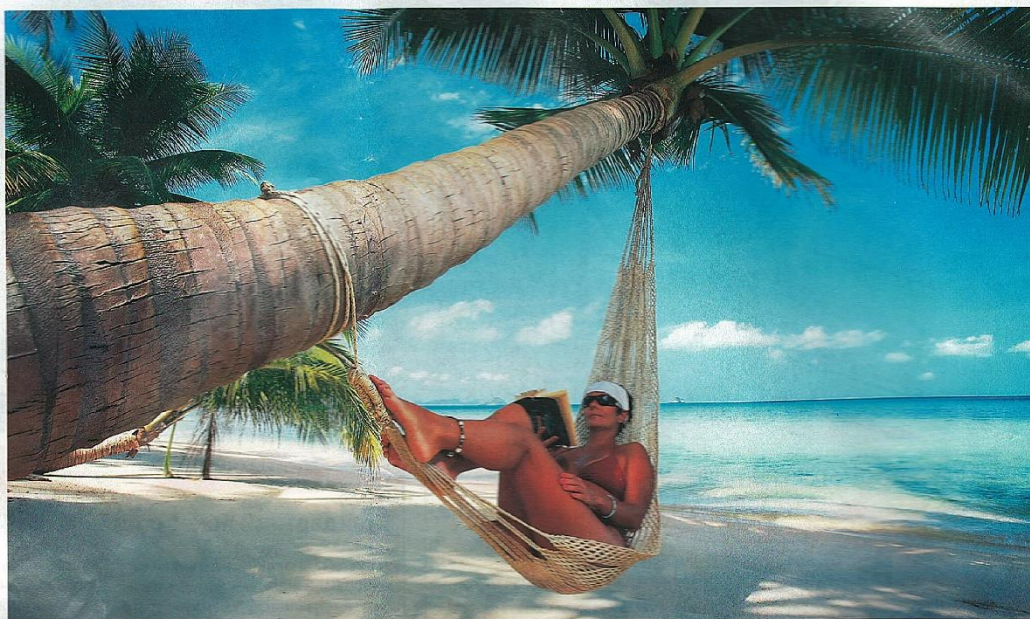
Попри прогнози, українцям не вдасться суттєво заощадити на закордонному відпочинку — навіть знижки туроператорів не покриють росту витратків через подорожчання долара

На запитання, відпочинок у якій країні цього року найбільше подешевшав, у турагентствах в один голос відповідають — у Тунісі

АЛЬТЕРНАТИВА

Їхати до Криму?

Можна, звісно. Але й тут ціни зовсім не антикризові. Навпаки, порівняно з минулим роком вартість номерів у кримських готелях зросла в середньому на 10–20%. Учасники ринку пояснюють це подорожчанням енергоносіїв, продуктів харчування, знецінюванням гривні. Однак є й інша причина — у період травневих свят українські курорти відвідало на 20% більше українців, ніж торік. Багато вже змирилися з тим, що не зможуть дозволити собі відпочинок у Туреччині або Тунісі. Але ж попит завжди збільшує ціну пропозиції. Тиждень відпочинку в Криму обійдеться у \$500–700, як у Туреччині. Але на вітчизняних курортах українці почуваються спокійніше — немає проблем з мовою, ментальністю оточуючих. При цьому вони впевнені, що істотно заощаджують.

Морський відпочинок-2009: дешевшає чи дорожчає?

Текст:
Олеся
Остафієва

Думки про те, що цього року буде вдосталь дешевих спішних турів, а турфірмам доведеться активно демпінгувати, гріли українців навесні краще за сонце. Тим більше що європейські туроператори вже повідомили, що менше подорожують навіть німці та іспанці, які частіше за інших європейців проводять відпустки за межами своїх країн. Відмовитися від літніх поїздок на європейські курорти довелося і багатьом американцям. Логічно готелі мали б продавати номери за будь-якою ціною, щоб їх заповнити, й українці могли б влітку заощадити на пляжно-

му відпочинку. Однак очікуваної доступності закордонних курортів не виявилось. Надто вже постраждала Україна від девальвації гривні. До того ж ціни у валюті теж аж ніяк не антикризові.

Туніс прикинувся Туреччиною

На запитання, відпочинок у якій країні цього року найбільше подешевшав, у турагентствах в один голос відповідають — у Тунісі. Там вартість номерів у готелях дійсно знизилася на 25–30% порівняно з минулим роком. Схожа ситуація в Туреччині та Єгипті. Для цих країн дуже важливі українські туристи, тим більше що

німців і англійців на їхніх курортах зменшиться. «Турки і єгиптяни ще навесні обіцяли нам демпінгові ціни. Але глобальних знижок від них ми наразі не дочекалися. Власники деяких турецьких готелів надають знижки для українців на 20–30%. Але я б сказала, що вони просто ставлять реальну ціну», — розповіла начальник відділу розвитку туристично-екскурсійної діяльності Держслужби туризму й курортів Мілана Онисько. За її словами, на 15% подешевшав відпочинок у Єгипті. Однак не варто очікувати подальшого зниження цін, оскільки бажаних відпочити за кордоном не поменшало. «Якщо торік,

наприклад, з Донецька до Анталії було дев'ять чартерів, то зараз вісім. Можливо, згодом їх буде сім, але ще менше — навряд чи», — прогнозує директор донецького турагентства Анастасія Михайленко.

Вікно в Європу не відкрилося
«Європейські курорти не настільки залежать від наших туристів, як турецькі, отже, навряд чи знижуватимуть ціни спеціально для українських туроператорів. А українські оператори побоюються збільшувати свої квоти в готелях понад ті, що вже замовили на початку року й навесні», — каже директор компанії-туроператора «Вояж-Київ» Тарас Демура. Туроператори Італії, Греції та Іспанії дійсно не знижують ціни на відпочинок на своїх курортах. Однак роблять своїм гостям спеціальні пропозиції. Наприклад, безвізовий в'їзд до Хорватії з 1 травня до 31 жовтня. «А в Афінах є готелі, які продають сім ночей за ціною шести. Або проводять акції «плати за одномісне розташування — проживай удвох», — додає Анастасія Михайленко. Втім, зважаючи на те, що такі варіанти пропонують аж ніяк не найдешевші готелі, які не по кишені навіть середньому класу українців, — назвати їх знижкою досить важко.

Експерти зауважують, що реального зниження цін варто очікувати тільки на економтурі — на пляжі Болгарії та Чорногорії, де тиждень відпочинку може коштувати 300–500 євро на особу.

Демісезонна екзотика: на островах дощі

Найменше криза позначається на екзотичному відпочинку,

тобто на Мальдівах, Балі, Сейшелах, Таїланді й т.д. За прогнозами, туди полетить практично стільки ж українців, скільки й торік. Причому ціни на ці напрямки залишилися практично на рівні 2008 року. І не тому, що на островах не знають про світову фінансову кризу. За даними операторів ринку, тихоокеанські готелі теж трохи знизили свої тарифи, але на вартість туру це практично не вплинуло, оскільки основна складова в ньому — переліт, а також екзотичність й елітарність, на які знижок не дають.

Однак конкретно сказати про ціни й попит на дорогий екзотичний напрямок у турагентствах не готові. Оскільки — не сезон. «Екзотика починає бути актуальною восени й продається до середини весни. А зараз, крім тихоокеанських островів, і запропонувати нічого: на острові Балі сезон дощів, в Еміратах — температура плюс 60, залишаються Мальдіви, Сейшели й Маврикій, а ціни на відпочинок там не знижують», — пояснює Тарас Демура.

Обійдемося без гарячого

Отже, найпопулярніші пляжні напрямки насправді здешевіли на 20–25%. Але українці навряд чи це помітять, бо звикли до гарячих путівок, а їх цього року суттєво поменшає.

Якщо колись комісійні туроператора й турагента доходили до 20% вартості путівки, то зараз деякі турагентства аннулили свої гонорари й путівки в них впали на 5–10%. Тому 2009 року оператори не бронювали номери в готелях і місця на чартерні рейси в таких обсягах, як раніше. «Компанії позбулися зайвого товару ще на початку року, коли укладали контракти з готелями й авіакомпаніями на літо. А немає надлишків — і розпродавати нічого», — прокоментувала директор з туризму компанії Pan Ukraine Олена Шаповалова. ■

Країна	Бюджет пляжного тижня		Відсоток зниження цін порівняно з 2008 роком, %
	У готелі 5* при бронюванні за два тижні, \$	У готелі 5* на острові-відпочинку (включаючи переліт), \$	
Туреччина	500–800	400–700	20–25
Егіпет	500–700	400–500	15–20
Туніс	800–1000	400–600	25–30
Болгарія	800–1000	600–1000	15
Хорватія	1000–1200	900–1000	20 • оновлення влітку
Чорногорія	1000–1200	900–1000	20
Греція	800–900	750–900	10–20
Острови Тихого океану	2000–2500	1800–2500	5

Джерело: дані туроператорів, опитування IBS

Despite the forecasts, foreign resorts are not getting any cheaper for Ukrainians. Even the discounts that travel agencies offer do not cover expenses because of the soaring dollar

All travel agencies agree that Tunisian resorts are offering the greatest discounts

ALTERNATIVE

Crimea, then?

It is, but even there prices are far from anti-crisis expectations. On the contrary, the rates at Crimean hotels are up 10-20% up compared to the last year. Market players attribute such prices to increase in the prices of energy resources and produce, as well as the devaluation of the hryvnia. But there is another reason for this – during the May holidays this year there were 20% more Ukrainians than last year. Many thought they could not afford Turkey or Tunisia. Naturally, demand always pushes prices upwards.

A seven-day package in Crimea will cost around US \$500-700, just as in Turkey. But Ukrainian tourists felt more comfortable as there is no language barrier nor a difference in mentality or misunderstandings. Moreover, they are sure this way they are saving money.

Seaside vacations 2009: getting cheaper or dearer?

Tex:
Olesya
Ostafiyeva

The mere thought that travel agencies will offer inexpensive summer tours was more enjoyable than the sweltering sun heat for Ukrainians this spring. Moreover, European travel agencies have said Germans and Spaniards, who take vacations abroad more than other Europeans, are traveling less. Americans vacationers also limited their summer travels to Europe. Logically, hotels should be offering rooms at lower prices to fill the occupancy level and make a summer vacation on the seaside more affordable for Ukrainian citizens. Unfortunately, the devaluation of the hryvnia is inhibiting Ukrainians from buy-

ing vacation packages in hard currency

Tunis in Turkish disguise

Almost all travel agencies agree in their opinion that the greatest discounts were made by Tunisian resorts. Hotel accommodation here has fallen 25 to 30% in price compared to last year. A similar situation has been observed in Turkey and Egypt. These countries had always earned big money from Ukrainian tourists and today are desperate for our tourists more than ever before, as the number of Germans and English vacationers on their resorts is dropping.

“Turkish and Egyptian travel agencies promised to introduce dumping prices in spring. But we

have yet to see any real discounts or hot deals. The owners of the some Turkish hotels promised us discounts of 20-30%, but I venture to say they are setting a realistic price,” said Milana Onysko, Manager of the Department of Tourism and Excursions at the State Tourism and Resort Service. She says vacations in Egypt got 15% cheaper. However, no further decrease in price should be anticipated as the number of people wanting to go on vacation abroad has only slightly diminished. “For example, last year there were nine charter flights from Donetsk to Antalya. This year there are only eight. It is possible that in the future the number of flights will fall to seven, but no lower,” the manager of a travel

agency in Donetsk Anastasia Mykhailychenko forecast.

Window to Europe is still sealed shut

"European resorts do not depend on Ukrainian tourists as much as Turkish resorts do. For this reason, they are not likely to offer discounts especially for Ukrainian travel agencies. Meanwhile, they are weary of raising their quotas in hotels this season higher than those they ordered at the beginning of the year and in the spring," says Director of Voyazh Kyiv Taras Demura.

Italian, Greek and Spanish travel agencies are not reducing prices for vacations at resorts in these countries, but they are making special offers to guests. For example, visa-free entry to Croatia from May 1 until October 31. "There are hotels in Athens, Greece that sell seven-day packages for the price of six. Some agencies are offering special deals such as "book a double room for the price of a single", says Mykhailychenko. By the way, taking into account that such deals are being offered by fairly high-end hotels that even middle-class Ukrainians cannot afford, they can hardly be called discounts.

Industry experts believe that a real lowering of prices can be expected on economy tours to resorts in Bulgaria and Montenegro, where the average price of one-week tour could cost EUR 300-500 a person.

Mid-season exotica on a rainy island

others have been affected by the crisis less than the rest. According to forecasts, the same number of

Ukrainians as last year will vacation at these resorts. Noteworthy is that the prices for these destinations are practically the same as in 2008. And this is not because the managers of hotels on these islands are aloof to the global economic crisis. The players on this market report that hotels on islands in the Pacific Ocean have slightly lowered their rates, though this does not affect the cost of the tour by much, as the main chunk goes for the flight and the exotic tours are sold without a discount.

However, market players are reluctant to announce prices and the demand for exotic destinations, as it is currently the off-season. "Exotic countries are generally high in demand from the beginning of the fall to the middle of spring. Right now, there is nothing to offer besides islands in the Pacific. On Bali it is rain season and the temperature in the United Arab Emirates is +60 degrees. The only options left are Maldives, Seychelles, Mauritius, the prices of have remained the same," says Demura.

We will do without booze

The most popular beach destinations have fallen 20-25% in price, though Ukrainians will hardly notice this as they are accustomed to hot deals, which there will be less of this season. Such deals were possible, because the commission of travel agencies was as high as 20% of the cost of the travel package last year. Today, travel agencies have lowered their commissions and tour package prices by 5-10%. This is why the number of hotels and flights that travel agencies earlier booked in advance has fallen. "Agencies stopped offering excess services at the beginning of the year, when they concluded contracts with hotels and airlines for the summer. When there's no surplus, there's nothing to sell," says the director of the Pan Ukraine travel agency Olena Shapovalova.

A WEEK IN THE SUN

Country	Rate of a 5* hotel booked 2 weeks in advance, \$	Rate of a 5* hotel as a last deal if you find one, \$	Fall in prices compared to last year, %
Turkey	800-800	400-700	20-25
Egypt	500-700	400-500	1-20
Tunisia	800-1000	400-600	25-30
Bulgaria	800-1500	600-1400	15
Croatia	1000-1200	900-1000	20 + visa free regime
Montenegro	1000-1200	900-1000	20
Greece	800-900	750-900	10-20
Pacific basin islands	2000-2500	1800-2500	5

Source: travel agencies, Weekly.ua survey

weekly.ua

МИСТЕЦТВО ЖИТИ
АПЕТИТ

У червневу спеку хочеться прохолоди не тільки від напоїв, але й від їжі. Тому ми відібрали кілька літніх супів — як популярних, так і незаслужено забутих — з метою освіжити в пам'яті перші й реабілітувати — другі

Остуди літо

Головна перевага літніх супів — свіжі сезонні овочі в їх складі: порей і шалот для вішисуазу; картопля і зелень для окрошки; томати для гаспачо; свіжа редиска і райхон для чалопа

У широкому асортименті російських супів — щів, затірок, юшок, окрошок, розсолників і солянок — холодні перші страви готували переважно на квасі

Текст:
Алла Законова

■ НА КВАСІ

Походження: давньоруська кухня, що досягла найбільшого розквіту в XV-XVI століттях. Саме в цей час з'являється хліб з кислого (дріжджового) житнього тіста, а згодом головний національний напій на його основі — квас. У багатому асортименті російських супів — щів, затірок, юшок, окрошок, розсолників і солянок — холодні перші страви готували переважно на квасі. Молоко й молочні продукти вживалися відносно рідко. Молоко, сир, пряжене або прокисле, шили в чистому вигляді й робили з нього сир і сметану.

Тетеря

Аж до XIX століття була шолоною стравою у сільських ролинах. Можливо, рету гачія «жі бідняків» і стада причиною її подальшого виморування. До речі, неаполітанська піца з таким же репоме згодом завоювала світ. Основні інгредієнти тетеря: свіжий, обрізаний від скоринки хліб і кислий (білий) квас. Змінний компонент — дрібно нарізані овочі — визначають назву: тетеря з редькою, тетеря з хреном, тетеря з цибулькою. Останній акорд: свіжі пряні трави (кріп і селера). Тетеря — типово домашня страва, яку потрібно з'їсти відразу після приготування. Оптимально — як аперитив у спекотний літній день; після лазні; при втомі або нежиті.

Холодник

Великий кулінарний письменник Вільям Похльобкін називав

холодник «надзвичайно характерним для російської кухні холодним супом, що майже зник через свою дорожнечу, і головним чином через втрату трудомісткого способу приготування». Правильний («повний») холодник складається з трьох частин: власне супу з бадилля, відвареної червоної риби (осетра, севрюги, лосося) і дрібно нарубаного льоду. Всі три частини подають окремо. Тобто холодник сервірують відразу в трьох тарілках. Суп для неї буває простий і запарний — обидва види готують на основі квасу (двох частин темного й третини білого окрошкового). У запарному варіанті квас змішують з кислою закваскою з борошна й кислої гущі. Кислота квасу (тонка-ніжно-гостра) не має суперечити прісному або солонуватому смаку риби. Гостроти додають третій хрін і лимонний сік. У цілому, вищий пілотаж.

Окрошка

З яскравої трійці російських «квасних» супів до наших днів дожила окрошка. Про просту і смачну тетерю і трудомісткий святковий холодник у XXI столітті майже не згадують. Найвідоміший російський холодний суп можна назвати «жертвою радянського режиму». Саме в радянському громадському харчуванні почалася

З яскравої трійці російських «квасних» супів до наших днів дожила окрошка

профанація славного імені, яким нарекли перші страви на основі кефіру, молочної сироватки, мінеральної води, огіркового розсолу, чайного гриба й навіть розведеного майонезу. До окрошки додавали редиску, моркву, ріпчасту цибулю, консервовані горошок і абсолютного не потрібну тут ковбасу, що псували її смак. На жаль, подібні обтяжуючі суміші «а-ля рідкий олів'є з ідальні» готують досі.

Насправді класична окрошка — ідеально збалансований суп на кислому білому квасі, де основний компонент — дрібно по-

Насправді класична окрошка — ідеально збалансований суп на кислому білому квасі, де основний компонент — дрібно покришені овочі

кришені овочі. Їх підбір — ціла наука: у готовій страві жоден зі смаків не має превалювати. Якість і свіжість продуктів не обговорюються априорі. Овочі вибирають двох видів: прісні — нейтральні (холодна зварена картопля і свіжі огірки) і пряні — гострі (зелена цибуля, зелень кропу, селери й петрушки). Важливий акцент — пряна заправка з огіркового розсолу або гірчиця і чорний мелений перець, розведені у квасі. Або й те й інше. Рибна окрошка, як найменш цікава, майже вийшла з ужитку. У збірній м'ясній до овочів додають відповідно холодне відварене м'ясо. У традиційному рецепті — свинину, домашньої птиці й дичину. Причому раніше м'ясо для окрошки не варили спеціально, а використовували залишки вже готового, переважно з кісток. Пізніше став затребуваний ошадливий мікс з яловичини й курки. Необов'язковими, але компонентами, що прикраша-

МИСТЕЦТВО ЖИТИ АПЕТИТ

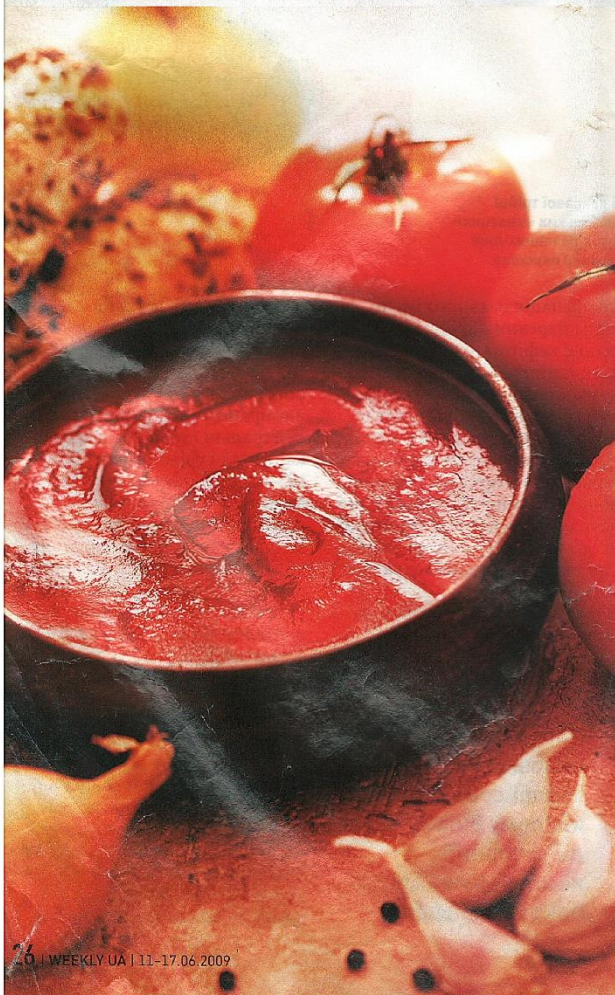
>>> ють смак (якщо в міру), можуть бути солоні гриби й мочені яблука. Неодмінні завершальні штрихи — зварені вкруту яйця і сметана. Подають цю універсальну літню страву в охолоджену посуді й дуже холодною.

■ НА КИСЛОМОЛОЧНІЙ ОСНОВІ

Походження: тюркське. Усі кефіри, кисляки і йогурти родом зі Сходу. Усі освіжаючі балканські, азійські й закавказькі кисломо-лочні супи, по суті, готують на одній основі. Ось тільки деякі представники цього сімейства.

Болгарський таратор на кефірі зі свіжими огірками, солодким перцем, кропом, часником, смаженою ріпчастою цибулею і меленими волоськими горіхами. **Азербайджанський овдух** із зеленню, вареними яйцями й дрібно кришеною телятиною на основі катику (тип кисляку).

Найбільш популярний та улюблений, класичний андалузський гаспачо одночасно й найпростіший. У базовому рецепті — томати, часник, сік лимона (в оригіналі — оцет), оливкова олія, сіль, перець і крижана вода.

Вірменський мацнабрдош — зелень з йогуртом-мацуном. Про найбільш популярний у наших краях узбецький чалоп варто розповісти детальніше.

Чалоп

Улюблена узбеками літня їжа. Рідко самостійна страва, скоріше прелюдія до ситного обіду або супровід практично будь-якого гарячого. Головний інгредієнт — домашнє кисле молоко, добряче посолене й поперчене червоним пекучим перцем. У нього дрібно кришать кріп, кінзу, зелену цибулю, зелений часник, райхон (різновид базиліку), редиску та огірок. Усю цю красу заливають холодною кип'яченою або мінеральною водою і настоюють, від кількох годин до двох днів. Подають у піалах. Їдять ложкою. У спекотний день світло-рожевий від редиски чалоп — справжній бальзам: холодний, гострий і свіжий.

■ НА ОСНОВІ СОКУ ТОМАТІВ

Походження. Загальновідомо, що помідори родом з Південної Америки й що до Європи вони потрапили після завоювань Колумба. Проте головний у світі холодний томатний суп асоціюється з Іспанією. У середині XVI століття жителі Андалузії додали до традиційного хлібного гаспачо томати, забезпечивши йому тим самим визнання планетарного масштабу. Відтоді більшість холодних томатних перших страв (та й гарячих, як, наприклад, тосканський томатний суп з хлібом, оливковою олією, базиліком і часником) — клони й варіації на тему гаспачо. Тому розкажемо про першоджерело.

Гаспачо (gazpacho)

У доколумбову епоху гаспачо був хлібним супом, у складі якого, крім м'якоти білого черствого хліба, були часник, оливкова

олія, сіль, оцет і вода. Найближчим до первісного рецепта залишився Ахобланко з Малаги. Ajoblanco перекладається як «білий часник», а його друге ім'я — «білий гаспачо». Автентична рецептура доповнена в ньому хересним оцтом, сирим мигдалем, а в деяких випадках виноградом. Сьогодні в кожній іспанській провінції готують свою версію гаспачо: варіюють консистенцію і набір овочів, додають для пікантності оцет або сухе вино,

Більшість холодних томатних перших страв — клони й варіації на тему гаспачо

кладуть кубики гарніру (свіжі овочі, варене яйце, крутони) або обходяться багетом уприкуску. Найбільш популярний та улюблений, класичний андалузський гаспачо одночасно й найпростіший. У базовому рецепті — томати, часник, сік ли-

Вішисуаз, на відміну від окрошки і гаспачо, на наших землях майже невідомий. Спеціально для Week.ua знаменитий французький суп приготував Рішар Морлеа, шеф ресторан-клубу «Київ»

мона (в оригіналі — оцет), оливкова олія, сіль, перець і крижана вода. Хліб передбачається, але про нього сьогодні вже не завжди пам'ятають. Усі інгредієнти подрібнюють. Прикрасити композицію огірок, що рекомендується очистити, але не повністю; тонкі зелені смужки додадуть гіркуватість. Можна додати солодкий перець і цибулю. Консистенція — на любителя, але ті, хто розуміється, — гаспачо п'ють. З льодом.

■ НА БУЛЬЙОНИ

Походження. Французьке слово bouillon походить від латинського bullire (кипіти). Це означає, що рідкий навар з м'яса, риби, грибів або овочів людству знайомий справді. Перших страв на основі бульйону — як зірок на небі. Яндекс, наприклад, готовий розповідати про них на 228 тисячах сторінок. Але нас у даній категорії цікавить один-єдиний суп, зовсім нескладний, але цікавий купою

суперчливих про себе свідчень.

Вішисуаз (vichyssoise)

подібно до російської окрошки обріс дивовижною кількістю фантазій. Найпоширеніша омана, що це суп-пюре (насправді крем). Найбільш кумедне: «звеселяючий суп» з білим вином і мадерою в складі. Найбільш безглузде висловила Юлія Висоцька в кулінарній книзі «Імо вдома», стверджуючи, що класичний вішисуаз немислимий без оселедця. Історики кулінарії дотепер не дійшли одностайності щодо його походження. Версії такі. Вішисуаз — французька калька з класичного англійського картопляного супу з поресем (leek and potato soup). Назвою vichyssoise, так само як і вершками, і холодною подачею, обгородили сільський суп з Іль-Де-Франс, запропонувавши його відпочивальникам на курорті Віші. І нарешті, суп був створений французьким шеф-кухарем Луї Діа 1917 року спеціально до відкриття ресторану в нью-йоркському Ritz Carlton. Предметом усіх цих розбіжностей став винятково приємний холодний суп на бульйоні (курячому або з цукрової кісточки) з шалотом, ніжним поресем і картоплею, пасерованими в олії. З вершками, мускатним горіхом і шнітом як прикраса. Оптимальна подача — з крутонами або маленькими порожніми круасанами й келихом білого сухого. **W**

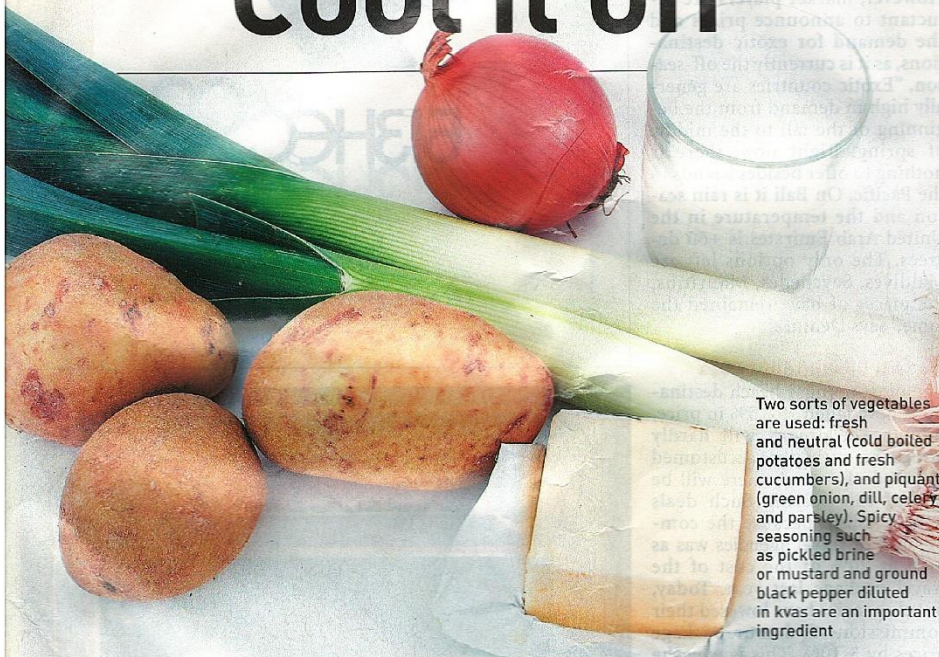
Сьогодні в кожній Іспанській провінції готують свою версію гаспачо: варіюють консистенцію і набір овочів, додають для пікантності оцет або сухе вино, кладуть кубики гарніру (свіжі овочі, варене яйце, крутони) або обходяться багетом уприкуску

In the summer heat, we want that our drinks and food were cold. Weekly.ua selected several summer soups – both popular and unjustifiably forgotten – to refresh people’s memories about the former and revive the latter

Text:
Alla Zakonova

Cool it off

Two sorts of vegetables are used: fresh and neutral (cold boiled potatoes and fresh cucumbers), and piquant (green onion, dill, celery and parsley). Spicy seasoning such as pickled brine or mustard and ground black pepper diluted in kvas are an important ingredient

■ On kvas

Origin: ancient Rus cuisine that flourished in the 15-16th centuries, when bread made from sourdough and the beverage called kvas based on it first appeared. There is a wide variety of soups – flour-based, sour cabbage soup, skilly, fish soup, salted vegetable soup and saltwort. The first course was based mainly on kvas. Crude, stewed or sour milk was imbibed in its pure form or used to make cottage cheese and sour cream.

Tyurya

Up until the 19th century this was an everyday meal in peasant families. Perhaps the reputation of “the pauper’s fare” was the reason it was eventually snubbed. The main ingredients of this fare are freshly cut

bread without the crust and (white) kvas. The interchangeable ingredient of finely diced vegetables defines the names: tyurya with

Okroshka is an ideally balanced soup based on white kvas with the finely diced vegetables

radish, tyurya with horseradish or with leeks. The final component is fresh herbs (dill and celery). Tyurya is a typical homemade dish that must be eaten as soon as it is served. It is an ideal aperitif on a hot summer day, after a sauna or when a person is fatigued or has the sniffles.

Beet top soup (Botvinya)

The renowned culinary critic William Pokhlebkin called beet top soup

“a very typical cold soup for Russian cuisine that is almost extinct due to the high costs of ingredients and labor-consuming preparation”.

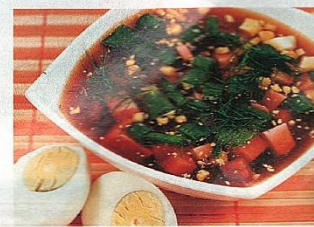
A proper “full” beet top soup consists of three elements: the soup itself, red fish (sturgeon, trout and salmon) and finely crushed ice served separately in three plates. In the steamed version kvas is mixed with sour fermented flour and sour sediments. The acidity of kvas (subtle-delicate-spicy) should not counter the fresh or salt water taste of the fish. Horseradish and lemon juice add spiciness.

Okroshka

This cold summer soup remains one of the most popular in the rich trio of Russian kvas-based soups. The tasty tyure and the labor-intensive and festive botvinya have practically

been forgotten in the 21st century. This most popular Russian cold soup fell a “victim of the Soviet regime” Once glorious okroshka was prepared with kefir, whey, mineral water, pickle juice, steeped mushrooms and even diluted mayonnaise – such a profanity of public catering was usual in the former USSR. Course radishes, large onions, canned peas and totally alien sausage were added to okroshka. Unfortunately, such heavy mixtures “a la sparse cafeteria Olivier salad” are served to this day. A classic okroshka is an ideally balanced soup based on white kvas with the main ingredients being finely diced vegetables. Selecting them is a true science in which one taste should not dominate. The quality and freshness of produce goes without saying. Two sorts of vegetables are used: fresh and neutral (cold boiled potatoes and fresh cucumbers) and piquant (green onion, dill, celery and parsley). Spicy seasoning such as pickled brine or mustard and ground black pepper diluted in kvas are an important element. Or you can add both. Okroshka with fish is practically out of fashion. Nowadays, cold boiled pork and fowl supplement the vegetables. Earlier, sweet meat left over on bones was thrown into the pot. Later a thrifty mix of beef and poultry became more popular. Marinated mushrooms and soaked apples can embellish the taste, albeit in moderation. Boiled eggs and sour cream give the indispensable and finishing touch to this universal summer soup served in a chilled bowl.

Okroshka remains the most popular in the glorious trio of Russian kvas-based soups

The most popular and relished Andalusian gazpacho is the simplest: tomatoes, garlic, lemon juice (originally vinegar), olive oil, salt, pepper and ice water.

■ ON SOUR MILK

Origin: Turkic. All kefir, curdled milk and yoghurts came from the East. All-refreshing sour milk soups in the Balkans, Asia and the Caucasus are in essence prepared on the same basis. **Bulgarian tarator** – a kefir-based cucumber soup, sweet pepper, dill, garlic, fried onions and crushed walnuts. **Azeri ovdukh** – greens, boiled eggs and thinly chopped veal in curdled milk. **Armenia matsnabrdosh** consists of greens and yoghurt.

Next let's check out **chalop**, a dish indigenous to Uzbekistan.

Chalop

This is the favorite Uzbeki summer dish that is typically eaten before a hearty lunch or can go together with practically any hot meal.

The main ingredients are salted domestic sour milk and hot red peppers. Chopped dill, (kinza) coriander, green onion, green garlic, a variety of basil, radish and cucumber are added to it and after adding cold boiled water or mineral water it steeps for a few hours to two days.

It is served in a piala and eaten with a spoon. Chalop is cold, spicy and fresh, an ideal soup on a sweltering summer day.

■ TOMATO-BASED

Origin: The most famous cold tomato soup is associated with Spain. In 16th century the inhabitants of Andalusia added tomatoes to the traditionally bread-based gazpacho, after the majority of cold tomato soups (and hot ones) such as Tuscan tomato soup with bread, olive oil, basil and garlic were gazpacho clones and variations.

Gazpacho

In the pre-Columbus era gazpacho was a bread-based soup based on soft white stale bread, garlic, olive oil, salt, vinegar and water. The closest to the original recipe is **Ajoblanco** from Malaga which sherry, raw almonds and, in some cases, grapes.

Today, every province of Spain has its

own gazpacho. The consistency and choice of vegetables is varied, vinegar or dry wine is added for piquancy and fresh vegetables, eggs, croutons or a baguette are added as garnish.

The most popular and relished Andalusian gazpacho is at the same time the simplest. The base recipe contains tomatoes, garlic, lemon juice (vinegar in the original), olive oil, salt, pepper and ice water.

Bread is presumed, though it is less common today. All ingredients are thinly chopped and the soup is adorned with skinned cucumbers.

Sweet peppers and onions can be added to the dish. The consistency is to one's taste, but those that are well-versed drink gazpacho with ice.

■ BROTH-BASED

Origin: The French **boullion** means boil. I.e. humankind has known about liquid broths with meat, fish, mushrooms or vegetables since time immemorial. The first dishes based on boullion are like stars in the sky. However, in this category we are only interested in one soup that is very simple, though interesting due to the contradictory testimony about it.

Vichyssoise

of France, like Russian **okroshka**, is surrounded with many shocking fantasies. One of the most egregious errors is that it is a puree soup (a cream soup, actually). The most amusing misconception is that it is a soup with white wine and Madeira. The most absurd idea was voiced by Yulia Vysotska in her cookbook *Dining at Home* is that Vichyssoise is unimaginable without herring.

Culinary experts to this day cannot agree to its origin. The versions are as follows. Vichyssoise is a French version of the classical English leek and potato soup. The rustic cold cream soup from the Iles-de-France with the noble name Vichyssoise became the main dish served cold to vacationers at a resort in Vichy. The soup was prepared by the French chef Louis Dia in 1917 especially for the opening of the restaurant at the Ritz Carlton hotel in New York.

The center of all these disputes was a delicious cold soup based on chicken boullion with shallots, tender buttered leek and potato, cream and nutmeg garnished with chives. Ideally, the soup is served with croutons or miniature hollow croissants and a glass of dry white wine. ■

weekly.ua

Основи редагування перекладів : методичні рекомендації для студентів факультету іноземних мов освітньої програми «Англійсько-український переклад» / Уклад. Плавуцька І.Р., Пасічник Н. І., Гоца Н. М., Косенко А. В., Беженар І. В., Шайнер Г. І., Миськів І. С., Оніщук І.В., Мартин Г. М. Тернопіль : ТНТУ Івана Пулюя», 2024. 133 с.

Укладачі:

Плавуцька Ірина Ростиславівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української та іноземних мов Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя

Пасічник Наталія Іванівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії і практики перекладу, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка.

Гоца Наталія Михайлівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії і практики перекладу, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка.

Косенко Анна Володимирівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри комунікативної лінгвістики та перекладу, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича.

Беженар Ірина Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри комунікативної лінгвістики та перекладу, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича.

Шайнер Ганна Ігорівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов, Національний університет “Львівська політехніка”.

Миськів Ірина Сергіївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов, Національний університет “Львівська політехніка”.

Оніщук Ірина Володимирівна - викладач української мови і літератури та німецької мови, Відокремлений структурний підрозділ “Тернопільський фаховий коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя”.

Мартин Галина Михайлівна - викладач німецької мови, Відокремлений структурний підрозділ “Тернопільський фаховий коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя”.